№ 196. Poniedziałek, 13 (25) Września 1871. № 196.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Za rok . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 „
„ 3 miesiące . 2 „
„ 1 miesiąc . — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy . . 5 „
„ 3 miesiące . . 2 50 k.
„ 1 miesiąc . . — 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej;—**w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK ÓSMY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek. — Za ogłoszenia od 1-go wiersza do 12-stu, liczy się jak za całe dwanaście wierszy. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 14 (26) września, — **Wozdw. cz. Kr.**
We środę, 15 (27) września, — św. Nikity mucz. i Porfirja.
We czwartek, 16 (28) września, — św. Ewfimii i Ludmiły m.

Słońce wsch. o godz. 5 min. 51; zach. o godz. 5 min. 51.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 12 (24) Września 1871 r.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	745.3	+ 6.5	84	południowy.
1	743.2	+ 13.5	64	poł.-zachodni.
9	738.4	+ 8.9	96	spokojnie.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 14 (26) września, — św. Aurelji panny.
We środę, 15 (27) września, — św. Kosmy i Damiana.
We czwartek, 16 (28) września, — św. Wacława i Ludgarda.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 2.

SPIS RZECZY.

Podróże Najjaśniejszej Rodziny.

* *Goniec Urzędowy* zamieszcza następujący telegram: * *Temir-Chan-Szura, 9 września.* Najjaśniejszy Pan raczył wyjechać z Temir-Chan-Szury do Chodżal-Mechi dziś, o godzinie 8 ej z rana.

* Dnia 12 (24) czerwca Najwyżej zatwierdzona została ustawa moskiewskiego banku handlowego. Założycielami towarzystwa są: radca rękodzielniczy, poczesny obywatel, pokrowski kupiec 1-ej gildji Tymoteusz Sawicz Morozow, radca handlowy, poczesny obywatel, moskiewski kupiec 1-ej gildji Bazyli Janowicz Jakunczikow, dom handlowy A. L. Aszukin i K. K. Bakłanow, dom handlowy bracia Krestownikowowie i sp., dom handlowy P. i W. bracia Riabuszyńscy, dom handlowy bracia W. i J. Ganeszinowie i sp., dom handlowy A. Najdenow i synowie, dom handlowy A. Trapeznikow i sp., W. Sirotinin dom handlowy z synem, obywatel poczesny Michał Joachimowicz Gorbow, obywatel poczesny, moskiewski kupiec 1-ej gildji Szymon Piotrowicz Wiszniakow, obywatel poczesny, moskiewski kupiec 1-ej gildji Bazyli Dymitrowicz Aksienow, obywatel poczesny, moskiewski kupiec 1-ej gildji Mikołaj Kuźmicz Bakłanow i moskiewski kupiec Mikołaj Janowicz Strukow. Kapitał składkowy, pierwotnie oznaczony na dwa miljony rubli, utworzy się przez wypuszczenie dziesięciu tysięcy akcij po dwieście rubli każda.

—

* Przez imienny Najwyższy ukaz do rządzącego senatu z 2-go września, pełniący obowiązki ministra dróg komunikacji, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, hrabia *Bobryński 2-gi*, Najmiłościwiej uwolniony został na własne żądanie, z powodu choroby, od zajmowanej przezeń posady, z pozostawieniem w Orszaku, i rozkazano jenerał-majorowi z Orszaku Jego Cesarskiej Mości, hrabiemu *Bobryńskiemu 1-mu*, zarządzać ministerstwem dróg komunikacji.

—

* Najjaśniejszy Pan, 30 sierpnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: jenerał-majorom z orszaku Jego Cesarskiej Mości: komendantowi Cesarskiej głównej kwatery *Rylejewowi*—św. Anny 1-ej klasy; zarządzającemu czynnościami Cesarskiej głównej kwatery *Wojejkowowi* i wojenno-polowemu koniuszemu, jenerał-majorowi *Lefleurowi*—św: Stanisława 1-ej klasy i referentowi wojenno-polowej kancelarji Jego Cesarskiej Mości, fligiel-adjutantowi pułkownikowi *Sołtykowowi*—św. Włodzimierza 3-ej klasy.

Wiadomości krajowe.

* Z Łowicza pod d. 10 (22) września piszą do *Gaz. Han.* Zjazd na jarmark nie był wielki jak lat poprzednich. Kupców i handlarzy z Królestwa i Prus było wielu. Koni niewiele dostarczono, wszystkiego około 2,000 sztuk; przedniejsze były w stajniach panów Horowitz z Żarek i Henochów z Warszawy. Handlarzy z Cesarstwa z tańszemi końmi było bardzo mało. Okoliczni właściciele dóbr dostarczyli na sprzedaż ładne poprawnej rasy konie, ale mało; ztąd też ceny były wysokie. Płacono za ładne wierzchowce do rs. 550 sztuka, bryczkowe po rs. 200, za robocze do rs. 125, włościańskie koniki płacono do rs. 65. Kamieniarskich wołów dostawiono 32 pary, wołów w ogóle dostawiono około 2,000 sztuk. Płacono bardzo wysokie ceny przy opieszałej chęci do kupna z powodu braku odpowiedniej wielkości wołów. Zakupiono kilka większych partij wołów do Prus. Skopów i macior było razem około 4,000; skopy prędko rozkupiono, płacono do rs. 5 kop. 50 za sztukę. Trzody chlewnej było niewiele, po dosyć przystępnych cenach. Kożuchów dostarczono znaczną ilość; sprzedano samych ordynarnych kożuchów dla włościan w ciągu trzech dni 11,156 sztuk, w cenie do rs. 7 kop. 75 za sztukę. Dublonów było niewiele, płacono do rs. 3 kop. 60 za wiązkę 10 sztuk. Futer drogich jak elki, tumaki, lisy i t. p. sprzedano wiele po dobrych cenach. Magazyny ubiorów męzkich i damskich cieszyły się także dobrym odbytem. Obuwia było wiele, i prawie wszystko rozsprzedano po wygórowanych cenach. Wyrobów siodlarskich mniej jak lat poprzednich i towary swoje każdy fabrykant dobrze spieniężył. Dziś się już wszyscy rozjeżdżają i jarmark można uważać za skończony. W interesie zbożowym były tylko małoznaczące tranzakje.

—

* *Kur. War.* pisze: Słyszeliśmy, że towarzystwo zagranicznych kapitalistów i przemysłowców zamierza urządzić w Dachowej pod Sochaczewem przędzalnię na wielką skalę. Zakładów tego rodzaju potrzeba nam bardzo. Że mogą one istnieć z wielkiemi korzyściami, byleby dobrze je prowadzono, dowodem tego fabryka Żyrardowska obok stacji kolei Ruda Guzowska. Fabryka ta wzrasta i rozwija się nieustannie i szybko. Przędzalnia w Dachowej, jako mogąca korzystać z naturalnego motoru wody, przedstawia tembardziej korzystne widoki.

—

* Z Pinczowa donoszą pod dniem 7 (19) b. m. że dochód z koncertu danego w tem mieście na rzecz niezamożnej uczącej się młodzieży, po potrąceniu wszelkich kosztów, wyniósł rs. 378 kop. 74. Z sumy tej rs. 200 przeznaczono do dyspozycji uniwersytetu warszawskiego na rzecz studentów tegoż uniwersytetu, pozostałą zaś kwotę rs. 178 kop 74 obrócono na zastąpienie wpisu za ubogich uczniów progimnazjum pińczowskiego. (*Kur. Codz.*)

Z innych gubernij.

* Handel i przemysł. *Wiadomości o spółkach akcyjnych, kompanjach i stowarzyszeniach w Rosji.* (Ciąg dalszy). W następującej VI grupie połączymy nasze towarzystwa akcyjne dróg żelaznych: 1) Najpierwszem co do czasu będzie towarzystwo Carsko-sielskiej drogi żelaznej (koncesja zatwierdzona w grudniu 1835 roku), kapitał na $17\frac{1}{2}$ t. niegwarantowanych akcij, za 1. m. 50 t. r.; dług skarbowi w 1869 r. 370 t. r. i St.-Petersburgskiemu miejskiemu towarzystwu kredytowemu $141\frac{1}{2}$ t. r.; kapitał zapasowy około 60 t. r.; dywidenda za 1868 — 70 r. 7%, $7\frac{1}{2}$ i 5% (za 1 półrocze), kurs akcij w 1869 i 70 r. do 65 r., a teraz około 63 rs. 2) Drogi Peterhofskiej (z 1856 r.); kap. 3 m. 800 t. r. z 30,400 akcij. 3) Główne towarzystwo rosyjskich dróg żelaznych (od 1857 r.), kap. w 600 t. akcij na 75 m. rubli, z 70 t. obligacij 1 emisji na 35 m. r. (a pozostało z 1871 r., w obrocie 69,622 obl. na 34 m. 811 t. r.), z 18,877 obl. 2 emisji na 2,359,625 r. (z 1871 r. pozostało w obrocie 18,746 obl. na 2 m. $343\frac{3}{10}$ t. r.); oprócz tego dług skarbowi z 1870 r. — przeszło $92\frac{3}{4}$ m. r. (podług sprawozdania kontroli państwa). Dywidenda wypłaconą została po raz 1-y za 1869 r. po 19 k. na akcję, oprócz dochodu poręczonego 5%; kurs akcij w 1869 r. do 168 r., w 1870 r. do 155 r., a obecnie do 137 r. za 125 r. metalicznych. Dochód wynosił w 1865 r. do 10 m. $252\frac{1}{2}$ t. r., 1867 r. — do 11 m. $914\frac{1}{4}$ t. r. i w 1869 do 31 m. 595 t. (a w 1870 r. około $32\frac{1}{2}$ m. r.); wydatek w 1865 — 6 m. $631\frac{1}{3}$ t. r., w 1867 — 8 m. 610 t. r. i 1869 — 16 m. 774 t. r. (za 1870 r. nie jest nam wiadomy). 4) Towarzystwo warszawsko wiedeńskiej drogi (od 1857 r.) kapitał z 125 t. akcij na $12\frac{1}{2}$ m. r. kred. i obligacij 3% na 1 m. 200 t. r. met. oraz 5% na $2\frac{1}{2}$ m. tal. (na akcję wniosek 60 r., a od 40 r. dochód płaci się skarbowi — teraz w wysokości $6\frac{1}{4}$%); kapitał zapasowy w 1870 r. 574 t. r., kap. ubezp. 37 t. r.; dywidenda za 1867 — 9 r. $8\frac{1}{3}$%, $6\frac{2}{3}$% i $9\frac{1}{2}$%; kurs akcji w 1869 r. do 94 r., w 1870 — do 73 r. a następnie do 79 r. 5) Towarzystwo dr. warszawsko-bydgoskiej (od 1857 r.); kap. zakł. 6 m. 201 t. r., po umorzeniu w 1870 r. pozostawało w obrocie na 5 m. 973,670 r., interesa towarzystwa idą niedobrze: nietylko nie wypłacono dywidendy, lecz brak i na zapłatę 4% procentu oraz $\frac{1}{2}$% na umorzenie; dług skarbowi z 1870 r. wynosił do 900 t. r. Kurs akcij obecnie około 69 r. za 100 r. 6) Wołgo-dońskiej drogi (od 1858 r.) kap. 4 m. 800 t. r. z 48 t. akcij, a po umorzeniu pozostało w obrocie 4 m. $473\frac{1}{2}$ t. r., kurs akcij w 1869 r. do 120 r., 1870 — 101 r. 7) Rygsko-dynaburgskiej dr. (od 1858 r.) kap. zakładowy z 81,600 akcij na 10 m. 200 t. r. met. i 10,400 obligacij na 1 m. 300 t. r. (1 marca roku bieżącego zaprojektowano wypuścić jeszcze obl. m. na $\frac{1}{2}$ r.); z 1871 r. pozostało akcij na 9 m. 991 t. 250 r., kurs akcij w 1869 r. do 133 r., w 1870 — do 143 r., a teraz do 165 r. 8) Moskiewsko-jarosławskiej dr. (od 1859 r.) kap. 4 m. 307,881 r. kred. w akcjach i 12 m. r. met. (oprócz tego na 4 m. 400 t. r. met. dla jarosławsko-wołogodzkiej wązko-kolejowej dr. — 192 wiorst); dywidenda za 1867 — 9 r. 7%, 9% i $12\frac{2}{3}$%; kurs akcij w 1870 do 295 r. 9) Moskiewsko-riazańskiej dr. (od 1863 r.) kapitał z 100 akcij na 10 m. r. oraz z 26,815 obl. na 5 m. r. W 1869 r. udzieloną została ze skarbu pożyczka 3 m. r. na zbudowanie drugiej drogi relsowej, a w 1870 r. towarzystwo zobowiązało się wybudować dwie boczne odnogi do Jegorjewska i Zarajska—47 wiorst, które teraz już są otwarte. Zapasowy kapitał z 1870 r. około 2,851 rs.; dywidenda za 1867—9 r.—12%, 17% i 20%; kurs akcij w 1870 r. do 275 r., a teraz do 265 r. 10) Towarzystwo dróg żelaz. konnych w St.-Petersburgu (od 1863 roku) kapit. 166,579 r. 11) Komp. dynaburgsko-witebskiej d. (od 1863 r.) kapit. 2 m. 600 t. f. szt. z 130 t. akcij, w 1870 r. do 156 r., a teraz do 148 r. za 16 f. szt., czyli 125 rub. met. 12) Komp. warszawsko-terespolskiej d. (od 1864 r.) kapit. 5 m. 200 t. r. met. w akcjach i 5 m. r. met. w obligacjach (z 1871 r. pozostawało pierwszych na 5 m. 176,400 r., a drugich na 4 m. 987,600 rs.); kurs akcji w 1870 r. do $117\frac{1}{2}$ r., a teraz do $114\frac{1}{2}$ r. 13) Towarzystwo riazańsko-kozłowskiej d. (od 1865 r.) kapit. 14 m. 965,252 r. met., z których w 7,825 akcjach 4 m. 890,625 r. met. 14) Łódzkiej fabrycznej dr. (od 1865 r.) kapit. $1\frac{1}{4}$ m. r. z $12\frac{1}{2}$ t. akcij. 15) Kozłowsko-woroneżskiej d. (od 1868 r.) kapit. 7 m. 495 t. r. kred. w 100 r. akcjach i 4 m. 562,400 tal. prusk. 16) Rygsko-morszańskiej d. (od 1867 r.), kapit. 2 m. 340,625 r. met. w akcjach i 4 m. 774,875 r. w obligacjach 17) Kursko-kijowskiej d. (od 1866 r.) kap. 28 m. 125 t. r. met., w 100 f. szt. akcjach $1\frac{1}{2}$ m. f. szt. i 3 mil. f. szt. w obligacjach po cenie od 20 do 150 f. szt. (o ogółem 24 t. obligacij). 18) Orłowsko-griazskiej d. (1868 r.) kapitał 6 m. $515\frac{1}{2}$ t. r. w akcjach i 13 m. 861,125 r. met. w obligacjach. 19) Orłowsko-witebskiej (1868 r.), kapit. $37\frac{1}{2}$ m. r., z których 9 m. 375 t. r. w akcjach po 125 r., a część pozostała w obligacjach. 20) Szujsko-iwanowskiej d. (1868 r.) kapit. 8 m. 596,350 r. met., w tej liczbie z 27,746 akcji na 2 m. 885,050 r. met., a pozostała suma w obligacjach. 21) Rygsko-mitawskiej dr. (1868 r.) kapit. $1\frac{1}{2}$ m. r. met. z 15 t. akcij i 1 m. 152 t. r. met. obligacjami. 22) Poti-tyfliskiej (1868 r.) kapit. 5 m. 648 t. r. met. w akcjach i 10 m. 590 t. rub. met. w obligacjach. 23) Kursko-charkowsko-azowskiej d. (1868 r.) kapit. 12 m. 971 t. r. met. w akcjach i 38 m. 912 t. r. met. w obligacjach; ryczałtowy dochód za 1870 r. 4 m. $200\frac{3}{4}$ t. r.; kurs akcij w 1870 r. do 174 r. za 125 r. met. 24) Griazecaricyńskiej d. (1868 r.) kapit. 36 m. 840 t. r. met., z których 21 m. 240 t. r. w akcjach po 125 r., a pozostałe w obligacjach. 25) Tambowsko-kozłowskiej d. (1868 r.) kapit. 3 m. 596 t. r. kred. w 100 rubl. akcjach, a 2 m. r. met. w obligacjach. 26) Rybińsko-bołogowskiej d. (1868 r.) kapit. 19 m. 320 t. r. met. w 193 t. 200 akcjach. 27) Baltyckiej d. (1868 r.) kap. 16 m. 390 t. r, met. w akcjach po 125 r. met. 28) Charkowsko-kremenczugskiej dr. (1868 r.) kapitał 4 m. 256 tys. rub. kredyt. w akcjach po 100 rub. i 10 mil. 725 tys. r. met. w obligacjach. 29) Tambowsko-saratowskiej dr. (1868 roku) kapitał 27 mil. 734,236 r. met. z 48,470 akcij po 125 rub. na 7 mil. 573,326 rub.

CÓRKA KAPITANA.

przez Puszkina.

(przekład z rosyjskiego).

Dalszy ciąg; patrz N. 192—195.

IV.

Po kilku tygodniach, życie moje w Biłgorskiej twierdzy stało się znośniejszem, a nawet, zrobiło się poniekąd przyjemnem. W domu komendanta uważano mnie jakby krewnego. Oboje kapitanostwo byli to ludzie najzacniejsi: Iwan Kuźmicz pochodził, z tak zwanych, dzieci żołnierskich i dosłużył się stopnia oficera; był to człowiek prosty, nie wykształcony, ale uczciwy i dobry. Wprawdzie żona rządziła nim zupełnie, lecz to zgadzało się z jego charakterem. Wasilisa Jegorówna uważała interesa służbowe swojego męża, jakby swoje własne gospodarskie, i rządziła w fortecy tak samo jak w swoim domu. Wkrótce też i Marja Iwanówna zaznajomiwszy się lepiej, przestała stronić odemnie. Przekonałem się zresztą, że była to rozsądna i uczuciowa dziewica.

Niepostrzeżenie prawie, przywiązałem się do tej całej uczciwej rodziny, nawet do Iwana Ignatjewicza, koszlawego garnizonowego porucznika, którego Szabrin obmówił, że z Wasilisą Jegorówną zostaje w miłosnych stosunkach, co nie miało nawet cienia prawdopodobieństwa—ale Szabrin wcale na to nie zważał.

Zostałem wkrótce jakoś, awansowany na podporucznika. Obowiązki służbowe wcale nie były uciążliwe. W twierdzy oddanej na Opatrzność Boską, nie było ani przeglądów, ani musztry, ani warty po odwachach. Komendant tylko, i to z dobrej woli, uczył niekiedy swoich żołnierzy, ale niestety! pomimo całej usilności, nie mógł dojść do tego, aby wszyscy z nich wiedzieli, która strona jest prawą a która lewą.

Szwabrin posiadał dużo książek francuzkich; zacząłem je czytać i to obudziło we mnie pewne zamiłowanie do literatury. Rano zwykle czytywałem, tłumaczyłem, a czasami nawet i sam pisywałem wiersze.

Na obiedzie, zwykle bywałem u komendanta, gdzie też i resztę dnia najczęściej przepędzałem. Odwiedzał nas także czasami ojciec Herasim z żoną Akuliną Pamfilówną, najpierwszą plotkarką na całą okolicę.

Z Szabrinem widywałem się codziennie wprawdzie, lecz towarzystwo jego stawało się dla mnie codzień przykrzejszem. Żartował on często z rodziny komendanta i to mi się nie podobało; szczególniej też oburzały mnie jego złośliwe dowcipy, dotyczące Marji Iwanówny. Innego towarzystwa w twierdzy nie było i nie pragnąłem też go wcale.

Pomimo przepowiedni, baszkirów jakoś widać nie było. Spokój panował wszędzie, lecz wkrótce, na nieszczęście, zakłócony został niespodziewanym wypadkiem.

Wspominałem już o mojem świeżem upodobaniu w literaturze. Próby mojego pióra były wcale nie złe, a nawet Aleksander Piotrowicz Sumarokow, bardzo je chwalił, gdym mu niektóre z nich pokazywał kiedyś. Raz, napisałem był wierszyk, który mnie samego zadowolnił bardzo. Wiadomo że autorowie, pod pozorem szukania rady, szukają raczej istotnie łaskawych na swoje utwory słuchaczy. Przepisawszy więc ów wierszyk — zaniosłem go Szabrinowi, on tylko bowiem w całej twierdzy, mógł ocenić mój poetycki polot. Po krótkiej tedy przedmowie, wyjąłem z kieszeni kartkę i przeczytałem mu kilka strofek, w których bohaterką i przedmiotem moich rymowanych westchnień, była, sam nie wiem dla czego, dziewica imieniem „Masza." Widocznie jakoś, imię to wydało mi się wówczas poetyczniejszem niż inne dziewicze imiona...

Gdy wydeklamowawszy z wielkim zapałem, moje romansowe wiersze, zapytałem Szabrina, jak mu się podobały, pewny wszelako z góry, że taki jak on znawca pochwali gorąco te mojej młodzieńczej muzy utwory; doznałem przykrego bardzo zawodu, albowiem Szabrin, zazwyczaj tak względny dla mnie, teraz stanowczo oświadczył, że wiersze moje są nic niewarte zgoła.

— A toż dla czego? zapytałem, ukrywając gniew, już wrzeć zaczynający.

— Dla tego, że podobne wiersze mógłby chyba pisać nauczyciel mój, Wasil Kirylicz Tredjakowski, a nawet istotnie, twoje rymy przypominają mi cóś z jego miłośnych trelów.

To rzekłszy wziął z rąk mych kartkę, i zaczął niemiłosiernie każdy wiersz z kolei krytykować, czyniąc mi przytem bardzo złośliwe przycinki.

Nie mogłem znieść tego — wydarłem kartkę z rąk Szabrina i zawołałem, że już nigdy w życiu nie pokażę mu swoich utworów. Groźba moja rozśmieszyła go bardzo.

— Zobaczymy, rzekł z ironją, czy dotrzymasz słowa. Dla poetów, słuchacz, jak dla Iwana Kuźmicza flaszeczka wódki przed obiadem, koniecznie potrzebny. Ale! ale!.. Powiedz mi, czy ta Masza, nad którą w tym madrygale tak się unosisz, ta Masza, której poświęcasz swój zapał poetyczny, czy czasem nie jest ona Marją Iwanówną, przystrojoną w idealne szaty?.

— To już do ciebie nie należy — odpowiedziałem rozgniewany. Nie pytam się już o twoje zdanie, i nie zniosę odtąd twoich przycinków.

— Oho! zarozumiały poeta i zarazem dyskretny kochanek! — ciągnął dalej Szabrin, coraz bardziej drażniąc mnie swojemi ucinkami. Jeśli chcesz posłuchać przyjacielskiej rady i dopiąć swego celu, to kochanku całkiem inaczej weź się do rzeczy.

— Co przez to rozumiesz? Wytłomacz się jaśniej! zawołałem.

— I owszem, odparł Szabrin, to znaczy, że jeśli chcesz aby Masza Iwanówna przychodziła do ciebie wieczorem, to zamiast wierszy, ofiaruj jej parę kolczyków...

Krew zawrzała we mnie.

— Dla czego takie masz o niej zdanie? zapytałem, hamując się z trudnością.

— Dla tego — odpowiedział z piekielnym uśmiechem, że znam z doświadczenia jej upodobania...

— Kłamiesz bezczelnie łotrze!—krzyknąłem z wściekłością—kłamiesz najhaniebniej!

Szabrin zbladł.

— Nie ujdzie ci to na sucho—zawołał. Żądam zadosyć uczynienia.

— Zgoda, choćby zaraz! odrzekłem uradowany.

W tej chwili gotów byłem rozszarpać go na kawałki.

Natychmiast pobiegłem do Iwana Ignatjewicza i zastałem go, z iglicą w ręku, nawlekającego, z polecenia komendantowej, grzyby do suszenia na zimę. Zobaczywszy mnie zawołał:

— Jak się macie, Piotrze Andrzejewiczu! Z czemże was tu pana Bóg prowadzi? Rad jestem, że was widzę.

W krótkich słowach opowiedziałem staremu, moje zajście z Aleksym Iwanowiczem, i prosiłem aby mi w pojedynku sekundował. Iwan Ignatjewicz wysłuchał uważnie i cierpliwie, nie spuszczając ze mnie swego jedynego oka, wreszcie ozwał się:

— Raczyłeś pan powiedzieć, jeżeli się nie mylę, że

i na 20 m. 160,910 r. obligacji po 100 fun. szt. 30) Moskiewsko-brzeskiej d. (1868 r.), kapit. co do 1-go oddziału, do Smoleńska, 21 m. 156,130 r. met., z których 1/4 w akcjach po 125 r. a 3/4 w obligacjach; co do 2-go oddziału, do Brześcia, 20 m. 40 tys. rub. met., z 52,080 akcij po 125 rub. i obligacji na 19 mil. 530 tys. rub. met. 31) Nowotorżskiej d. (1868 r.) kapit. 1 mil. 760,800 rub. w 100-rublowych akcjach. 32) Libawskiej d. (1869 r.), kapit. 12 mil. 789 tys. rub., z których 1/3 w akcjach po 100 rub. kred., a reszta w obligacjach. 33) Woroneżsko-rostowskiej d. (1870 r.) kapitał 5 m. kred. i 31 m. 479 tys. r. met., z których 1/4 w akcjach, a reszta w obligacjach. 34) Skopińskiej d. (1870 r.) kapit. 1 m. 215,720 r. kred., w akcjach. 35) Brzesko-grajewskiej d. (1870 r.) kapit. 13 m. 353,300 r. kred. w 100-rublowych akcjach. 36) Nowogrodzkiej wązko-kolejnej d. (1870 r.), kapitał na 1 m. 953 t. r. kred. w 100-rublowych akcjach bez gwarancji. 37) Konstantynowskiej d. (1870 r.), kapitał 5 mil. 355 t. r. met. w 100-rublowych akcjach bez gwarancji. 38) Kijowsko-brzeskiej d. (1870 r.), kapitał 45 mil. 650,250 rub. met., z których 1/3 w akcjach po 125 rub., a pozostała część w obligacjach. 39) Odeskiej d. (droga ta oddana przez skarb ruskiemu towarzystwu żeglugi parowej i handlu w 1870 r.), kapit. 47 m. 445 t. r. met., i 30 mil. 413 t. rub. kred., oznacz. w 100-rublowych akcjach. 40) Rygsko-bołderaaskiej d. (1870 r.), kapit. 4 mil. 128 tys. rub. met., z których 1 m. 32 tys. r. w akcjach niegwarantowanych, a pozostała część w obligacjach z gwarancją; 41) Droga żelazna towarzystwa putiłowskiego (1870 r.) kapit. 2 mil. r. met. z funduszów towarzystwa. 42) Towarzystwo elisawetgradzko-kremenczugskiej d. (1871 r.), kapit. około 3 m. rub. 43) Moskiewsko-kurska d. (w maju 1871 r.) kapitał 57 m. 433 tys. rub. (*Dok. nast.*)

* Dnia 6-go września r. b. odbyło się pierwsze zgromadzenie ogólne akcjonarjuszów banku ruskiego dla handlu zewnętrznego. Na zgromadzeniu tem, założyciele zawiadomili o środkach jakie przedsięwzięli dla osiągnięcia możności otwarcia czynności banku w jak najprędszym czasie, i nadmienili, że podług ich przekonania, wielce pożytecznem byłoby dla sprawy, gdyby zgromadzenie ogólne, — bez upoważnienia którego, na zasadzie § 2-go ustawy, nie mogą być zakładane ajencje banku, — udzieliło obecnie zarządowi, który ma być wybrany, upoważnienie, z zatwierdzenia rady i za zezwoleniem ministra finansów, do zaprowadzenia, w razie potrzeby, ajencij banku, oprócz Londynu, także w Berlinie, Wiedniu, Trjeście i Marsylji, bez czekania z tem do przyszłorocznego zgromadzenia ogólnego akcjonarjuszów i bez zwoływania zgromadzenia nadzwyczajnego tychże. Po wysłuchaniu tego wniosku, zgromadzenie ogólne wyraziło zupełne spółczucie dla wszystkich oświadczeń złożonych przez założycieli i uchwaliło: upoważnić zarząd, który ma być wybrany, do zaprowadzenia, jeżeli uzna to za stosowne, ajencij banku w Berlinie, Wiedniu, Trjeście i Marsylji, z zatwierdzenia rady i po uzyskaniu na to pozwolenia od ministra finansów, bez czekania z tem do przyszłorocznego zgromadzenia ogólnego akcjonarjuszów i bez zwoływania zgromadzenia nadzwyczajnego tychże. W końcu zaś założyciele oświadczyli, że życząc sobie, ażeby bank nie był obarczony jakiemi wydatkami na jego organizację, podejmują się na swój rachunek wszystkich wydatków przedwstępnych, oraz restauracij w domu najętym przez nich na lokal dla banku i umeblowania tego domu. Poczem przystąpiono do wyboru, na zasadzie §§ 23 i 56 ustawy, 15 członków do rady banku, i po dokonanem balotowaniu, obrane zostały następujące osoby: P. P. Botkin, E. F. Wynecken, M. M. Wogan, S. W. Gwyer, G. O. Günzburg, S. P. Jelisiejew, A. G. Zołotarew, E. J. Łamański, E. Maas, E. M. Mejer, G. A. Rafałowicz, L. M. Rosenthal, P. P. Scaramanga, P. N. Suszczow i W. J. Jakunczykow. Po ukonstytuowaniu w ten sposób rady banku, taż rada zaproponowała ze swej strony, na zasadzie § 30-go ustawy, jako kandydatów na posady czterech członków zarządu, następujące cztery osoby: S. W. Gwyera, E. E. Lindesa, L. M. Rosenthala i O. von Strahlborna. Wszystkie te osoby wybrane zostały przez zgromadzenie ogólne; ponieważ zaś przez to S. W. Gwyer i L. M. Rosenthal wyszli ze składu rady, ta ostatnia zaproponowała do uznania zgromadzenia ogólnego następujących dwóch kandydatów: J. D. Benardakiego i B. Szukalego, którzy zatwierdzeni zostali przez zgromadzenie ogólne w charakterze członków rady banku.

* *Mosk. Wied.* podają następujące wiadomości o wystawie politechnicznej, do której robione są przygotowania: „Oddział technologiczny wystawy politechnicznej ma zajmować ważne miejsce na wystawie projektowanej. Oprócz zbiorów naukowych, uporządkowanych systematycznie i złożonych z planów i rysunków, modelów zakładów przemysłowych i fabryk, oraz kompletnych zbiorów produktów surowych przerobionych, wydział ten obejmie także produkcję w ruchu. Przewidywanem jest, że przyrządy i maszyny w ruchu, mieć będą konstrukcję jak najbardziej wydoskonaloną i dadzą możność wyrobienia sobie zdania o spółczesnym stanie strony technicznej produkcji. Wielu już przemysłowców i fabrykantów, zarówno ruskich, jak i zagranicznych, oświadczyło się z życzeniem uczestniczenia w tym oddziale. Tak, spółka Platte'a, pod Manchestrem, podejmuje się zadania zaprezentowania na wystawie produkcji bawełniczej i sukiennej. Fabrykant Lossen, z Leeds, oświadczył, że przyśle na wystawę maszyny służące do przygotowawczego obrobienia lnu i konopi. Produkcji wyrobów jedwabnych podjęli się fabrykanci moskiewscy, bracia Sapożnikowowie i sukcesorowie p. Goujon'a. Fabrykanci moskiewscy, pp. Adler i Krumbügel, okażą na wystawie produkcję rozmaitych wyrobów złotych ze wszystkiemi szczegółami, fabrykant zaś Postnikow urządzi w tym celu warsztat, w którym chłopcy będą pracować przez cały czas trwania wystawy. Oprócz tego komitet zaprosił także co do innych gałęzi techniki znanych reprezentantów takowych i od wielu z nich otrzymał przyrzeczenie, że są gotowi do wzięcia udziału. Lecz najważniejszą może część oddziału technologicznego stanowić będzie cały szereg drobnej produkcji maszynowej. Jeżeli zwrócimy uwagę na to, że główną podstawą całej naszej produkcji rzemieślniczej jest praca ręczna, że rzemieślnicy nasi prowadzą swój przemysł w kształcie patrjarchalnym i nie posiadają nawet środków dla śledzenia pojawiających się nieustannie nowych maszyn, które zastępują coraz bardziej pracę ręczną i mają na celu taniość produkcji, to nie można nie życzyć, ażeby oddział ten był ile możności kompletny i różnorodny. W tym głównie celu komitet wystawy postanowił odwołać się do spółdziałania ze strony przemysłowców zagranicznych, którym nada tytuł pełnomocników. Ajenci posłani tego lata dla zaproszenia ich, zaczynają wracać i ze sprawozdań ich można przekonać się, że pomysł urządzenia wystawy politechnicznej powitany został za granicą z wielkiem spółczuciem. Zawiązały się tam obecnie komisje, które będą zapraszać wystawców i które rozpoczęły już swoje czynności. Podajemy nazwiska osób, które podjęły się pracy współdziałania dla zapewnienia powodzenia wystawie moskiewskiej: w Berlinie, profesor szkoły technicznej Grotte i inżynier Scheer; w Londynie p. Scott, jeden z dyrektorów muzeum w Kensington; w Paryżu, znany fabrykant p. Clair; w Wiedniu p. Koch.

* *Czasopismo Górnicze* („Горный Журналъ“) podaje szczegóły o ilości złota wydobytego w Syberji zachodniej i wschodniej, w latach 1868 do 1870, przez osoby prywatne. Szczegóły te zestawione zostały na podstawie danych, jakie posiada ministerstwo finansów. Wypłókano ogółem piasku: w 1868 roku 717,751,683 pudy, w 1869 r. 902,347,447 pudów, i w 1870 r. 901,202,276 pudów. Płókaniem i innemi robotami trudniło się: w 1868 r. 49,036 robotników (z tych 24,855 przyszło z gubernij wielkorosyjskich) oraz 12,273 koni i wołów; w 1869 r.—55,154 robotników i 15,174 koni i wołów; w 1870 r.—60,701 robotników i 16,272 koni i wołów. Z piasku wypłókanego otrzymano w 1868 r., złota w sztabach, w 875 miejscach poszukiwania, 1,414 pudów, 16 fun., 54 zołotniki; w 1869 roku, w 912 miejscach poszukiwania 1,767 pudów, 24 fun., 21 zołotników; w 1870 roku, w 1,034 miejscach poszukiwania 1,874 pudy, 19 funt., 5 zołotników.

—

* Rozmaite wieści. — *Rus. Wied.* piszą z Orła o zaszłym tam 30 sierpnia w menażerji p. Hejdenrejcha okropnym wypadku. W rozesłanych po mieście afiszach p. Hejdenrejch ogłosił, że w tym dniu da wielkie przedstawienie karmienia zwierząt, przyczem pokaże swą sztukę i moc w poskromieniu lwa i innych drapieżnych zwierząt. O godzinie 8-ej wieczorem zgromadziła się w menażerji na to widowisko dość liczna publiczność. Pan Hejdenrejch, po nakarmieniu zwierząt, zabawiwszy się nieco z wielkim niedzwiedziem amerykańskim, zbliżył się do klatki lwa, który w tej chwili żarłocznie pożerał kawał mięsa; kiedy zaś otworzył drzwiczki klatki i chciał odebrać od niego ten kawałek mięsa, lew rozjątrzony, z oczyma nabiegłemi krwią i rykiem rzucił się na Hejdenrejcha, i pochwyciwszy go zębami za lewy bok, wyrwał wraz z odzieniem wielki kawał ciała, uszkodziwszy przytem kolumnę pacierzową. Na pomoc nieszczęśliwego pogromcy zwierząt pospieszyli natychmiast pomocnik jego i służba i zaledwie zdołali wywlec go bez czucia i oblanego krwią z klatki rozsrożonego zwierza; szczęściem dla publiczności udało się im wczas zamknąć klatkę, aby lew nie wyskoczył. Wszyscy obecni byli przestraszeni, mnóstwo kobiet zemglało; zaczęto tłumnie uciekać z menażerji, a przy jednem tylko wyjściu powstało zamieszanie i tłok niepodobny do opisania; wielu przepłaciło swą ciekawość znacznemi obrażeniami, inni potracili sakiewki i zegarki, bo polujący na cudzą własność, przy takiej sposobności starali się umyślnie tłoczyć się w ciżbie. Gdy się uspokoiło, przybyło dla udzielenia pomocy nieszczęśliwemu czterech lekarzy, którzy opatrzyli jego rany, ale rany te kazały się tak okropne, że nieszczęśliwy pogromca zwierząt zmarł nazajutrz.

—

* Epidemja. Z gubernji wileńskiej piszą do *Rus. Wied.*: Cholera w gubernji wileńskiej przybrała wielkie rozmiary: ilość ofiar jest bardzo znaczna. Miejscowe zwyczaje i tryb życia większości mieszkańców wielce sprzyjają szerzeniu się epidemji. Tak naprzykład, cała prawie ludność gubernji wileńskiej w ciągu wiosny i lata żywi się wyłącznie pokarmami surowemi, jako to: cebulą, rzodkwią, ogórkami, kwaśnem mlekiem; a strawy mięsnej i gorącej wcale nie używa. Chaty włościańskie są bardzo niedogodne pod względem hygienicznym. W ogólności domy swoje budują bez kominów, tak, że dym z pieca rozchodzi się po izbie; okna robią nadzwyczajnie małe bez lufcików dla odświeżenia powietrza; podłogi wszędzie są ziemne, a przytem w izbach zimą i latem trzymają zwierzęta, kury, owce i t. d. Nadto włościanie w ciągu lata do późnej jesieni chodzą bez obuwia. Spotkać włościanina w domu lub na robocie w butach—bardzo rzadko. Chodzenie boso wielce przyczynia się do powiększenia liczby chorych. Jeżeli w jakiej chacie zachoruje jedna osoba, to zwykle zarażają się prawie wszyscy z tej familji. Niedawno znajdowałem się w małej wiosce Wożance, w powiecie lidzkim; w trzech chatach tej wioski z 19 osób ani jedna nie pozostała przy życiu. Podobnych przykładów wymierania wszystkich członków familji mieszczących się w jednej izbie, jest bardzo wiele. Cholera w gubernji wileńskiej wywarła między innemi szkodliwy wpływ na rolnictwo. Włościanie utrzymują, że znużenie robotami w polu przyczynia się do powiększenia choroby; z tego powodu najem robotnika w ostatnim czasie był bardzo trudny. W powiecie lidzkim energicznie zapobiega szerzeniu się cholery tameczny marszałek szlachty p. Butkiewicz. Oto niektóre fakta. W dobrach Gornostaiszki w krótkim przeciągu czasu zmarło 28 osób; reszta pouciekała, porzuciwszy na los szczęścia swe gospodarstwo. P. Butkiewicz udał się do tego majątku, wziąwszy z sobą płynu żdanowskiego, proszku Kitarry i innych środków niszczących miazma; zabawiwszy w Gornostaiszkach pięć dni; potrafił przekonać sąsiadów, że wznowienie robót polowych w pomienionych dobrach, a nawet mieszkanie w tychże z zachowaniem pewnych ostrożności, nie grozi żadnem niebezpieczeństwem. Dzięki poświęceniu się marszałka, zaczęto nanowo zajmować się gospodarstwem, ocalono inwentarze i sprzątnięto zboża z pola. Tenże marszałek szlachty zwiedził wszystkie prawie wioski, dotknięte i niedotknięte cholerą, zaopatrywał mieszkańców w lekarstwa i namawiał ich aby przynajmniej podczas cholery wyrzekli się zwyczaju chodzić boso i używać surowych pokarmów. Te rady udzielone włościanom w miejscowem narzeczu, wywarły zbawienne skutki w wielu wsiach; dzięki staraniom p. Butkiewicza, wiele ludzi pozostało przy życiu. Oprócz marszałka szlachty, mieszkańcy powiatu lidzkiego z największym szacunkiem odzywają się o rozporządzeniach z powodu cholery naczelnika powiatu Wejsbacha, pośrednika polubownego Kukuranowa i komisarza rewirowego Zabiełło.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* W korespondencji z Paryża do *Ind. belge*, pod d. 19-m b. m. czytamy: Dziś dała główny powód do zajęcia pogłoska, jakoby art. 3 traktatu francuzko-pruskiego (o wprowadzaniu do Francji produktów Alzacji i Lotaryngji, nastręczył dosyć ważne trudności. Zapewniano, że p. Arnim, który miał dzisiaj wyjechać do Wersalu, zasłaniał się słabością, a rzeczywiście uczynił to oczekując od swego rządu nowych instrukcij co do ustępstw w kwestjach spornych. Mówiono przytem, że i Thiers, który miał wyjechać na wieś, zawiesił przygotowania do podróży. Jak zwykle, dwojako się na to zapatrują: I tak, ludzie nieprzychylni dla rządu republikańskiego, którzyby pragnęli co chwila nowych zawikłań i przesileń, mogących sprowadzić zmianę formy obecnego rządu, powiadają iż wynikłe przeszkody są bardzo trudne do zwalczenia; ci zaś, którzy widzą wszystko dobre tam, do czego Thiers przyłożył się, utrzymują przeciwnie, że cały spór już załatwiony został. Środkujące zdanie między temi dwoma wersjami, powinno być prawdziwem; to zaś nie ulega wątpliwości, że niema w tem nic takiego, coby się nie dało usunąć, i dla tego spór o którym mowa, może już, albo też, w krótkim bardzo czasie załatwiony będzie. Według ostatnich pogłosek, Thiers ma wyjechać do Fontainebleau; wszakże Rambouillet lepiej mu do gustu przypada, gdyż nie lubi rezydencij zbyt okazałych, ta zaś ostatnia miejscowość, według zdania Androla, z przyczyny wilgoci, nie może być odpowiednią dla pobytu prezydenta rzeczypospolitej.—W komisji przeznaczonej do rozpoznania przyczyn rewolucji 4-go września, p. Daru złożył raport ze wszystkich zebranych wiadomości, lecz ponieważ w tym raporcie zbyt wybitne było jego własne stanowisko, jako ministra z 2-go stycznia, komisja zażądała zmian. Dla tego raport nie mógł być złożony, i cała sprawa odłożoną została do nowych posiedzeń zgromadzenia, ku wielkiemu niezadowolnieniu tych, którzy spodziewali się, że raport ten powiększy, na mających nastąpić wyborach departamentowych, żywioły anti-republikańskie. Jednakże komisja ta wyznaczyła trzy podkomisje, które udadzą się do departamentów i tam dalej roboty rozpoczęte pod kierunkiem głównej komisji prowadzić będą. Pogłoska o wyjeździe do Anglji jednego z jenerałów i o widzeniu się jego z byłym cesarzem, wyjaśnia się. Tym jenerałem był Douay, wysłany z pewną misją do Anglji, który uprzedził Thiersa, że skoro przebędzie cieśninę, będzie musiał złożyć wizytę byłemu cesarzowi Napoleonowi III, na co prezydent rzeczypospolitej zgodził się. Jeśli ta wersja nie jest prawdziwa, jest przynajmniej bardzo prawdopodobna. Giełda była dzisiaj wzburzona, już to w skutek trudności napotkanych przy zawarciu układów francuzko-niemieckich, już też w skutku pogłosek rozpuszczonych wczoraj o mającem nastąpić starciu pomiędzy Turcją i Egiptem. Powszechne jest mniemanie, że zgromadzenie, skoro tylko rozpocznie po ferjach posiedzenia, natychmiast przeniesie się do Paryża, ponieważ komisja wybrana do rozpoznania wniosku Ravinela, zupełnie nie dopnie swego celu i usadowienie rządu w Wersalu nie będzie miało miejsca; lecz w Paryżu oburzają się przeciwko opóźnieniu, którego przyczyną było zgromadzenie w sprawdzaniu wyborów, gdyż jedni i ci sami członkowie byli wybierani od razu w kilku departamentach. Wybory te miały miejsce 8-go sierpnia, i stosownie do podziału kandydatów, którzy oczekują sprawdzenia i sądzą, że są wybrani legalnie, kolegja wyborcze powinny być zwołane po upływie dni czterdziestu. Termin ten upłynął z d. 17-m września, i bardzo jest możliwe, że rząd inaczej stosując prawo i mając przed sobą jeszcze 6 miesięcy, przedłuży *statu quo*, które w każdym razie ma tę niedogodność, iż pozostaną wakującemi miejsca deputowanych, w departamentach Nord, Pas-de-Calais, Somme, Seine, Var, Bouches du Rhone i w Korsyce.

* *Francais* z 20-go b. m. powiada: Mieszkańcy Saint-Denis dzisiejszej nocy, około godziny w pół do czwartej zbudzeni zostali odgłosami wojskowej muzyki, którą, ku wielkiej ich radości, ostatni raz słyszeli. Prusacy ewakuowali miasto: na wszystkich ulicach trąbiono do apelu, aby żołnierze, zajmujący kwatery u mieszkańców miasta, już przedtem uprzedzeni, iżby na ten sygnał byli w pogotowiu, stawili się z całym rynsztunkiem, w punkcie zbornym, w koszarach przy ulicy paryskiej. Około godziny 7-ej oddziały cudzoziemskie ostatecznie opuściły Saint-Denis. Wczoraj i onegdaj kolumny pruskie udawały się w kierunku Compiègne, gdzie mają się zebrać wszystkie wojska, stojące dotąd w Saint-Denis. Pozostali tylko bawarczycy. Podczas wyjścia ich, żadne zajście nie miało miejsca. Jednakże gdyby z nimi byli prusacy, bez manifestacij by się nie obeszło. Zostawili bowiem oni, przez zachowanie się imponujące, najgorsze wspomnienia u mieszkańców tego miasta. Ostatnia kompanja bawarczyków, która dzisiaj wyszła, od niedawnego czasu stała w Saint-Denis. Otrzymali oni od zwierzchniej władzy surowe rozporządzenie, aby mieszkańcom, z którymi w ciągłych musieli zostawać stosunkach, nie okazywali niechęci, i niczem nie narażali się na ich skargi. Pobyt ich zostawił nie tak bolesne wspomnienia jak prusaków, i wdzięczni za to, mieszkańcy Saint-Denis, przy wyjściu ich nie robili żadnych manifestacij, gdy tymczasem w wielu miejscowościach, gdy prusacy wychodzili, miały miejsce nieprzyjazne demonstracje. Wielu maruderów, których jest dużo w tej armji, tak słynnej z karności, bezpiecznie przechodziło przez miasto, dążąc do swoich oddziałów, nie usłyszawszy przez drogę ani słowa groźby, ani najmniejszego złorzeczenia. Natychmiast po wyjściu wojsk niemieckich, pojawiły się trójkolorowe sztandary. Najprzód wywieszono je na ratuszu. Dom podprefektury, który był mieszkaniem pruskiego gubernatora, jeszcze jest dotąd zamknięty. Podczas okupacji, służbę policyjną pełnili ajenci municypalni; od dziś rano, sierżanci miejscy objęli obowiązki, jak za cesarstwa. Po wyjściu wojska niemieckiego, mieszkańcy wylegli na ulice, oczekując z niecierpliwością przybycia żołnierzy francuzkich, którzy będą tam pełnić służbę garnizonową. Forty jeszcze są zajęte przez niemców. Małe oddziały, po dwudziestu pięciu ludzi, stoją w fortach Briche i Wschodnim; dowodzący tam oficerowie mają oddać klucze oficerom francuzkim, odkomenderowanym do urzędowego przyjęcia tych fortów. Punkt o godzinie 9-ej, oddział złożony z 25-u ludzi z 114 pułku linjowego z dywizji Faron, pod dowództwem porucznika, stawił się w forcie wschodnim. Bawarczycy, pod bronią, oczekiwali przed główną bramą. Dwaj oficerowie zbliżyli się do siebie; porucznik bawarski oddał oficerowi francuzkiemu dowodzącemu oddziałem, p. Noisriel, klucze od fortu i potem dawszy roz-

---

chcesz koniecznie zabić Aleksego Iwanowicza, i żebym ja był świadkiem tego. Czy tak? pytam się, pana...

— Najzupełniej.

— Piotrze Adrzejewiczu! Co też wam do głowy przystąpiło! Wielka mi rzecz, kłótnia między młodemi! Na cóż się zaraz zabijać! Oddaj mu piękne za nadobne i bedzie kwita. Jeżeli on tobie nawymyślał... to i ty zrób mu tak samo; jeżeli on cię uderzył, to mu oddaj dwa razy tyle. Ot i koniec; będzie zgoda potem. Już ja w tem, że będzie! I lepiej że będzie i że kłótnia zakończy się na tem, bo tylko zastanów się, Piotrze Andrzejewiczu, jako młodzieniec godny, czy to pięknie, czy to się godzi, zabijać bliźniego a jeszcze i kolegę swego? Jeszcze, żeby choć była pewność, że pan jego zakolesz... no! niechby... Ja tam, co prawda, nie mam serca do tego jegomościa. Ale jeżeli, co być może — on, Szabrin, który się zna na fechtunku, zakole pana, jak prosię—to pytam cię Piotrze Andrzejewiczu, kto z was wtedy wyjdzie na dudka?

Niepodobały mi się perswazje i rozumowania porucznika, i nie zachwiały mną wcale; postanowiłem, bądź co bądź, dokonać powziętego zamiaru. Objawiłem mu to otwarcie.

— Czyń pan co chcesz, ozwał się wtedy Iwan Ignatjewicz. Ale na co ja koniecznie mam być twoim świadkiem? Pytam, proszę, dla czego? Że się ludzie biją, cóż w tem tak dziwnego, żeby się aż ktoś trzeci lub czwarty, gwałtem miał przypatrywać temu? Bogu dzięki, nie chwaląc się, chodziło się przecie i na turka i na szweda, różne też rzeczy widywało się wżyciu.. ale doprawdy, trudno pojąć po kiego licha zapraszać trzeciego, żeby się patrzył, jak się dwóch zabija?

Na rozmaite sposoby starałem się wytłomaczyć Iwanowi Ignatjewiczowi znaczenie sekundanta w pojedynku; staruszek w żaden sposób nie mógł tego zrozumieć.

— Jeśli już tak ma być koniecznie, powiedział wreszcie, i jeśli już muszę być zamięszany do takiej sprawy, to chyba wpierw z obowiązku, doniosę o wszystkiem Iwanowi Kuźmiczowi i powiem mu, że w fortecy dzieją się takie rzeczy przeciwne prawu, aby pan komendant przedsięwziął odpowiednie środki...

Usłyszawszy to, zląkłem się i zacząłem prosić Iwana Ignatjewicza, aby komendantowi o niczem ani słowa nie wspominał; upierał się jednak — tak, że ledwie udało mi się skłonić go do milczenia, aż nareszcie otrzymawszy od niego słowo, że nie powie, odszedłem.

Wieczór, jak zwykle, przepędziłem u komendanta. Starałem się być wesołym i starannie ukrywałem miotające mną wzruszenie, ażeby przypadkiem nie domyślono się czegoś, lecz przyznaję, że nie miałem tej zimnej krwi którą się szczycą zwykle ci, którzy znajdują się w takiem położeniu.

Rzecz szczególna—lecz tego wieczora skłonny byłem do czułości i miałem chęć podobania się. Marja Iwanówna nigdy mi się nie wydała tak piękną jak właśnie wtedy: myśl że widzę ją może po raz ostatni w życiu, dodawała jej w moich oczach jakiegoś uroku. Gdy Szabrin wkrótce także nadszedł do komendanta, wziąłem go na stronę i opowiedziałem całą rozmowę moją z Iwanem Ignatjewiczem.

— Na co nam sekundant? odpowiedział mi sucho,— poradzimy sobie i bez niego.

Ułożyliśmy tedy zaraz, że pojedynek miał się odbyć za stertami, które stały tuż prawie pod twierdzą; a porę zejścia oznaczyliśmy na godzinę 7 rano. Rozmowa nasza zdawała się być tak przyjacielską, że Iwan Ignatjewicz zauważywszy ją, radośnie zawołał, zwracając się do mnie, z uśmiechem zadowolenia.

— Tak, to co innego! od razu należało wam tak zrobić, bo słusznie mówi przysłowie, że zła nawet zgoda, lepsza niż dobra wojna; byle zdrowo, choć nie honorowo...

— Co tam takiego, Iwanie Ignatjewiczu? przerwała komendantowa, która siedząc w kącie przy stoliku i kładąc kabałę, nie dosłyszała słów jego.

Iwan Ignatjewicz dostrzegłszy na mojej twarzy niezadowolenie, przypomniał sobie dane przyrzeczenie,— zmięszał się przeto i nie wiedział co odpowiedzieć.

Szabrin przyszedł mu w pomoc i rzekł:

— Iwan Ignatjewicz, pochwala naszą zgodę.

— A zkimże się pan pokłóciłeś?

— Pogniewaliśmy się już byli na piękne, dziś rano, z Piotrem Andrejewiczem.

— O cóż?

— O bagatelę, o piosnkę, Wasiliso Jegorówno.

— Było też o co kłócić się! o piosenkę!.. jak że do tego przyszło?

— Ot tak: Piotr Andrejewicz skomponował piosenkę i dziś mi ją zaśpiewał, a ja tymczasem zacząłem moją ulubioną:

„Kapitańska córo
Nie chodź nocną porą.”

Rozumie się, że z takiego duetu, powstała dysharmonja — i Piotr Andrejewicz zaczął się gniewać, lecz po namyśle, przyznał że wolno śpiewać każdemu to co mu się podoba—a tak kłótnia, zakończyła się zgodą.

Bezczelność Szabrina doprowadziła mnie do niecierpliwości; nikt prócz mnie, nie był w stanie zrozumieć jego złośliwych dwuznaczników, a przynajmniej nikt na to nie zwrócił uwagi.

Z poezji rozmowa przeszła na poetów — komendant wtrącił, że poeci są to głupcy i straszni pijacy,—radząc mi wraz po przyjacielsku, abym porzucił rymotwórstwo, które nie zgadza się z obowiązkami służby wojskowej i do niczego dobrego nie doprowadzi.

Obecność Szabrina była dla mnie nieznośną. Wkrótce pożegnałem rodzinę komendanta i powróciłem do domu; tam obejrzałem starannie szpadę, spróbowałem czy ma koniec ostry i położyłem się spać, poleciwszy Sawelliczowi obudzić mnie o 6-ej godzinie rano.

Nazajutrz, punkt o siódmej, znajdowałem się pod stertami, oczekując na przeciwnika. Wkrótce też nadszedł.

— Za blisko jesteśmy twierdzy—rzekł,—mogą nas tu łatwo spostrzedz i schwytać— więc też trzeba się spieszyć.

Zdjęliśmy mundury i zostawszy tylko w kamizelkach, dobyliśmy szpad obadwa. Nie zdążyliśmy jednak złożyć się jeszcze, gdy nagle z po za sterty ukazał się Iwan Ignatjewicz z pięcioma inwalidami i zażądał, abyśmy poszli do komendanta. Musieliśmy być posłusznymi i otoczeni żołnierzami, udaliśmy się do twierdzy za Iwanem Ignatjewiczem, który nas z tryumfem prowadził, idąc naprzód z nadzwyczajną powagą.

Gdyśmy weszli do domu komendanta, Iwan Ignatjewicz otworzywszy drzwi, zawołał: Przyprowadziłem winowajców!

Wasilisa Jegorówna wyszła na nasze spotkanie.

— Panowie! panowie! Do czegóż to podobne? zawołała.—Godzi-ż się to w naszej twierdzy takie rzeczy wyrabiać? dwom młodym ludziom nastawać na własne życie! Iwanie Kuźmiczu, zapakuj ich do kozy! Piotrze Andrejewiczu! Aleksy Iwanowiczu! oddajcie szpady! oddajcie! oddajcie! Pałaszka! odnieś te szpady do śpiżarni. Doprawdy, niespodziewałam się nigdy czegoś podobnego po Piotrze Andrejewiczu! Co się tycze Aleksego Iwanowicza, to rzecz inna, on już był raz za zabójstwo z gwardji wypędzony, i w Boga też nie wierzy, ale ty Piotrze Andrejewiczu, młodzieniec dobry i łagodny, nie wstyd że tobie iść za takim przykładem?

(*d. c. n.*)

kaz swojej kompanji przedefilował przed frontem naszego oddziału i oddalił się. Nie było sztandaru do zawieszenia na forcie Posłano sztafetę do Saint-Denis. O kwandrans na dziewiątą już była na miejscu. Był to po ewakuacji pierwszy żołnierz francuzki który dostał się do miasta. Po chwili mnóstwo ludu zgromaliło się przed merostwem, dokąd wszedł ten żołnierz, i wyszedł natychmiast z ogromnym trójkolorowym szandarem, który za kika minut powiewał na forcie wschodnim. Przedtem jeszcze, francuzki oficer inżynierji w towarzystwie bawarskiego oficera tejże broni, oglądał stan fortu w jakim go oddają. Naoczni świadkowie, którzy byli w forcie wschodnim w kilka minut po ewakuacji, powiadają że jest w okropnym stanie. Ani jednego działa, ani kawałka broni nie widać nigdzie, wszystko starannie uprzątnięte zostało przez wojska cudzoziemskie. Zostały się tylko namioty, które dziś jeszcze zajęte były przez żołnierzy bawarskich. Kaplica zamieniona była na stajnię i na skład żywności. Pułk linjowy 114 przeznaczony jest do odbioru tych fortów, które dzisiaj będą oddane władzom francuzkim.

* Korespondent paryzki do *Ind. belge* pod d. 20-ym b. m. pisze: Nie ulega wątpliwości, że pewne trudności w szczegółach, stanęły na przeszkodzie w zawarciu traktatu francuzko-pruskiego. Arnim zmuszony był zażądać od swego rządu instrukcij, lecz pomimo tego, wszelkie przewidywania pessymistów nie sprawdzą się, i coraz już mniej znajdują propagatorów. Komisja przeznaczona do rozpatrzenia projektu Ravinela, wybrała podkomisję, która ma rozstrzygnąć, czy będzie można, bez narażenia się na wielkie koszta, przenieść ministerstwa do Wersalu; nie ma potrzeby dodawać, że jest to żądanie niepodobne do rozwiązania.—Trzy podkomisje, wybrane przez komisję badającą przyczyny rewolucji 4-go września, prowadzić będą swoje czynności w rozmaitych punktach Francji: na południo-zachodzie, na południowschodzie i północo-zachodzie. Thiers musiał swój wyjazd odłożyć i powiadają, że podczas ferji nie opuści Wersalu. Najwyżej może zrobi wycieczkę do Bourges, na prośby artylerji i do obozu w Avor. Powiadają, że były cesarz utrzymuje swoim kosztem żołnierzy byłej gwardji cesarskiej, których nie przyjęto do armji republikańskiej. W Saint-Denis nie ma już ani jednego żołnierza niemieckiego. Forty: Briche i wschodni, zostały również ewakuowane i oddane oddziałom z 114-go pułku. Wszędzie w tamtej stronie powiewa sztandar trójkolorowy. Powiadają o małych zajściach pomiędzy mieszkańcami i żołnierzami niemieckiemi, którym policja koniec położyła. Uskarżają się powszechnie na stan, w jakim prusacy pozostawili forty.

* Inny korespondent pod tąż datą pisze: Thiers miał wczoraj konfarencję z Arnimem. Zmiana wprowadzona przez zgromadzenie, dotycząca ceł przy wprowadzaniu produktów alzackich i lotaryngskich do Francji, i nawzajem francuzkich do tych prowincji, była przedmiotem żywej dyskusji, i pełnomocnik niemiecki żądał koniecznie, aby ta poprawka zmodyfikowaną została. Rząd francuzki zaś usiłuje zostawić ją (gdyby nie to, traktat już byłby podpisany), lecz zdaje się, że Thiers będzie musiał ustąpić, i wziąć na siebie odpowiedzialność za modyfikacje, jakie wprowadzone będą. Podobno wszyscy ministrowie, którzy mieli powrócić do Paryża, wstrzymani zostali w Wersalu przez Thiersa, który oponuje przeciwko przeniesieniu ich gabinetów do Paryża. Niektórzy tymczasem ministrowie zamieszkują w stolicy, i tylko codziennie jeżdżą do Wersalu na radę ministrów.

* W korespondencji z Paryża do *Indep. belge*, pod dniem 21 b. m. czytamy: Niezaprzeczoną jest rzeczą, że kwestja układów alzacko lotaryngskich, napotkała na przeszkody większe, niż te jakich się wczoraj spodziewano; giełda nawet była wzburzona. Powiadają, że przyczyną tego wszystkiego jest brak instrukcji, których nie zdołano nadesłać w właściwym czasie, i nic dziwnego, Bismarck bowiem ciągle podróżuje, a Rémusat pojechał do Włoch. Bezwąpienia skończy się na porozumieniu, lecz przyznać należy, iż powstały przeszkody mogące mieć wielkie znaczenie, jeśli jest prawdą, jak utrzymuje *Temps*, że artykuł 3, zawierający w sobie zmianę taryfy celnej, musi podchodzić pod zatwierdzenie parlamentu niemieckiego. Tak więc, wszystko może się wyjaśnić, lecz dzisiaj jeszcze zmuszeni jesteśmy widzić to wszystko w świetle dosyć niekorzystnem. Powiadają, że Thiers ustanowił przy sobie mistrza obrzędów, i że p. Valentin, prefekt policji, codziennie zdaje mu sprawozdanie z położenia Paryża i z departamentów. Zdaje się, że ogólny rezultat pod tym względem, jest zadowalniający, i dla tego przypisują prezydentowi rzeczypospolitej, na zasadzie służącego mu przywileju znoszenia, stosownie do osobistego uznania, stanu oblężenia, zamiar zniesienia tego wyjątkowego położenia w departamentach Seine i Seine-et-Oise. Sądzą powszechnie, że odtąd postępowanie ma być daleko łagodniejsze względem dzienników, i nie tak ścisłe wykonywanie przepisów co do zakładów publicznych, a nakoniec, że niektóre dzienniki, zawieszone, będą się mogły ukazać, bez żadnych przeszkod ze strony rządu. Dom Thiersa na placu ś. Jerzego, uprząta obecnie kilkunastu żołnierzy, co zdaje się potwierdzać pogłoskę, która tak zdziwiła prawicę i wszystkich w ogóle nieprzychylnych Thiersowi. Mówią bowiem, że prezydent ma zamiar miljon wyznaczony przez zgromadzenie na odbudowanie jego domu, obrócić na inny użytek, niż wskazywała decyzja jego kolegów. Byłoby to działanie wbrew ich życzeniom. Chcieli bowiem, jako dowód wdzięczności dla Thiersa, naprawić zbrodnię komuny, lecz bynajmniej nie chcieli dorzucać pieniędzy do majątku i tak dosyć znacznego. Niesprawiedliwe są obmowy podobnego rodzaju, za dowód bowiem, że tak nie jest, służyć mogą początkowe roboty, przedsięwzięte do odbudowania domu, jeśli już przedtem takich oszczerczych zarzutów, znany wszystkim rozsądek prezydenta nie usunął. Wiele banków założonych zostało, niby w celu zbierania podpisów na pożyczkę miasta. Władza ma na nie zwrócone oczy, gdyż nie wszystkie są instytucjami kredytowemi, i po zebraniu od zapisujących się na pożyczkę, pewnej liczby kapitałów, mogą łatwo zniknąć.

* Paryzki korespondent *Norda* pod d. 21 b. m. pisze: Dzienniki zaczynają pojmować, że nieporozumienia przy zawarciu konwencji alzacko-lotaryngskiej, są większe, aniżeli zrazu myślano: przekonano się o tem po przeczytaniu podstaw konwencji przyjętych przez zgromadzenie, w których mowa jest tylko o „produktach francuzkich, koniecnych dla przemysłu alzackiego,” co ogranicza doniosłość ustępstwa, chociaż w sposób bardzo błahy, każdy bowiem może pojmować to ścieśnienie, stosownie do swoich widoków i interesów. Rząd nawet nie zdał sobie sprawy z przytoczonego frazesu, gdyż w przeciwnym razie postarałby się o to, aby mu dano upoważnienie w razie potrzeby zmodyfikowania decyzji zgromadzenia. *Presse* sądzi, że Thiers będzie mógł w danym razie, porozumieć się z komisją tymczasową, i zaprowadzić zmiany w programie zgromadzenia. Dziennik ten dodaje, że rząd ma władzę zupełną układania się, zgromadzenie zaś może to zatwierdzić i domyślne potwierdzenie zawiera się już w dniu 16 września. Jeśli zmiany są konieczne, rząd może je zaprowadzić na swoją odpowiedzialność, Izba zaś ocenilaby tylko i zatwierdziła. *Patrie* sądzi przeciwnie, że poprawki zaprowadzone przez zgromadzenie, zostaną przyjęte przez rząd w Berlinie,—lecz za jaką cenę? Doświadczenie nas przekonało, że Prusy darmo nic nie zrobią. I z pewnością nie ograniczą się, jak przypuszcza *Monitor*, na pokazaniu prasie francuzkiej, że jest nieprawdą, iż negocjatorowie francuzcy mogą otrzymać więcej, niż to co pierwotnie przyznano. Wreszcie kiedy *Patrie* i *France* utrzymują, że p. Arnim jeździ do Wersalu i ciągle posyła telegramy do Berlina, *Siècle* powiada, że dyplomata pruski ma newralgję, która mu z łóżka wstawać nie pozwala, co tamuje dalszy bieg negocjacij. W każdym razie, dodaje *Siècle*, w Berlinie nie zgodzą się pod żadnym pozorem na zmiany wprowadzone do traktatu przez zgromadzenie. Należy się obawiać, czy ta wersja nie jest prawdziwszą od tej, którą *Patrie* podała.

* Inny korespondent pod tąż datą pisze: Dzienniki francuzkie i zagraniczne, narobiły wiele hałasu z widzenia się francuzkiego ministra spraw zagranicznych z królem Wiktorem Emanuelem. Możemy zapewnić, że to widzenie się nie było przedtem ułożone; Rémust przyjął obiad, na który go, tak samo jak i innych zagranicznych ministrów, zaproszono; nie należy przydawać znaczenia przypadkowemu widzeniu się, serdecznemu bezwątpienia, które wszakże, nie było ani urzędowem, ani nie miało znaczenia politycznego.

* Do *Nouvelliste de Rouen* piszą z Paryża: Dziwią się, że Grévy na posiedzeniu sobotniem nie wspomniał nic o ferjach. Z tego więc wnioskować należy, że zgromadzenie funkcjonować nie przestaje, będąc reprezentowane przez komisję tymczasową. Przypominamy sobie, że po 1848, za konstytuanty i ciała prawodawczego ferje rozpoczynały się, tak samo, bez żadnych ceremonji. Dowodem zaś oczywistym, że izba obecna działać nie przestaje, jest to, że wszystkie wielkie komisje, jak: śledcza i budżetowa, zebrały się 20 b. m. i prowadziły dalej zwykle zajęcia, jak podczas sesji zgromadzenia. Komisje te ułożyły się, aby pozostać w Wersalu do czasu ukończenia rozpoczętych prac. Członkowie zatem tych komisji wyjadą dopiero do swoich departamentów w końcu bieżącego miesiąca, albo w początkach października. Zeznanie Thiersa w komisji śledzącej działania rządu 4 września, jest bardzo zajmujące, i trwało, jak powiadają, najmniej sześć godzin. Komisja udała się do prezydenta rzeczypospolitej, który kolejno opowiadał ostatnie działania ciała prawodawczego, następnie zaś, podróże swoje do Londynu, Florencji, Wiednia i Petersburga, w celu zyskania sprzymierzeńców; dalej, po powrocie, rozprawy z członkami poselstwa, i negocjacje z Bismarckiem w pierwszych dniach listopada, a nakoniec to, czego był świadkiem w Tours i Bordeaux, podczas ostatnich miesięcy dyktatury Gambetty. Zeznanie to, zrobione przez świadka bezstronnego, wielkich wypadków, jakie zaszły od 1 grudnia do końca lutego, ważnem będzie pod względem historycznym, rzuca bowiem światło na wiele wypadków, na mnóstwo sprzecznych szczegółów, i każdy jest przekonany, że z wielką ciekawością czytane będzie, skoro tylko praca komisji ogłoszoną zostanie.

* W *Presse* powiedziano: Negocjacje z Niemcami nie postępują tak szybko, jak z początku sądzono. P. Arnim jeździ codziennie do Wersalu konferować z Thiersem. Po każdej naradzie zdaje sprawę swemu rządowi z tego, o czem mówił z prezydentem rzeczypospolitej. Telegramy te ściśle się rozbierają w Berlinie, a nawet przedstawiane bywają na radzie ministrów. Najwięcej zaś nam objaśnia powolność negocjacji, to że kwestja miłości własnej połączona jest tutaj z kwestją interesu wielkiej wagi. W każdym jednak razie, chmura która się gromadzi na tym horyzoncie, wkrótce się rozejdzie. Wiemy też i o tem, że Thiers jest pełen ufności w szczęśliwy rezultat negocjacji.

* Z *Indep. belge* dowiadujemy się, że w sobotę, podaną została Thiersowi petycja w słowach bardzo rozrzewniających, przez mieszkańców miasta Metz, z żądaniem, aby prezydent rzeczypospolitej ułaskawił kapitana Rossela. Petycja ta zawiera w sobie opis bohaterskich czynów kapitana Rossela, podczas oblężenia Metz.

* *Presse* pisze: Chorzy jeńcy francuzcy, ciągle z Prus wracają do Francji. Przedwczoraj przybył oddział z 300 żołnierzy, prosto z Gdańska. *National* utrzymuje, że zostało się w Niemczech 1,800 chorych, powiększej części na oczy i reumatyzmy, z powodu gęstej mgły, która ciągle trwa w tych miejscowościach, gdzie oni się znajdują. Żołnierze ci, w miarę przybywania, odsyłani są do szpitala w Toul, albo też oddawani na kurację specjalną.

---

* Z Florencji piszą pod 19-ym września do *Neue Pr. Zeitung:* Dzienniki włoskie zajmują się uroczystością otwarcia drogi żelaznej przez górę Cenis. Udali się tam wszyscy ministrowie i politycy, a przypadająca na jutro rocznica wkroczenia wojsk włoskich do Rzymu, ucierpi bardzo wiele z powodu jednoczesnego obchodu uroczystości otwarcia drogi żelaznej przez górę Cenis. Dla wielu osób, które obawiały się rozruchów w Rzymie w dniu 20 m września, uroczystość otwarcia drogi żelaznej jest bardzo na rękę. Król Wiktor Emanuel przybył wczoraj do Turynu, najprzyjemniej mu jest przebywać w Piemoncie. Księżna małżonka następcy tronu Małgorzata, przejeżdżała dziś przez Medjolan; udaje się ona do Monza, gdzie oczekiwać będzie na swego małżonka, wracającego z Hiszpanji. Dzienniki włoskie ciągle jeszcze żadnej nie dają odpowiedzi na grzeczności, jakiemi prasa francuzka od ośmiu dni już zasypuje Włochy; czem grzeczniejszymi stają się francuzi, tem niebezpieczniejszem wydaje się to Włochom.

---

* Czytamy w *Nordd. Allg. Zeitung.* z dnia 23-go września między innemi: Z Hiszpanji nadeszły dalsze wiadomości o podróży króla. Na szczególniejszą uwagę zasługuje zmiana usposobienia względem nowej dynastji w całkiem republikańskiem niedawno jeszcze mieście Barcelonie, a mianowicie junta tamtejsza, która zwykle trzyma się surowo zasad republikańskich, była niewyczerpaną w owacjach na cześć monarchy. Król, po odbyciu przeglądu floty na pokładzie fregaty pancernej „Numancia,” wyprawił bal dla władz i mieszkańców m. Barcelony, na którym obecnych było, podług doniesienia *Times'a*, około 3,000. Byłoby do życzenia, ażeby ruch patrjotyczny, jaki dotychczas towarzyszył królowi w podróży jego w całym kraju, uwydatnił się zarówno w blizkiej sesji kortezów. *Correspondencia* donosi nieco w zagadkowych słowach o szczególnym ruchu, jaki panuje w sferach politycznych w Madrycie.

* Z Gerony donoszą pod 19-m września, że król hiszpański przy zwiedzeniu tego miasta powitanym tam był z większą jeszcze radością i zapałem, niż w Walencji i Barcelonie. Wszelako w tych ostatnich miastach, podług dotychczasowych wiadomości, zapał miał dojść do najwyższego stopnia. Dziś, król w towarzystwie swego brata, który powrócił już z podróży swej do Lizbony, zrobi wycieczkę do groty stalaktytów i do starego klasztoru na górze Montserrat, która na płaszczyznie katalońskiej wznosi się, jakby wyspa z dziwną swą szczeliną u szczytu. Szczyt góry tej rozstąpił się w godzinę ukrzyżowania Jezusa Chrystusa. W bogatej w legendy Hiszpanji, właśnie Katalonja odznacza się mnóstwem podań nabożnych.—Położony na wybrzeżach marokańskich hiszpański fort Melilla znów napadnięty zostałprzez krajowców, jak to często przedtem miewało miejsce. Według depeszy komendanta fortu do ministra wojny, nieprzyjaciel coraz silniejszemi szańcami obwarowywa obóz swój, zkąd wykonywa ataki na mały półwysep, lecz odpieranym zostaje zawsze przez odważną załogę, której zresztą nie brak dział. Z Malagi wysłać mają posiłki do Melilla; oprócz tego liczą jeszcze na pomoc wojsk cesarza marokańskiego, które prawdopodobnie położą koniec naruszaniu pokoju przez bandy uzbrojone. Chociaż rząd hiszpański nie umie zrobić z fortu lepszego jak dotychczas użytku, to w każdym razie utrata Melilli, wyjąwszy wojskowy punkt honoru—nie będzie bardzo wielkiej wagi.

---

* Układy w przedmiocie utworzenia towarzystwa budowy drogi żelaznej przez górę św. Gotharda, według doniesienia *Neue Züricher Ztng*, prowadzone są dalej, tak, że w ciągu kilku tygodni osiągniętym będzie z całą pewnością rezultat zadawalniający.

---

* Do *Neue Pr. Z.* piszą z Londynu pod 20-m września: W słynnem hrabstwie irlandzkiem Meath, Fenieni, ciągle zdają się wichrzyć. Niedawno aresztowano znów sześć indywiduów z powodu, że urządzili ćwiczenia wojskowe wbrew przepisom prawnym. Wszyscy sześciu skazani zostali za to na dwa tygodnie zamknięcia w więzieniu a jeden z nich nawet na jeden miesiąc dłużej z powodu, że dopuścił się gwałtu na policji, gdy go aresztowano. — Trzeci dzień wielkich manewrów pod Aldershott skończył się porażką armji zaczepnej, maszerującej na Londyn. Dziś jest dzień wypoczynku, a 21-go wojska podzielone zostaną na dwa równe oddziały, dla stoczenia ostatniej zaciętej walki o posiadanie Aldershott, gdzie dowodzić będzie jenerał Karol Staveley. Hope Grant jest dowódcą armji zaczepnej. Swobodnym poruszeniom jenerałów nie stawia się o ile możności żadnych przeszkód.

---

* *Jaurnal de St. Peterbourg* donosi, że dwa okręty angielskie: „Rinaldo” i „Pluto,” które się połączyły umyślnie w cieśninie Malakka, stoczyły z piratami koło Singapore, zaciętą bitwę, w której spalono pięć statków rozbójniczych, z których każdy miał od 80 do 100 tonn objemu, a trzy z nich nawet uzbrojone były, każdy w dwie armaty 24-funtowe i w jedno mniejszego kalibru działo. Na wszystkich tych statkach znajdowali się ludzie uzbrojeni w karabiny i w pałasze.

---

* Czytamy w *Schl. Z.* z dnia 23-go września: W liście napisanym przez Meinsingera do wice-króla Egiptu potwierdzoną jest wiadomość o zwycięztwie, odniesionem przez księcia kraju Tigre, Kassa nad księciem Gobazie. Przez pewien przeciąg czasu, spawa władzcy Abysynji musiała stać bardzo dobrze, gdyż Gobazie odparł był lewe skrzydło księcia Kassa i maszerował na stolicę jego Adna. Zasadność wiadomości tej, zdaje się nie ulegać wątpliwości z powodu, że i w doniesieniu angielskiego pułkownika Kirkham powiedzianem jest, że główna bitwa stoczoną była w pobliżu Adna. Tym sposobem, Gobazie już daleko był posunął się na terytorjum nieprzyjacielskiem. Z jakiej przyczyny utracił osiągnięte już korzyści, dotychczas jeszcze nie jest wyjaśnionem.

---

* W *Nordd. A. Z.* z dnia 24-go września czytamy: Po niedawnem doniesieniu przez dzienniki, że poseł Stanów Zjednoczonych przy rządzie meksykańskim usiłował nakłonić ten kraj do ponownego zawiązania stosunków dyplomatycznych z Francją, *Morning Post* podaje obecnie dziwną wiadomość w przedmiocie stosunków rzeczpospolitej meksykańskiej ze Stanami Zjednoczonemi. Dziennik ten pisze: Pełne zarozumiałości postępowanie rządu meksykańskiego względem Stanów Zjednoczonych, stało się tak nieznośnem, że amerykanie stracili już cierpliwość, a w Waszyngtonie obiega nawet pogłoska, że nie potrzeba wcale wielkiego nacisku, dla nakłonienia prezydenta Granta do poczynienia stanowczych kroków względem Juareza. Jedna z depesz waszyngtońskich z dnia 6-go września donosi o nadużyciach, jakich dopuszczono się względem statków amerykańskich. Tak, przed kilkoma miesiącami władze meksykańskie zasekwestrowały w Rio Grande, jeden statek amerykański, pod pozorem, że usiłował obejść prawa celne. Kapitan, z którym zresztą obeszli się bardzo źle, doniósł niezwłocznie swemu rządowi o tej sprawie, która obecnie załatwioną być może już tylko drogą międzynarodowego sądu polubownego. Od tego czasu, dopuszczono się jeszcze kilku podobnych nadużyć a barka amerykańska „Harvest-Home” zmuszoną była 27-go sierpnia odpłynąć z Santa Anna na pełne morze bez uzupełnienia swego ładunku z powodu nieprzyjaznej postawy ludności meksykańskiej. W tymże samym dniu, amerykański statek „Brothers” zabrany został przez uzbrojonych meksykanów. Kapitan, którego zniewolono do opuszczenia statku, schronił się w 24 godzin potem na wspomnioną powyżej barkę „Harvest Home.” Uda on się do Waszyngtonu, celem wyjaśnienia całego tego zajścia. Wszelako poseł amerykański w Meksyku poczynił już kroki w tym względzie, zażądawszy od rządu meksykańskiego formalnego przeproszenia i odpowiedniego wynagrodzenia pieniężnego za takie zbezczeszczenie flagi amerykańskiej. Jeżeli rząd meksykański nie uczyni zadość temu żądaniu niezwłocznie, w takim razie zmuszonym zostanie do tego przemocą.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 21 września.* *La France* donosi: Były nauczyciel księcia cesarzewicza, jenerał Frossard, objął wczoraj obowiązki jeneralnego dyrektora inżynierji i fortyfikacij.

* *Paryż, 22 września.* Minister spraw zagranicznych, hr. Remusat, powrócił wczoraj z Włoch. Układy z hr. Arnim, podług doniesienia *Ajencji Havas*, są na najlepszej drodze.

* *Paryż, 22 września.* Ewakuacja wiadomych czterech departamentów nie została przerwaną. Nastąpi wkrótce porozumienie się co do postawionych przez zgromadzenie narodowe poprawek do konwencji.

* *Paryż, 23 września.* *Semaine financiére* pisze: Możemy zapewnić, iż w przedmiocie wymaganych przez Prusy i przyrzeczonych przez nas gwarancij co do spłacenia czwartego półmiljarda, który właściwie powinien być spłacony dopiero w maju 1872 r., nastąpiło dziś porozumienie. Te 500 miljonów, bez wystawiania nowych weksli, zapłacone być mają dwa miesiące wcześniej a mianowicie począwszy od marca. Francja na podpis swój znalazła dostateczne gwarancje dla usunięcia wszelkich trudności.

* *Paryż, 23 września.* Rząd przyjął przedstawioną niedawno propozycję przez grupę, której przewodniczy bank paryzki, co do spłacenia czwartego półmiljarda w wekslach z $1\frac{1}{2}\%$ komisowego. Ta sama grupa bankowa ofiarowała Rotszyldowi udział w sumie 150 miljonów franków.

* *Wersal, 22 września.* Sąd wojenny skazał Rocheforta na deportację do jednej z twierdz, Mourata na prostą deportację, a Mareta na 5 lat więzienia i 500 frank., kary pieniężnej. Rada rewizyjna odrzuciła prośbę Ferrego, Ferrata, Urbaina i Verdura o skasowaniu wyroku.

* *Wersal, 22 września.* Rada rewizyjna z powodu omyłki w formie, unieważniła wyrok przeciwko Rosselowi i przekazała proces jego dla ponownego rozstrzygnięcia czwartemu sądowi wojennemu.

* *Wersal, 23 września.* Układy pomiędzy niemieckim pełnomocnikiem, hr. Arnim a francuzkim ministrem spraw zagranicznych, p. Remusat, prowadzone są czynnie dalej. Zawarcie traktatu nastąpi prawdopodobnie w przyszłym tygodniu.—Szerzona wczoraj na giełdzie pogłoska o ewentualnem zwołaniu zgromadzenia narodowego jest całkiem bezzasadną.

* *Hawr, 23 września.* Parowiec pocztowy „Lafayette” który z Nowego-Jorku przybył do tutejszego portu, spalił się zeszłej nocy wraz z całym ładunkiem.

* *Berlin, 21 września.* Tajny radca Herzog niemiecki pełnomocnik w Paryżu, przybył tu dziś, gdyż misja jego już tam jest ukończoną. Rząd cesarski postanowił nie robić już żadnych ustępstw Francji. Minister wojny oblicza koszta wybudowania barak dla francuzkich jeńców wojennych, które wynoszą kilka miljonów franków.

* *Berlin, 22 września.* Kanclerz państwa przedstawił radzie związkowej projekt do prawa w przedmiocie utworzenia skarbu wojennego. Projekt zawiera trzy paragrafy: Utworzonym ma być fundusz 40 miljonów talarów z kontrybucji fraucuzkiej, który użytym będzie tylko na uzbrojenia wojenne na mocy rozkazu cesarskiego i z zezwolenia rady związkowej i parlamentu; funduszem tym zarządzać będzie kanclerz państwa pod kontrolą komisji długu państwa, która co najmniej raz do roku odbyć ma rewizją i złożyć parlamentowi sprawozdanie. W razie zmniejszenia się kapitału zakładowego zastrzeżonem jest sposób uzupełnienia takowego.

* *Berlin, 23 września.* Rząd otrzymał smutne wiadomości o ponownych nadużyciach, jakich dopuścili się francuzi względem niemców. W Ljonie liga anti pruska jak również dziennik *L'Anti prusienne* wywołały z zapewnieniem bezkarności ze strony władz, zamachy względem niemców i ich mienia. Peseł niemiecki hr. Arnim przedłożył rządowi francuzkiemu reklamacje i żąda ażeby winni zostali ukarani. Niemcy nie używają wcale odwetu z powodu, że po zawarciu pokoju nie uważają się we Francji jako w kraju nieprzyjacielskim.

* *Frankfurt nad M., 23 września.* Rozpoczęte być mają wkrótce konferencje dopełniające. Ze strony francuzkiej przybyli tu już Leolercq i przydany mu Schneider, zaś ze strony niemieckiej hr. Uexküll i Buddenbrork. Oczekują jeszcze na hr. Arnim.

* *Strasburg, 21 września.* *Strasb. Ztng* zapowiada, że kurs przymusowy francuzkich biletów bankowych w Alzacji i Lotaryngji, wkrótce stanowczo zostanie zniesionym. Wynagrodzenie kosztów wojennych dla Alzacji i Lotaryngji odtąd wypłacanem będzie w srebrze.

* *Karlsruhe, 22 września.* Do *Karlsruher Ztng* donoszą z Strasburga, że przybył tam minister stanu, Roggenbach, celem objęcia kuratorjum nad utworzyć się tam mającym uniwersytetem, porozumiawszy się uprzednio w tym względzie z księciem Bismarckiem w Gastein.

* *Darmsztad, 23 września.* *Darmst. Ztng.* donosi, że wczoraj w Berlinie nastąpiła ratyfikacja konwencji wojskowej z Prusami.

* *Baden, 22 września.* Król duński przybył tu dziś pod nazwiskiem hr. Moen. W południe odwiedził on cesarza niemieckiego, który złożył mu również wizytę. Następnie król udał się wieczorem w dalszą podróż.

* *Monachjum, 22 września.* Król nie otworzy sejmu osobiście, lecz takowy zagajony zostanie przez jednego z książąt, bez mowy tronowej.

* *Monachjum, 22 września.* Na naznaczonem na dziś po południu tajnem posiedzeniu izby deputowanych, celem dokonania wyboru prezydjum, radca zarządu, Ow, obrany został 79-a głosami na 145 pierwszym prezesem, hr. Seinsheim drugim prezesem, archiwista państwa, Jörg pierwszym a sędzia krajowy Eder drugim sekretarzem.

* *Sztutgard, 22 września.* Pruski jenerał major Mirus, który przez cesarza niemieckiego mianowany został dowódcą jazdy wirtembergskiej, przybył tu już celem objęcia swych obowiązkow.

* *Wiedeń, 22 września.* Sejm niższo-austrjacki uchwalił większością wszystkich głosów przeciwko dwóm przedstawiony przez komisję konstytucyjną wniosek w przedmiocie zawarowania praw, pomimo, że namiestnik z polecenia rządu zaprzeczał sejmowi kompetencji w tym względzie, oświadczając jednocznśnie, że reskrypt cesarski tem mniej przynosi uszczerbku prawom resztujących królessw i krajów, że rezultaty układów z sejmem czeskim przedstawione będą radzie państwa dla zgodnego z konstytucją rozstrzygnięcia.

* *Peszt, 22 września.* Cesarz wyjeżdża jutro do Foth, pozostanie tam do 27-go na manewrach i powróci potem prawdopodobnie wprost do Wiednia, dla przyjęcia cesarza Brazylji. Andrassy przez trzy dni bawić będzie w Wacowie.

* *Peszt, 22 września.* *Pesti Naplo* upoważniony został przez Deaka do oświadczenia, że nie dał on deputowanym konstytucyjnym żadnych przyrzeczeń na wypadek, gdyby nie przybyli do rady państwa.

* *Peszt, 22 września.* Cesarz odbył dziś pod Göd przegląd dwunastu bataljonów honwedów, trzech pułków huzarów i dwunastu kartaczownic, poczem wojska pod ogniem kartaczownic wykonały poruszenia, z których cesarz w wysokim stopniu był zadowolniony. Oficerowie austrjaccy, którzy oglądali obozującą pod Wacowem armję honwedów mniemają, że honwedy wyrównywają najlepszym wojskom linjowym.

* *Peszt, 23 wrześnta.* Do *Pester Lloyd* telegrafują z Wiednia: Rada ministrów na posiedzeniu swem w dniu 21 września postanowiła rozwiązać sejm niższo-austrjacki. Wysłano do cesarza kurjera gabinetowego celem usankcjonowania tej rezolucji, lecz cesarz dał odpowiedź odmowną. Korespondencja wiedeńska tegoż dziennika twierdzi, że rząd w przewidzeniu, że rada państwa nie zbierze się obecnie, ma zamiar nie zwołania na teraz parlamentu, aż dopiero po całkowitem ukończeniu akcji sejmów rozpisać ma bezpośrednie wybory. Natenczas ministerstwo, nie zważając na rezultat wyborów zwoła radę państwa i poleci dokonanie wyborów do delegacji.

* *Peszt, 23 września.* Po pięciogodzinnych rozprawach, w których brali udział ze strony prawicy tylko Szell i Kerkapolyi, przy której to sposobności ten ostatni wyrzekł mowę przyjętą przychylnie, uchwalono bez zmian przez imienne głosowanie prawo o nowej pożyczce. Jutro nastąpi trzeci odczyt.

* *Lwów, 23 września.* Opracowano trzy projekta do adresu. Projekt Ziemiałkowskiego uwydatnia utrzymanie uzyskanych konstytucyjnych i liberalnych swobód. Projekt Smolki udziela rządowi *votum* zaufania i spodziewa się zadowolnienia Galicji, przez zadośćuczynienie żądaniom rezolucji. Projekt Kleczki wyraże tylko zaufanie do obecnego rządu. Deputowany m. Biały, Strzyżowski, ma zamiar przyłączenia się do protestacji rusinów.

* *Rzym, 22 września.* Sella ukończył tymczasowy budżet na 1872 r. i przedstawi takowy parlamentowi przy ponownem zebraniu. Niedobór przeszło 100 mi-

ljonów, pokrytym ma być za pomocą zaprowadzenia nowych podatków i podwyższenia starych.

* *Rzym, 23 września.* O podróży, jaką król przedsięwziąść ma do wyższych Włoch powiadają, że król uda się jutro do Medjolanu, w dniu 26 obecnym będzie na wielkich manewrach pod Montechiaro, 27-go uda się do Wenecji, odbędzie 28 wielki przegląd pod Weroną, a 29 powróci znowu do Florencji, celem udania się ztamtąd do San Rossora.

* *Madryt, 22 września.* Reprezentant hiszpański w Maroko zatelegrafował do ministra wojny, że sułtan dał przyrzeczenie, ukarania powstańców i dodaje, iż mniema, że sułtan spełni to przyrzeczenie. Do Malagi nadszedł rozkaz, iżby parowiec „Alerta" wysłany został z posiłkami do Melilli.

* *Kopenhaga, 22 września.* W niedzielę. król wyjedzie z Rumpenheim, celem powrotu do Danji; w poniedziałek oczekiwany on jest w Lubece. Królowa i księżniczka Thyra udadzą się jeszcze do Wenecji, a ztamtąd do Grecji. Księżna Walji z Rumpenheim wprost powróci do Anglji.

* *Haga, 23 września.* W izbie drugiej przedstawiono budżet na 1872 r. Wydatki wynoszą 97 miljonów, z których 8 miljonów na drogi żelazne; niedobór wynosi 9 miljonów. Dla pokrycia takowego, rząd zaproponował zaprowadzenie powszechnego podatku od dochodów, który przyniesie 8 miljonów, oraz podatku od mięsa, który przyniesie 5 miljonów i zniesienie natomiast podatku od patentów.

* *Londyn, 22 września.* *Standard* ogłasza depeszę z Madrytu, donoszącą o wybuchnięciu powstania w Maroko; maurowie oblegają cytadellę Melilla i atakują takowe z wielką gwałtownością. Z Kadyksu wysłano wojska hiszpańskie dla wzmocnienia załogi w Melilla.

* *Londyn, 22 września.* *Times* pisze: Podwyższenie *disconto* przez bank angielski jest następstwem spłacenia przez rząd francuzki czwartego pół-miljarda wynagrodzenia kosztów wojennych, która to suma wziętą będzie z banku we wtorek. Jak zapewniają, umowa *consortium* francuzkich domów bankowych, co do dostarczenia rządowi francuzkiemu większej liczby weksli angielskich, jest blizką przyjęcia.

* *Londyn, 22 września.* Umowa finansowa, o której donosił wczoraj *Times*, dotyczy sumy 20 miljonów fun. szterl. Skarb francuzki wystawi weksle na ajenta francuzkiego w Londynie z terminami 5-o, 6-o i 7-o miesięcznemi, które żyrowane będą przez domy angielskie. Żądania gotowizny są bardzo żywe.

* *Londyn, 22 września.* *Times* otrzymał depeszę z Paryża pod datą 21-go września w przedmiocie blizkich zmian w francuzkiej dyplomacji. Według depeszy, zamianowanie p. Lanfrey'a posłem w Szwajcarji ma być pewnem; zaś zamianowanie p. Ferry posłem w Stanach Zjednoczonych, a p. Guizot'a posłem przy królu greckim, z powodu przeciwiania się tych państw ma być wątpliwem. Zamianowanie księcia Choiseul posłem przy cesarzu niemieckim, również nie jest jeszcze ostatecznie zdecydowanem.

* *Nowy-Jork, 22 września.* Podług wiadomości z Tortola (jedna z wysp Karaibów północnych), miało tam miejsce trzęsienie ziemi, wskutku którego około 7,000 osób pozostało bez schronienia.

* *Nowy-Jork, 22 września.* Okręt wojenny hiszpański strzelał pod Haity do jednego z statków angielskich. Konsul angielski i rząd w Haity, starają się załatwić tę sprawę w sposób polubowny.

* Korespondent z Hagi pisze do *Pall Mall Gazette*: Wiadomo urzędownie, że w Helder było już kilka wypadków cholery azjatyckiej, które zakończyły się śmiercią. Lecz środki ostrożności nie są przedsiębrane. Okrętom i innym statkom przychodzącym z Królewca, pozwala się wpływać do portu bez wytrzymania kwarantanny. Okręt „Orion" z Królewca wpuszczony został nawet do doków amsterdamskich, pomimo, że wiadomem było, iż właściciel statku zatrzymywał się w Elsinor z powodu zachorowania na cholerę. Wiadomo, że Amsterdam jest głównym punktem handlu pomiędzy Anglją i Holandją. —Korespondenci z Prus do *Timesa* donoszą pod datą 31 sierpnia o szerzeniu się cholery: W ciągu kilku ostatnich dni, wypadki śmiertelne cholery miały miejsce w Gdańsku, Elblągu, Altonie, Koblencji, Lipsku i Wiedniu. Czyli innemi słowy, cholera nawiedziła jednocześnie brzegi mórz baltyckiego i niemieckiego, oraz brzegi Renu, Dunaju i środek Niemiec. Klęska ta nie przestaje grasować w Królewcu i w sąsiednich z nim okręgach w Prusach wschodnich.

—

* *New-York Times* pisze: W roku 1864, gdy Pittsburg był jeszcze wioską, starzec mający znacznie więcej niż lat siedemdziesiąt, nazwiskiem Józef Fournay, przybył tam z Kanady, zabawił niedługo i odpłynął do Nowego Orleanu na niewielkiej łodzi. Dowiedzieliśmy się obecnie, że ten sam starzec zmarł 22 lipca r. b., w mieście Cansans, w 134-m roku życia. Fornay był bezsprzecznie najstarszym z ludzi na całej kuli ziemskiej. Był to francuz rodem z Kanady; należał on w ciągu 50 przeszło lat do składu kompanji trudniącej się przemysłem futrzanym, w której pełnił obowiązki myśliwego i zarazem zakładał żelaza, w które łowił zwierzęta. Nie chorował on nigdy i na kilka jeszcze minut przed śmiercią przechadzał się w pokoju. Fournay miał wyborną pamieć; lecz niestety, nie umiał czytać, tak, iż mógł opowiadać jedynie o tem tylko, co sam widział lub słyszał od innych. Opowiadał on, że pracując na wzgórzach Abraham nad wycinaniem kawałka lasu, który kupił dla siebie, był świadkiem zamordowania Wolffa. Miała to miejsce 14 września 1759 roku, w którym to czasie Fournay miał 21 lat wieku. Opowiadał on nieraz, jako anegdotę zabawną, że podczas zajmowania Nowego Orleanu (1814—1815) przez jenerała Jacksona, chciał on zaciągnąć się do wojska jako ochotnik, lecz nie przyjęto go dla tego, że był zbyt stary. Miał on już wówczas około 80 lat. Znajdował się on przy wyprawie Clairc'a i Lyons'a w roku 1803—1804, gdy uczeni ci badali Missouri i odkryli rzekę Kolumbję. W ciągu ostatnich siedmiu lub ośmiu lat swego życia, Fournay zapominał nazwiska osób, lecz pamiętał wybornie wszystkie wypadki. Na trzydzieści lat przed zgonem, uzbierał on niewielki majątek i zaczął prowadzić życie spokojne. Fournay lubił stale samotność i spokój, i dla tego kupił sobie na mieszkanie osobny domek. Ci, którzy bywali u niego, opowiadają, że wiódł on życie bardzo proste; najlepszemi ozdobami jego pokoju były: piękna puszka z tabaką, różańce i kilka świętych obrazów. Przestrzegał on jak największą czystość w ubraniu i mieszkaniu, lubił trudnić się ogrodnictwem i do ostatniej chwili życia uprawiał sam w swoim ogródku tytoń i kapustę. Najgorętszem jego marzeniem było widzieć kolej żelazną; gdy pierwszy parowóz przemknął się z świstem koło miasta Cansas, Fournay zadrżał jak dziecko i nie wpierw uspokoił się, aż obejrzał szczegółowo kolej żelazną we wszyskich jej częściach, poczem westchnął ciężko i powiedział: dzięki Bogu, mogę teraz umrzeć spokojnie, widziałem bowiem kolej żelazną.

—

* Z wyspy Manilli p. Gustaw Wallis, w liście pod d. 25-m maja r. b. do „Gazety Halskiej," opisuje ukazanie się nowego wulkanu w Kamihulnie, na jednej z wysp Filipińskich, położonej między Mindanao a Bejelem. Przed kilkoma miesiącami wyspa ta spustoszona była przez częste trzęsienia ziemi, a większa część jej ludności, obawiając się katastrofy, schroniła się na sąsiednią wyspę. Nareszcie 1-go maja, o godzinie 5-ej z południa, usłyszano odgłosy podobne do grzmotu, przeplatane niekiedy hukiem podobnym do wystrzałów armatnich, które widocznie pochodziły z góry koło wsi Katarman. Łoskot ciągle wzmagał się, aż nareszcie ziemia rozpadła się z głuchym dźwiękiem, przyczem uformowała się przepaść na 1,500 stóp długości, 150 szerokości i 27 głębokości, z której wyleciały na powietrze popiół, lawa, ziemia i kamienie, które osypały okoliczną miejscowość. Poczem nastała krótka pauza, po której, o godzinie 7-ej wieczorem, nastąpił nowy, mocniejszy wybuch; gorący popiół i rozpalone kamienie zasypały około 200 ludzi zebranych koło krateru. Z tej liczby 15 osób przepłaciło życiem swą ciekawość, można wszakże wnosić, że liczba ofiar była daleko większa. Spadające rozpalone kamienie zapaliły przyległy las, co także zrządziło wielkie straty i zabrało wiele ofiar. Wallis powiada, że lubo wyspy Filipińskie ulegały przedtem częstym wybuchom wulkanicznym, wszelako ostatni był straszniejszy od poprzednich, jakie tam pamiętają. Na uwagę zasługuje ta okoliczność, że pewyższe zjawisko nie poprzedziły żadne oznaki meteorologiczne, i jakkolwiek góra ma wierzchołek stożkowy, podobnie jak większa część wulkanów, jednakże krater znajduje się u jej podstawy. Na miejscu gdzie teraz jest krater, było dawniej jezioro, które znikło podczas trzęsienia ziemi 31-go grudnia 1860 r., zrządziwszy nagłym wylewem wód znaczne szkody przyległym wioskom.

—

* Choroba serca która była przyczyną śmierci Pawła Kocka, pisze *Figaro*, spowodowała przesilenie w skutku wypadków strasznego, tylko co przebytego przez francuzów roku. Widok gruzów jego domku w Romainville, domku gdzie każda rzecz wywoływała przyjemne wspomnienia, widok ściętego małego drzewka—wszystko to złamało życie pisarza. „Przypomina to cmentarz," rzekł on smutno do swych syna i córki, którzy ani na chwilę nie opuszczali ojca w ostatnich dniach jego życia. Cały Paryż,—przynajmniej, Paryż, literacki i artystyczny, znał gościnny domek w Romainville.

—

* Podajemy z *Pall Mall Gazette*, ciekawe sprawozdanie „o polityczno ekonomicznych zaletach powszechnego obowiązku do służby wojskowej," odczytane niedawno przed towarzystwem nauk wojskowych w Wiedniu, przez kapitana von Ordge, dymisjonowanego pruskiego oficera. „Rozwój przemysłu i handlu," powiada autor sprawozdania, — „doszedł w państwach europejskich do tak rozległych rozmiarów, że wojna na lądzie stałym, chociażby ograniczona w najszczuplejszych granicach, sprawia szkodę całemu światu. Miljony tracą się przez pogwałcenie naturalnego biegu handlu; kredyt podkopuje się; spekulacja i przemysł doznają stagnacji. Pierwiastkowo, kiedy głównem zajęciem narodów było rolnictwo, kiedy przemysł był miejscowy i nieznaczny, kiedy było mało spekulacji, klęski wojny nie dawały się uczuwać; trzydziestoletnia wojna przedstawia przekonywający przykład długiego czasu, w ciągu którego kraj mógł prowadzić wojnę nie podlegając w skutku tego zupełnemu spustoszeniu." Z tego powodu w obecnym czasie, dla pomyślności kraju kwestję wielkiej wagi stanowi to, aby wojna w którą może być wciągnięty kraj, była prowadzona przez o ile można najkrótszy czas. „Najstraszniejszy przelew krwi nie sprawia takiej szkody dla pomyślności powszechnej, jak trwałość walki." Zkąd kapitan von Ordge wnosi, że żaden naród nie może z całkowitą korzyścią użyć swych sił do celów wojennych, jeżeli nie wprowadzi zasady powszechnego obowiązku do służby wojskowej, która to zasada, tylko sama jedna może dać krajowi możność, wyprowadzenia w pole dostatecznie wielkiej armji i uczynienia wojny krótką i stanowczą. Autor sprawozdania przyznaje, że oderwanie najzdatniejszych ludzi kraju od ich obowiązków cywilnych w okresie ich życia, kiedy ich praca ma największą produkcyjność, stanowi stratę sił narodowych; ale strata ta, według jego zdania, nieco urównoważa się przez to, że po przyjęciu wspomnionej zasady, wojny staną się mniej częste niż przedtem. Dalej, podobna organizacja sił wojskowych, według zdania autora, ma ważne znaczenie jeszcze w tym względzie, że podczas pokoju stanowi środek do rozwoju umysłowych i fizycznych sił ludu. Kapitan von Ordgo uważa za mylne zdanie, że rekrutów należy uczyć tylko szczegółów sztuki wojskowej; mało pożytku, powiada on, wyciągniemy z narodowej organizacji sił wojskowych, jeżeli nie położym jej za podstawę stałego fundamentu umysłowej i fizycznej nauki. Położywszy ten fundament, przysposobicie nie tylko dobrych żołnierzy, ale także i dobrych robotników do życia cywilnego, i czas który ci ludzie byli oderwani od zwykłych ich zajęć, będzie użyty z pożytkiem nawet pod względem polityczno-ekonomicznym; nauka rozwinie ich siły produkcyjne i przez to będzie się przyczyniała do powiększenia sił narodu pod względem przemysłowym i rolniczym tyle samo, ile pod względem wojskowym. „Tym sposobem," powiada w końcu autor,—„armja stanie się szkołą ludu."

—

* Kiedy znajdujemy się, powiada *Pall Mall Gazette*, pośród uraganu wielkiego przesilenia handlowego, rysy, w jakich klęski dnia przedstawiają dziennikarze, skłaniają nas do mniemania, że cały handel kraju jest zniszczony. Przesilenie razi zniweczeniem głównie te przedsiębierstwa, które się trzymają wyłącznie dzięki łatwości kredytu; tę przedsiębierstwa upadają, pociągając za sobą bardziej usadowione firmy, które nie były w stanie wytrzymać nadzwyczajnej i niespodziewanej stagnacji w interesach. Ale jakiekolwiekbądź byłyby rozmiary przesilenia handlowego, naród musi jeść, pić i ubierać się, a handlowa rutyna kraju w głównych rysach postępuje tą samą drogą co zwyczajnie. Pewne pojęcie o znaczności handlowej rutyny, w porównaniu z całym handlem kraju, dają urzędowe sprawozdania handlowe, obejmujące w sobie okresa wielkich przesileń handlowych. Handel zjednoczonych królestw Wielkiej Brytanji, zrobił szybkie postępy bezwzględnie i stosunkowo. W 1858 r., zatem w dziesięć lat po zniesieniu praw zbożowych, wartość naszego przywozu i wywozu równała się 10 f. st. 14 szyl. 5 pens. na głowę, cała zaś suma obrotów handlowych, wyrażała się w cyfrze 304,366,000 f. st. Stosunek obrotów handlowych do liczby ludności ciągle wzrastał do 1866 roku, kiedy doszedł do ogromnej wysokości, mianowicie 17 f. st. 17 szyl. 10 pens. na głowę, zatem prawie o 70% wyżej niż przed siedmioma laty. Na wiosnę 1866 r. nastąpił popłoch kredytowy, którego następstwa długo dały się uczuwać. Wpływ jego na handel uwydatnił się następnego roku, kiedy stosunek przywozu i wywozu do ludności spadł na 11 f. st. 4 szyl. 4 pens. Bezwzględna suma handlu w 1867 roku 501,000,000 f. st., była o 33,000,000 f. st. mniejsza niż w roku poprzednim; ale porównywając ją z sumą 1858 r., widzimy, że pierwsza była wyższa od ostatniej o 199,000,000 to jest o 65%. Od 1867 r. suma i stosunek ciągle się wzmagały: 1868 roku stosunek był 17 f. st. 3 szyl. 11 pens.; w 1869 r. 17 f. st. 6 szyl. 3 pens.; a w 1870 r. — 17 f. st. 15 szyl. 2 pens. Bezwzględna wartość handlu w 1870 r. przewyższa 1866 r., najwyższego rozmiaru, o 13,000,0000 f. st. Wywóz angielskich płodów i towarów publicznych miał wartość 200,000,000 f. st.; zagranicznych i kolonialnych płodów 44,500,000; przywóz 303,000,000; dodawszy to wszystko otrzymamy ogólną sumę zewnętrznego handlu 547,500,000 f. st. Dane bieżącego roku zapowiadają dalsze i stanowcze powiększenie wartości handlu, tak bezwzględnie jak i stosunkowo.

—

* Korespondent *Pall Mall Gazette* pisze: Dziwną historję opowiadają o pani de Lavalette, córce Rouhera. Ta dama niedawno była w Rouen, gdzie, kupiwszy w jednym ze sklepów fotografję Thiersa, oświadczyła, że zgryzie ją w kawałki, jak pies gryzie kość. Ale potem zmieniła swój zamiar, udała się do strzelnicy, przylepiła fotografję do celu i dawszy do niej dwanaście strzałów, przestrzeliła ją w trzech miejscach. Natenczas okazała fotografję zebranemu tłumowi i rzekła: „Teraz jestem zadowolniona; spełniłam moją pracę zniszczenia." Tłum był oburzony i kilku ludzi zawołało: „za tarczę powinien posłużyć Rouher." Pani de Lavalette postarała się pospiesznie oddalić, ścigana szyderstwami i niemiłemi uwagami tłumu widzów dziwnego jej czynu.

Wiadomości Miejscowe.

* Onegdaj wieczorem, w obec nielicznie zgromadzonej publiczności, orkiestra p. Sonnenfelda, odegrała w Dolinie Szwajcarskiej, pierwszy swój koncert, z którego dochód przeznaczony został na korzyść niezamożnych studentów warszawskiego uniwersytetu. Przyznać należy że takim debiutem, orkiestra p. Sonnenfelda zjednała sobie prawo do sympatji publicznej, tembardziej, że kierowana umiejętnie i złożona z wyborowych członków, zdolna jest zadowolnić nawet, tak wymagających słuchaczy, jakich jej pozostawiła, grająca tam poprzednio orkiestra Bilsego.

—

* Pism perjodycznych w Warszawie wychodzi obecnie 38, wypada przeto, przy ludności 264,000, jedno pismo na 6,960 mieszkańców. Liczba egzemplarzy zamiejsowych czasopism prenumerowanych w Warszawie przez pocztę dochodzi do 3,758, czyli jeden egzemplarz na $70\frac{1}{2}$ mieszkańców; z tego 1,611 w języku ruskim 1,485 w języku niemieckim, 441 w języku francuzkim, 111 w języku angielskim, 95 w językach zachodnio-słowiańskich; wreszcie 13 egzemplarzy pism żydowskich i dwa egzemplarze włoskich. (*Kur. War.*)

—

* Wiadomo że roboty około oczyszczania miasta nie odbywają się w niedziele. Korzystając z tego, wczoraj w południe, wraz z innemi zaproszonemi osobami, zwiedziliśmy zakład istniejący przy ulicy Pokornej, gdzie mieści się cały tabor przeznaczony do oczyszczania Warszawy. Zastaliśmy tam wszystko w nadzwyczajnym porządku: wozy z beczkami, pociągane co tydzień świeżą smołą, pozbawione są wszelkiej infekcji a stajnie i warsztaty, oraz magazyny, dozorowane z największą starannością. Główną jednakże uwagę obecnych, zwrócił na siebie ulepszony apparat do oczyszczania kloak, który może zarazem służyć zamiast sikawki do gaszenia pożarów—albowiem, jak o tem naocznie przekonaliśmy się, wyrzuca on, za pomocą rękawa, wodę na 70 stop odległości. Jak wiadomo, przedstawiciel tutejszej firmy fabryki nawozów rolniczych, pozyskał od rządu 10-cioletni przywilej na ten aparat w całej Rosji, o czem już raz donosiliśmy, głównie dla wiadomości miast prowincjonalnych, takich zwłaszcza, które ani ulepszonych przyrządów do oczyszczania kloak ani sikawek do gaszenia pożarów, nie posiadają.

—

* *Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej*, (ulica Jasna № 4 nowy) sprawdzonej przez siostry miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej następujące osoby: Lewandowską Antoninę (lat 71, niedołężna, mieszka w komórce) ulica Freta wązka № 15; Plewicką Józefę (chora, w wieku, ma przy sobie wnuczkę) ul. Freta wązka Nr. 17; Szerokową Franciszkę (stara, niedołężna) ul. Dobra № 27; Pessa Dratwę (chora na oczy i nogi, 3-e drobnych dzieci) ul. Zakroczymska № 11; Broniewską Joannę (mąż obłąkany, 3-e drobnych dzieci) ul. Grzybowska № 53; Piątkiewicz Szymona (chory obłożnie, 3-e drobnych dzieci) ul. Solec № 81; Bejrę Pomper (chory od lat 8-u, 4-ro drobnych dzieci) ul. Czarna № 1; Synowiecką Urszulę (lat 94, sparaliżowana) ul. Wójtowska № 1; Kołosińską Marjannę (wdowa, 4-ro drobnych dzieci) ul. Ząbkowska № 207; Biegańską Antoninę (chronicznie chora, niedołężna) ul. Nowolipki № 31; Niewiarowską Józefę (lat 67, od dzieciństwa sparaliżowana) ul. Chmielna № 20; Paszkowską Barbarę (mąż opuścił, 4-ro drobnych dzieci, nędza) ul. Kościelna № 7; Kidawską Julję (mąż nieobecny, córka od lat 10-u chora) ul. Chmielna № 46; Kotowską Marjannę (lat 68, szwaczka, chora na oczy) ul. Grzybowska № 22; Karczewską Zuzannę (wdowa, chorowita, 2-e dzieci, jedno kaleka) ul. Nowolipki № 35; Godlewskiego Stanisława (obłożnie chory na suchoty ul. Wróbla № 5.

—

* *Targi warszawskie.* W coraz większej ilości dowożone jarzyny, a szczególniej zwierzyna powystawiana już na sprzedaż, są wymownym dowodem że czas ostatecznego sprzętu z pól i ogrodów już nadszedł a polowania na dobre się rozpoczęły. Sarnę średnią ceniono rs. 8, zająca kop. 75 do 90, parę jarząbków rs. 1, parę bekasów k. 60, dziką kaczkę k. 50. Funt szczupaka żywego płacono k. $37\frac{1}{2}$, karpia k. 30, lina k. 27, karasia k. 25, węgorza k. 20, ryby śnięte sprzedawano mało co taniej, funt szczupaka k. $27\frac{1}{2}$ do 30, sandacza k. 26 do 30, karpia i lina k. 25, karasia k. $22\frac{1}{2}$, okonia k. 25 do $27\frac{1}{2}$, jesiotra k. 24 do 25, drobne ryby k. 20 do $22\frac{1}{2}$, kopę raków od k. 30 do rs. 1. Nabiału dowieziono dosyć; funt masła świeżego bez soli k. 30, solonego tak zwanego do potraw k. $22\frac{1}{2}$ do 24, kwartę śmietany k. 20 do 25, śmietanki słodkiej k. 13 do 15, mleka niezbieranego k. 5, ser średniej wielkości i suchości k. 18, kopa jaj k. 70 do 85, na sztuki para k. $2\frac{1}{2}$. Drobiu na targu dosyć, indyka ceniono rs. 2 k. 35, indyczkę rs. 1 k. 45, gęś 75 do rs. 1, kura tłusta k. 45, kaczka k. 30 do 45, kurczę k. 20 do $27\frac{1}{2}$, prosię k. 45 do 75, gołąb' młody k. 15 do 20, średniego koguta płacono k. 35 do 40. Jarzyny dosyć drogie, korzec kartofli rs. 2 k. 50 do rs. 2 k. 65, garniec k. 8, pęk marchwi k. $2\frac{1}{2}$, buraków k. 3, kalarepy k. 6, głowa kapusty od 2 do 5 k., kalafior k. 2 do 12, kopa pomidorów k. 75 do rs. 1 k. 50, ogórków (niewiele i nieładne) k. 15 do 20, koszyczek dwu garncowy korniszonów k. 45 do 80. Owoców dowieziono dużo, szczególniej śliwek, których solóweczkę trzygarncową płacono k. 20 do 30, ananas średni k. 75 do rs. 1 k. 20, brzoskwinie po k. 4, funt winogron k. 20 do 24. Drzewa dowóz średni, ceny trzymały się do ostatka, za furę szczap brzozowych żądano rs. 4, olszowych rs. 3 k. 40, sosnowych rs. 3 k. 35, dwa kloce na jednokonnej furmance rs. 5, furę gałęzi rs. 2 k. 10.

Na Pradze. Targ na koni bardzo słaby, koni prócz włościańskich prawie żadnych nie było, kupujących nie widzieliśmy. Za włościańskiego podjezdka lat 7 do 8, żądano rs. 45 do 55. Wołów na konsumcję dostarczono sporą ilość, duże sztuki płacono po rs. 85 do 90, średniego po rs. 75 do 80, mniejsze po rs. 68 do 72, ciele od rs. 6 do 8 k. 50. Nierogaciznę rozkupywano, dużego wieprza karmnego oddawano za rs. 24, średniego za rs. 16 do 19. Cetnar siana ceniono kop. 85 do 93, słomy k. $38\frac{1}{2}$ do 45, pęk słomy k. 10 do 11. (*Kur. Warsz.*)

Jutro z powodu święta uroczystego, Dziennik Warszawski nie wyjdzie.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 13 (25) Września.

Widowiska.

WIELKI TEATR. —*Dziś*, w poniedziałek, opera Buffa w 3 aktach, **Piękna Helena**. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. —*Jutro*, we wtorek, trajedja **Romeo i Julja**. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano balet **Flick i Flock**, było osób 789.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 1-m akcie, **Tylko jedno słowo**, — krotochwila ze śpiewkami, w 1 akcie, **O chlebie i wodzie**,— komedja ze śpiewkami w 1-m akcie, **Czuła struna**. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedję **Znakomici**, było osób 768.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** pod dyrekcją Adolfa Sonnenfelda. —Początek o godzinie $5\frac{1}{2}$.— Cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego) — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście w dnie powszednie kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego).— *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy dramatycznej w języku niemieckim** pod dyrekcją A. Platnera.— Początek orkiestry o godzinie 7 i pół, przedstawienia o 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 102

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

* Jenerał od artylerji *Blummer*, z St. Petersburga.
* Jenerał-major *Sakowicz*, z Lublina.
* Kontr-admirał *Freigang*, z St. Petersburga.
* Rzeczywisty radca stanu *Nikotin*, z zagranicy.

WYJECHAŁ Z WARSZAWY.

* Jenerał-major *Felkner*, do St. Petersburga.

* Przyjechali do Warszawy: obywatele: Romocki Korneli z Wrzący, Gostomski Adolf z Borowa, Studentkowski Edward z Poznania, Poznański Maksymiljan z Nieszawy, Mikutowicz Stanisław z Szczanwina, Polkowski Antoni z Piątku, Mierzkowski Maurycy z Grójca, Zachert Edmund z Kielc, hrabina Kicka Gabrjela z Sobieszyna, Lisicki Konrad z Jabłonny, Majerhoff Ryszard z Łodzi, Pomianowski Bolesław z Słomina, Suski Władysław z Laski, Sułkowski Otto z Kobrynia, — adwokat Cholewiński Józef z Suwałk,—doktór Świetlicki Stanisław z Krakowa, — rejent Brzozowski Teofil z Braki, — mecenas Grobicki Wincenty z Wiednia., — kupcy: Szapira Szmelko z Tarnowa, Barąchowicz Józef z Odesy, Birenzwejg Izrael z Inowłodza, Wydra Icek z Łucka, Kuligowski Michel z Serocka.

* W dniu 12 (24) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 34, wyzdrowiało 24, umarło 4, pozostało 1545 (mężczyzn 762, kobiet 783), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 145, kobiet 147.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 13 (25) Września 1871 r.

Weksla		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m			—	—
" . . . " "	3 d	112	65	112	35
Gdańsk . . . " "	2 m.	—	—	—	—
Hamburg. . 100 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	42	7	40
Paryż. . . . 300 Frank.	10 d.	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	93	15	—	—
Petersburg 100 Rsr.	3 m.	98	50	98	25
" . . . " "	3 d	100	17	100	—
Moskwa . . . " "	1 m.			—	—
" . . . " "	k. t.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	—	—
Obligacje Głów Tow. Ros. Dróg Żel. po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za stukę		90	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100		—	—	—	—
Akcje " " po 500 talarów		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Teresp. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		101	—	—	—
Akcje Banku Handlowego w Warszawie za sztukę Rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz Tow. Ubezp od ognia za sztukę z wpłatą Rs. 125		1[illegible]3	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów)					
Obligi Skarbu za rs. 100.		86	—	85	—
Obligacje cząstk. z 1835 złp. 500 za szt.		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. L. A. po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kopon.		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		90	—	89	[illegible]5
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1)		83		88	75
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2)		89	65	89	40
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		100	50	100	—
5% Listy Zastawne m. Warszawy 3)		84	50	84	30
Listy likwidacyjne za rs. 100 4)		74	25	74	—
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyc. rosyj. Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
" Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		—	—	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100		—	—	—	—
" " " ditto Ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosyi		109	—	—	—

1) Wartość kuponu bież. od listów Zastawnych rs. 1 — k $3\frac{1}{3}$

2) Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k $29\frac{1}{6}$.

3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. $41\frac{2}{3}$.

4) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k $26\frac{2}{3}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ
UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE

N. D. 5966 *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Объявляетъ заинтересованнымъ лицамъ, что доставленное официальнымъ порядкомъ свидѣтельство о смерти уроженца дер. Понѣмонь, Августовской Губерніи, Чеслава Фергюса, 22 года отъ роду, умершаго 20 Февраля 1871 г. въ Пизѣ, въ Италіи, передано Царскому Прокурору при Сувалкскомъ Гражданскомъ Трибуналѣ, для надлежащаго поступленія сообразно 94 стат. Граждан. Уложенія Царства Польскаго.

* * *

Komissja Rządowa Sprawiedliwości.

Ogłasza, iż otrzymany drogą urzędową dowód zejścia Czesława Fergissa, lat 22, ze wsi Poniemoń w Gubernji Augustowskiej pochodzić mającego, a w dniu 20 Lutego 1871 r. w mieście Pizie w Królestwie Włoskiem zmarłego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Suwałkach, do odpowiedniego Art. 94 K. C. P. postąpienia.

Warszawa, dnia 8 (20) Września 1871 r.
Członek Komissji,
Rzeczywisty Radca Stanu, Łaski.
za Naczelnika Wydziału, S. Krośnicki.

N. D. 5941. *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Объявляетъ заинтересованнымъ лицамъ, что доставленный официяльнымъ порядкомъ докуменитъ о смерти уроженца Варшавской Губерніи, дер. Заблоцѣ, Антонія Антоневича, 30 лѣтъ отъ роду, умершаго 10 Іюля с. г. въ Зальцбургѣ, переданъ Царскому Прокурору при Варшавскомъ Гражданскомъ Трибуналѣ, для надлежащаго сообразно 94 стат. Граж. Улож. Царства Польскаго поступленія.

* * *

Komissja Rządowa Sprawiedliwości.

Ogłasza, iż nadesłany drogą urzędową dowód zejścia Antoniego Antoniewicza, lat 30, z Zabłocia pod Warszawą pochodzić mającego, dnia 10 Lipca r. b. w Salzburgu zmarłego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, celem odpowiedniego Art. 94 K. C. P. postąpienia.

Warszawa, dnia 8 (20) Września 1871 r.
Członek Komissji,
Rzeczywisty Radca Stanu, Łaski.
za Naczelnika Wydziału, S. Krośnicki.

N. D. 5889. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя города Волковышекъ Сендера Фрейдберга съ женою Таубою и дочерью Тамарою имѣющею 3 л. отъ роду, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 4 дня 1871 года.
За Совѣтника, Ильцевичъ.

N. D. 5888. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя г. Сувалокъ, еврея Исера Айзиковича Сегала, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 4 дня 1871 года.
За Совѣтника, Ильцевичъ.

N. D. 5887. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя гмины и посада Серее Карла Вальтенберга съ женою Вильгельминою, дочерьми Эмиліею 23, Фридерикою 21, Іоганною 17, Юліею 10 лѣтъ и сыновьями Теофиломъ-Рудольфомъ 15 и Теодоромъ 12 лѣтъ, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 4 дня 1871 года.
За Совѣтника, Ильцевичъ.

N. D. 5886. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителей Посада Бакаларжева Ицку и Хаю Роху супруговъ Витовскихъ съ четырьмя малолѣтними дѣтьми, а именно сыновьями Іоселемъ, Зыскою 18 и Лейбою 9 лѣтъ а также дочерми Сорою Гуткою 13 и Цыпкою 6 лѣтъ, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 4 дня 1871 года.
За Совѣтника, Ильцевичъ.

N. D. 5982. *Ломжинское Губернское Правленіе*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 26 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, Ломжинское Губернское Правленіе, вызываетъ самовольно оотлучившагося изъ мѣста постоянной осѣдлости за границу жителя Щучинскаго Уѣзда Прусской Гмины, деревни Гурске Казиміра Францева Гензвила, 48 лѣтъ отъ роду съ женою Агнешкою, урожденною Мальшевскою дѣтьми Мартиномъ 17, Іосифомъ 14, Феликсомъ 12, Луціею 10, Болеславомъ 7, и Викентіемъ 4 лѣтъ, чтобы онъ не далѣе шести недѣль со времени припечатанія настоящаго вызова явился къ мѣсту жительства, или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ. Въ случаѣ неявки Юшкевича въ означенный срокъ поступлено будетъ съ нимъ согласно 340 и 341 статьи Улож. о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Ломжа, 9 Сентября 1871 года.
Совѣтникъ, Скибинскій.

N. D. 5930 *Люблинское Губернское Правленіе.*

Вызывается симъ жительница Бѣлгорайскаго Уѣзда, города Бѣлгорая, Антонина Ксіонжекъ, бѣжавшая за границу, чтобы не позже шести недѣль со дня объявленія сего вызова, явилась въ ближайшее полицейское Управленіе, ибо въ противномъ случаѣ по истеченіи того срока, будетъ поступлено съ нею согласно ст. 340 и 341, уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Люблинъ, 8 (20) Сентября 1871 года.
Совѣтникъ, Мейеръ.
Старшій Дѣлопроизводитель,
Ключинскій.

N. D. 5979. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Reguły Malichy lit. A. B. w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 1,500.

2. Dobra Józefów lit. A. w Powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 3,000.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 11 (23) Września 1871 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
za Pisarza, Ciszewski.

N. D. 5967. *Dyrekcja dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Podaje do wiadomości, że sprzedaż biletów spacerowych do Ciechocinka, z powrotem bezpłatnym, od włącznie 3 (15) Października r. b miejsca mieć nie będzie.

Warszawa d 6 (18) Września 1871 r.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ

N. D. 5961. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Augusta Bote co do rs. 180, na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 516 położonej w Dziale IV Nr. 8 zapisanej. 2. Franciszka Wiśniewskiego co do współwłasności sumy rs. 450 sposobem ostrzeżenia z kosztami rs. 11, na dobrach Maciszewice pod Nr. 4, a na Domaniewie pod Nr. 39 z Okręgu Wartskiego, w Dziale IV wpisanej. 3. Kazimierza Jana Chryzostoma Stabrowskiego co do współwłasności nieruchomości w Kaliszu, pod Nr. 443 położonej. 4. Amelji z Szcześniewskich Kiedrzyńskiej co do współwłasności sumy rs. 67,500, w Dziale IV pod Nr. 3, na dobrach Dąbrowa Radliczyce z Okręgu Kaliskiego lokowanej. 5. Ignacego Adama Kuleszy właściciela dóbr Budzewo z Okręgu Noworadomskiego otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczony został termin na dzień 17 (29) Marca 1872 r. przed podpisanym Rejentem w Kaliszu.

Kalisz d. 3 (15) Września 1871 r.
Wilhelm Grabowski.

N. D. 5162. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci: 1. Adolfa Głogowskiego, mającego przez ostrzeżenie zabezpieczone pretensje do współwłasności dóbr Tyszowce i Zubowice w Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej położonych. 2. Jana Strusińskiego wierzyciela sumy rsr. 4,100, 1,500, 495, 2 884 kop. 15½ i rsr. 675 na dobrach Płouszowice i Dąbrowica w Powiecie i Gubernji Lubelskiej położonych, zabezpieczonych, otwarte są spadki, do uregulowania których termin przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie na d. 5 (17) Stycznia 1872 roku pod prekluzją jest wyznaczony.

Lublin d 8 (20) Czerwca 1871 r.
Michałowski.

N. D. 3785. *Pisarz Sądu Pokoju w Mińsku.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Kuperta-Wojciecha Borowskiego, współwłaściciela nieruchomości w Mińsku pod N. 17.

2. Tauby Szpigner, współwłaścicielki nieruchomości w Kałuszynie pod Nr. 181 położonych, toczą się postępowania spadkowe, termin do regulacji których na dzień 18 (30) Grudnia r. b. w Kancelarji mej wyznaczam.

Mińsk dnia 10 (22) Czerwca 1871 roku.
Miaskowski.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 5940. *Sąd Pokoju w Warcie Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanie nowej regulacji hypoteki:

1. Domu pod Nr. 60, przy ulicy Dobrskiej, graniczącego z domami Sukcesorów Nyssona Mintus i Wolka Flam.

2. Domu przy ulicy Dobrskiej pod Nr. 262, graniczącego z domami Nepomucena Stawskiego i SS-ów Gustowskich.

3. Dwóch składów roli, z przydziałków graniczących z rolą Formalewicza i Padłowskiego.

4. Składu roli z półkiem, graniczącego z rolą Jana Łuczaka i Sukcesorów Szamowskich.

5. Składu roli Królewska zwanego, graniczącego z rolą Jana Kaneckiego i Pankiewicza.

6. Dwóch składów roli, graniczących z rolą Mateusza Gustowskiego i Tadeusza Kruczkowskiego.

7. Stodoły graniczącej z stodołami Nepomucena Stawskiego i Franciszka Wolnego, jakie to wszystkie nieruchomości w territorjum miasta Warty są położone.

Uwiadamia interesantów, iż takowa regulacja nastąpi w dniu 10 (22) Grudnia 1871 r, w którym to terminie z prawami swemi osobiście, lub przez szczegółowo upełnomocnionych stawić się winni pod prekluzją.

Warta d. 4 (16) Września 1871 r.
Podsędek,
w zast. Henrych.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5793. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej: że w dniu 27 Września (9 Października) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje na roboty około reperacji bulwarku drewnianego w Warszawie przy rzece Wiśle znajdującego się, na przestrzeni od ulicy Tamka do Aleksandrowskiego Mostu, a to od sumy wykazem kosztów na rs. 2,727, kop. 51 wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące siedmset dwadzieścia siedm kopiejek pięćdziesiąt jeden obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 275 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się robót około reperacji bulwarku drewnianego w Warszawie przy rzece Wiśle znajdującego się na przestrzeni od ulicy Tamka do Mostu Aleksandrowskiego za sumę anszlagową wynoszącą rs. 2,727 kop. 51 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs 275 na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., pisałem dnia miesiąca 1871 r.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 2 (14) Września 1871 r.
za p. o. Prezydenta,
Radny Magistratu,
Radca Kolegjalny, Sąchocki.
2—3 za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 5316. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 27 Сентября (9 Октября с. г. въ часъ по полудни, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на продажу казенныхъ строеній съ землею подъ строеніями и двухморговою усадьбою, оставшіяся послѣ упраздненной почтовой станціи въ деревнѣ Мингосахъ, Венгровскаго Уѣзда. Торги начнутся съ общей оцѣночной, пониженной на ¼ суммы, именно съ 828 руб. 46 коп. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, не исключая и владѣльца имѣнія Вильчонекъ, должны представить за полъ часа предъ назначеніемъ для торговъ срокомъ, на руки секретаря присутствія, или прислать по почтѣ запечатанныя объявленія, на гербовой бумагѣ по прилагаемой формѣ, на гербовой бумагѣ въ 70 коп. четко и безошибочно, съ приложеніемъ залога въ размѣрѣ $^1/_{10}$ торговой суммы, т. е. 82 руб. 85 коп. Подробныя торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ губернскомъ правленіи (по административному отдѣленію) во всѣ присутственные дни.

Сѣдлецъ, Сентября 3 дня 1871 г.
За Совѣтника, ...

Форма объявленія.

Симъ заявляю, что желаю купить казенныя строенія съ землею подъ строеніями и двухморговою усадьбою, оставшіяся послѣ упраздненной почтовой станціи въ дер. Мингосахъ Венгровскаго Уѣзда, на условіяхъ, опредѣленныхъ въ утвержденныхъ торговыхъ кондиціяхъ, за сумму (прописью и цифрами). Залогъ въ количествѣ 82 руб. 85 коп., при семъ прилагаю съ тѣмъ, чтобы таковой въ случаѣ неустойки на торгахъ былъ мнѣ возвращенъ (или отосланъ по почтѣ на мой счетъ, туда-то). (Поименовать мѣсто постояннаго жительства и время подачи сего объявленія, а затѣмъ подписать имя и фамилію).

N. D. 5785 *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 22 Сентября (4 Октября) с. г. въ часъ по полудни, будутъ производиться торги, (in minus), посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку дровъ ежегодно въ количествѣ 334 полукубическихъ саженей для Сѣдлецкой тюрьмы въ теченіи 3 лѣтъ, т. е съ 1 Января 1872 года, по конецъ 1874 года, начиная съ цѣны 2 руб. 20 коп. за полукубическую сажень.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, должны представить, за полъ часа до начатія торговъ, Секретарю присутствія, или прислать по почтѣ, запечатанныя объявленія, написанныя по прилагаемой формѣ на гербовой бумагѣ 70-копѣечнаго достоинства, четко, безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, съ приложеніемъ залога въ 220 р. наличными деньгами, или же процентными бумагами, принимаемыми на основаніи существующихъ постановленіи въ залоги.

Подробныя условія о сихъ торгахъ, могутъ быть разсмотрѣны въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія, ежедневно кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней. На конвертѣ объявленія должны быть помѣщены слова: „Объявленіе на поставку дровъ для Сѣдлецкой тюрьмы."

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявланія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 31 Августа с. г., за № 7936, симъ заявляю, что принимаю на себя съ 1 Января 1871 г., по конецъ 1874 г. поставку дровъ для Сѣдлецкой тюрьмы по цѣнѣ за полукубическій сажень принятой въ Царствѣ Польскомъ мѣры дровъ по 000 прописью) соглашаясь со всѣми условіями опредѣленными въ торговыхъ условіяхъ. Залогъ въ количествѣ 220 руб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, чтобы таковой въ случаѣ неустойки на торгахъ, былъ мнѣ на руки возвращенъ (или отправленъ по почтѣ на мой счетъ въ N). Постоянное жительство имѣю въ N. Сентября дня 1871 года.

Имя и Фамилія).

Г. Сѣдлецъ, 31 Августа 1871 года.
Совѣтникъ, Лескевичъ.
2—3 Бухгалтеръ, Весоловскій.

N. D. 5618 *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи его 22 Сентября (4 Октября) 1871 года, въ часъ по полудни, будутъ производиться гласные торги на поставку продовольствія для арестантовъ Сѣдлецкой тюрьмы на 1872 годъ, начиная съ нормальной цѣны семи копѣекъ за дневную порцію одного арестанта.

Желающіе торговаться обязаны представить залогъ въ количествѣ 500 р. наличными деньгами, или же процентными бумагами, принимаемыми на основаніи существующихъ постановленіи въ залоги. Подрядныя торговыя кондиціи, могутъ быть разсматриваемы въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи.

Г. Сѣдлецъ, 25 Августа 1871 года.
Совѣтникъ, Лескевичъ.
3—3 Бухгалтеръ, Весоловскій.

N. D. 5817. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Согласно постановленію своему 2 Сентября с. г., симъ объявляетъ, что на подрядъ поставки продовольствія для арестантовъ Плоцкой тюрьмы въ теченіе 1872 г., 4 (16) Октября с. г. въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться гласные торги съ пониженіемъ (in minus), начиная отъ суммы семи и девяноста шести сотыхъ копѣйки ($7^{96}/_{100}$ к.), за дневную арестантскую дачу.

Желающіе торговаться, должны прибыть къ вышеозначенному сроку въ три часа по полудни въ Губернское Правленіе и представить предварительный залогъ въ количествѣ 500 р. с. наличными деньгами, или билетами банковъ и другихъ кредитныхъ установленій, закономъ къ приношенію въ залогъ дозволенными. Залогъ этотъ отступающимъ отъ торговъ будетъ немедленно возвращенъ, а лицо за которымъ останется подрядъ, обязано дополнить залогъ до 900 руб., для внесенія въ депозитъ Губернскаго казначейства.

Прочія условія подряда, лица желающія торговаться, могутъ разсмотривать въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Плоцкаго Губернскаго Правленія въ каждый присутственный день.

Г. Плоцкъ, Сентября 3 дня 1871 г.
2—3 Совѣтникъ, (. . . . .).

N. D. 5921. *Rząd Gubernjalny Płocki.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie przepisów o licytacjach, wydanych 16 (28) Maja 1833 r. oraz 3 (15) Września 1840 r. w biurze Rządu Gubernjalnego, odbywać się będzie 5 Października roku bieżącego, licytacja publiczna in minus za pośrednictwem opieczętowanych deklaracji, z głośnym przetargiem, po rozpieczętowaniu takowych, pomiędzy spółubiegającymi się, którzy podali też deklaracje, na dwuletnią, poczynając od 1-go Stycznia 1872 r., po tęż samą datę 1874 roku dostawę drzewa, świec, oleju do lamp i słomy dla wojsk, wojskowych Zarządów i zakładów w Gubernji Płockiej, od cen:

Za ½ kubiczny sążeń drzewa	2 rs.	98 kop.
„ funt świec	. . . . . .	18 „
„ „ oleju	. . . . . .	12 „
„ pud słomy	. . . . . .	18 „

W licytacji mogą brać udział wszystkie osoby, mające podług przepisów prawa do zawierania umów i czynienia zobowiązań ze skarbem co do dostaw, równie jak spółki z kilku osób utworzone podług przepisów prawa.

Pragnący przyjąć na siebie pomienioną dostawę, obowiązany jest na oznaczony do licytacji termin, złożyć lub przysłać na imie Gubernatora Płockiego opieczętowaną deklarację, napisaną podług formy przy niniejszem dołączonej, z wyszczególnieniem w takowej cyframi i słowami cen, za jakie podejmuje się dostawy.

Do deklaracji pomienionej powinien być dołączony dowód Banku, lub Kasy Skarbowej, na złożoną tam kaucję czasową (vadium) w kwocie 10,000 rub. dziesięć tysięcy rubli gotowizną, listami zastawnemi lub likwidacyjnemi, lub też obligami skarbowemi.

Ta kaucja tymczasowa może być także przedstawiona:

1. W papierach Kredytowych podług kursu dla każdego papieru, określonego prawem.

2. W akcjach i obligacjach wszystkich dróg żelaznych przez rząd gwarantowanych; w liczbie ich przyjęte będą akcje dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej, Warszawsko-Bydgoskiej, Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno Łódzkiej; wszystkie podług kursu prawem określonego.

Ostateczny termin do podawania deklaracji naznacza się do godziny 12 ej rano tego dnia, na który naznaczona jest licytacja.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracyj, odbędzie się między spółubiegającymi się, którzy podali deklaracje głośny przetarg in minus, od najkorzystniejszych cen skarbowi ofiarowanych i dla tego podający deklarację, powinien osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika prawnie upoważnionego, stawić się na termin do licytacji naznaczony i przed odbyciem takowej, podpisać warunki licytacyjne, w dowód wiadomości o takowych.

Kto nie przedstawi w terminie oznaczonym deklaracji opieczętowanej, ten nie będzie przypuszczony do głośnego przetargu.

Deklaracje podane lub nadesłane po upływie oznaczonego terminu, lub nie podług formy, albo bez zachowania porządku wskazanego 17 art. (Deklaracja powinna być napisana jasno i wyraźnie, nie powinna zawierać w sobie wyrazów przekreślonych, ani też żadnych szczególnych warunków, wszystkie cyfry w deklaracji powinny być wypisane literami, nareszcie deklaracja powinna być pisana lub przynajmniej podpisana własnoręcznie przez osobę podającą takową. Deklaracja napisana wbrew temu poczytywaną jest za nieważną) przepisów z dnia 16 (28) Maja 1833 r. lub z skrobaniami, poprawkami, pisane cyframi bez wyrażenia słowami, lub słowami, lub zawierające w sobie propozycje przeciwne warunkom licytacyjnym, nareszcie przedstawione bez dołączenia do nich dowodu na wniesioną kaucję tymczasową, nie będą przyjęte jako nielegalne będą odrzucone.

Ten przy kim utrzyma się dostawa na licytacji, obowiązany jest natychmiast po zatwierdzeniu tej licytacji, przedstawić jako stałą kaucję 20,000 rub. dwadzieścia tysięcy rub., licząc w to kaucję tymczasową, nareszcie warunki licytacyjne będą okazane pragnącym tego w Wydziale Wojskowo-Policyjnym Rządu Gubernjalnego Płockiego, codziennie od godziny 9-ej do 1-ej i od 3 ej do 5-ej południu, z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Płockiego z dnia . . . . r. b. Nr. . . . . zamieszczonego w gazetach, podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się dwuletniej dostawy, poczynając od 1-go Stycznia 1872 r. do tejże daty 1874 roku, drzewa, świec, oleju do lamp i słomy dla wojsk, zarządów i zakładów wojskowych w Gubernji Płockiej, po cenach następujących:

Za półkubiczny sążeń drzewa rs. . . , kop. . . wyraźnie . . . rubli . . . , . . . kopiejek.

Za funt świec łojowych . . . kop., wyraźnie . . . . kopiejek.

Za funt oleju do lamp . . . kop. wyraźnie . . . . kopiejek

Za pud słomy . . . . . . kop. wyraźnie . . . . kopiejek.

Ze wszelkiemi zobowiązaniami wyszczególnionemi w warunkach licytacyjnych, które mi są dokładnie wiadome. Dowód (Banku lub Kasy . . . .) na złożoną kaucję tymczasową 10,000 rub. wyraźnie dziesięć tysięcy rubli przy niniejszem załączam.

Dowód ten wrazie odstąpienia od licytacji, sam pragnę odebrać napowrót.

Miejsce mojego stałego zamieszkania w . . . . (wypisać wyraźnie miasto, ulicę, numer domu, datę, imię i nazwisko).

Płock dnia 2 Września 1871 roku.
Referent Rządu Gubernjalnego (. . . . .).

N. D 5590. *Плоцкая Казенная Палата.*

Объявляется ко всеобщему свѣдѣнію, что 4 (16) Октября с. г. съ 12 часовъ по полудни въ присутствіи Плоцкой Казенной Палаты, будутъ производиться публичные in plus торги на продажу лѣса изъ полуховнаго лѣснаго участка Лигово находящагося въ вѣдѣніи Серпецкаго Подлѣсничества на пространствѣ 105 м. 87 пр. отъ суммы 1,665 руб. 62 коп.

Публичная продажа будетъ производится изустно, впрочемъ желающіе пріобрѣсти означенный лѣсъ, могутъ представить лично Старшему Дѣлопроизводителю Казенной Палаты, или прислать по почтѣ, запечатанныя объявленія на гербовой бумагѣ 70 коп. достоинства по прилагаемому образцу; но съ надписью на конвертѣ, что таковое объявленіе слѣдуетъ къ торгамъ на 4 (16) число Октября с. г.

Пріемъ объявленіи будетъ производится до 12 часовъ того дня въ который назначены торги; объявленія эти будутъ открыты тотчасъ по окончаніи торговъ.

Объявленія поданныя послѣ 12 часовъ выше означеннаго дня приняты небудутъ. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить Присутствію Палаты 166 р. 56 коп. залога, наличными деньгами, ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ, или иными процентными бумагами по курсу, или же квитанціи того Казначейства въ которое помянутый залогъ внесенъ. Всѣ процентныя бумаги должны быть представлены съ принадлежащими къ нимъ неистекшими купонами.

Залоги лицъ за которыми неостанутся торги, будутъ имъ немедленно возвращены.

Подробныя условія настоящей продажи можно разсматривать въ присутственные дни въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ казенной Палаты.

Плоцкъ, Августа 23 д. 1871 г.
за Управляющаго Палатою, ...

Образецъ для объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Плоцкой казенной Палаты (показать число и номеръ) подаю симъ настоящее объявленіе въ томъ что я обязуюсь купить лѣсъ въ подуховномъ лѣсномъ участкѣ Лигово Серпецкаго Подлѣсничества за сумму руб. (выписать предлагаемую сумму цифрами и прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностьямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ.

Къ сему прилагаю квитанцію такого то казначейства, во взносъ залога въ количествѣ руб., каковой залогъ въ случаѣ если торги неостанутся за мною я желаю получить обратно лично или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ такое то мѣсто. Постоянное мѣсто жительства моего (поименовать) Объявленіе написано въ городѣ (деревнѣ) NN., число мѣсяцъ и годъ.

Подпись, имя и фамилію (разборчиво).

N. D. 5679. *Начальникъ Плоцкой Учебной Дирекціи.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предложенія Г-на Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа отъ 7 Іюля с. г. за № 4830 будутъ производиться 27 Сентября (9 Октабря) 1871 г., въ 10 часовъ утра, въ канцеляріи Войта Гмины Сарново, Плонскаго уѣзда, Плоцкой Губерніи въ присутствіи командированнаго чиновника и мѣстныхъ Войта Гмины и Писаря изустные торги (in plus), на продажу фольварочныхъ строеній въ дер. Блонно-Еже, той же гмины, отъ суммы оцѣненной вообще за всѣ строенія 1,476 рублей. Строенія эти будутъ продаваемы врознь. Условія торговъ могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Войта Гмины Сарново, ежедневно кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней; продающіяся же строенія должны быть осмотрѣны на мѣстѣ. Желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить чиновнику производящему торги въ канцеляріи Гминнаго Управленія. Залогъ наличными деньгами равняющійся $^1/_{10}$ части стоимости каждаго продаваемаго строенія и тотъ за кѣмъ останутся торги долженъ сейчасъ пополнить всю предложенную на торгахъ сумму. Купленныя на торгахъ строенія должны быть въ теченіи трехъ мѣсяцевъ разобраны и свезены съ мѣста. Неудержавшимся на торгахъ представленный залогъ будетъ возвращенъ немедленно по окончаніи торговъ подъ ихъ росписки.

Г. Плоцкъ, Августа 27 дня 1871 года.
Начальникъ Плоцкой Учебной Дирекціи,
Поповъ.
2—3 Дѣлопроизводитель, Споробочынскій.

N. D. 5680. *Варшавскій Городской Совѣтъ Общественнаго Призрѣнія.*

Симъ объявляетъ, что 20 Сентября (2 Октября) с. г. въ 12 часовъ утра, въ присутствіи Городскаго Совѣта, произведены будутъ торги (in plus), на отдачу въ 3-хъ лѣтнее арендное содержаніе съ 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г., по то же число 1875 г., части фронтоваго дома подъ № 395 на Краковскомъ Предмѣстьи въ Варшавѣ, принадлежащаго больницы Св. Роха, состоящей:

1. Изъ 4-хъ фронтовыхъ лавокъ.

2. Изъ 5 и комнатъ на 1 этажѣ, съ передней, кухнею и двумя кладовыми.

3. Изъ 5-и комнатъ на 2 этажѣ, съ переднею, кладовою и кухнею снабженною водою изъ водопроводовъ.

4. Изъ 2 особыхъ чердаковъ и пяти погребовъ.

Торги начнутся съ суммы 2,202 руб, залогъ къ торгамъ опредѣляется въ 550 руб.

Торги производиться будутъ сперва посредствомъ запечатанныхъ объявленій, а потомъ изъустные, съ самой выгоднѣйшей цѣны, предложенной въ объявленіи.

Ближайшія свѣдѣнія о торгахъ, будутъ предъявляемы желающимъ, въ канцеляріи Городскаго Совѣта, въ присутственные часы.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Городскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія отъ . . . . симъ объявляю, что обязываюсь взять въ 3-хъ лѣтнюю аренду, часть фронтоваго дома № 395 на Краковскомъ Предмѣстьи въ Варшавѣ, принадлежащаго больницѣ Св. Роха за сумму . . . въ годъ, (прописью и цифрами) подчиняясь во всемъ торговымъ условіямъ.

Г. N. дня . . . . 1871 г. проживаю въ N. подъ N. . . .

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Варшава, 27 Августа (8 Сент.) 1871 г.
Членъ временно Управляющій дѣлами Совѣта, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, А. Броневскій.

N. D. 5892. *Ивангородское Крѣпостное Инженерное Управленіе.*

По предписанію Помощника Начальника Инженеровъ Варшавскаго военнаго Округа отъ 31 Августа с. г. за N. 4011, будетъ произведенъ при ввѣренномъ мнѣ Управленіи публичный торгъ 16-го числа этого мѣсяца на продажу 117 паръ не нужныхъ наножныхъ кандаловъ, съ тѣмъ, что желающіе торговаться должны подать въ Ивангородское Крѣпостное Инженерное Управленіе объявленіе на гербовой бумагѣ 20 копѣечнаго достоинства.

Кр. Ивангородъ, Сентября 6 дня 1871 г.
Начальникъ Управленія,
Инженеръ-Полковникъ, Прокоповичъ.

N. D. 5952. *Сѣрадзкое Уѣздное Управленіе*

Поставляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 6 (18) Октября 1871 г. въ 11 часовъ утра, въ томъ же Управленіи, будутъ производиться торги, посредствомъ опечатанныхъ объявленіи, на отдачу въ аренду дохода отъ убоя скота, по Сѣрадзской Городской скотобойнѣ на время съ 1 (13) Января 1872 г. по тоже число 1875 г. отъ суммы 996 руб. въ годъ (in plus).

Желающіе приступить къ торгамъ обязаны представить залогъ наличными деньгами въ суммѣ 100 руб., который отступающимъ будетъ тотчасъ возвращенъ, оставшемуся же за торгомъ будетъ задержанъ. Кромѣ того должны представить свидѣтельство мѣстой власти о состоятельности и совершеннолѣтія подающаго декларацію.

Декларація должны быть написаны четко и безъ поправокъ по ниже указанной формѣ, цифры же обозначены прописью.

Торговыя условія могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, кромѣ табельныхъ и воскресныхъ дней.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія отъ 3 Сентября сего года за № 9698, симъ обязываюсь взять въ трехъ лѣтнюю аренду, дохода съ убоя скота по Сѣрадзской городской скотобойнѣ, за сумму руб. коп. (прописью) въ годъ, подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ хорошо извѣстны, свидѣтельство выданное мнѣ за N. и квитанцію N. казначейства на внесенный въ суммѣ 100 руб. залогъ прилагаю и за полученіемъ таковаго, въ случаѣ если торги неостанутся за мною лично явлюсь (или о высылкѣ въ N прошу.

(Постоянное мое жительство въ N., писалъ въ N.).

(Подписать имя и фамилію).

Г. Сѣрадзъ, 3 Сентября 1871 года.
1—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .)

N. D. 5931. *Лаское Уѣздное Управленіе.*

Симъ извѣщаетъ что 8 (20) Октября 1871 г. въ 12 часовъ дня, въ присутствіи Ласкаго Уѣзднаго Управленія будутъ производиться гласные (in plus) въ пятомъ срокѣ торги, на отдачу въ арендное содержаніе засеквестрованнаго на пополненіе казенныхъ недоимокъ частнаго имѣнія Велькавесь л. А. Любятовскаго, состоящаго въ гминѣ Домброва Видавская, срокомъ на три года съ 12 (24) Іюня 1871 г. по такое же число 1874 года, начиная съ пониженной суммы 100 руб. годичной аренды, кромѣ податей и другихъ сборовъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить свидѣтельства выданныя подлежащею властью о качествахъ къ арендѣ казенныхъ имѣній а такъ же залогъ составляющій половину назначенной для торговъ суммы, то есть 50 р., который удержавшимся при торгахъ лицомъ, долженъ быть пополненъ до размѣра годичной арендной цѣны и податей.

Подробныя условія, съ описью отдаваемаго въ аренду имѣнія могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Г. Ласкъ Сентября 7 д. 1871 г.
за Начальника Уѣзда, А. Домбровскій.

N. D. 5951. *Волковышское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи Указа Сувалкскаго Губернскаго Правленія, отъ 1 Сентября с. г., за № 8367 симъ объявляется, что въ присутствіи Волковышскаго Уѣзднаго Управленіи 27 Сентября (9 Октября) с. г. съ 3 часовъ по полудни, будутъ производиться публичные изустные торги, съ принятіемъ отъ желающихъ запечатанныхъ объявленій, на подрядъ отстройки и починки пяти мостовъ состоящихъ въ городѣ Волковышкахъ, начиная торгъ отъ смѣтной суммы 1,816 руб. с. 25½ коп.

Желающіе взять на себя таковой подрядъ должны въ выше опредѣленномъ срокѣ, прибыть въ означенное мѣсто лично на изустные торги, или же представить либо прислать запечатанныя объявленія, составленныя по прилагаемой при семъ формѣ съ казначейскими квитанціями въ представленіи ими залога въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части предложенной къ торгамъ суммы т. е. 182 рубля.

Подробныя кондиціи торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время, кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе вызова Волковышскаго Уѣзднаго Начальника въ NN. Губернсихъ Вѣдомостей, въ NN. Варшавскаго Дневника припечатаннаго, симъ объявляю, что я обязываюсь взять на себя подрядъ починки пяти мостовъ въ городѣ Волковышскахъ состоящихъ за сумму . . . . . руб. сер. (сумму написать прописью) подвергаясь условіямъ, изъясненнымъ въ торговыхъ кондиціяхъ; квитанцію (таковаго то) казначейства въ представленіи мною залога въ количествѣ 182 руб., при семъ прилагаю, каковыя деньги въ случаѣ неоставленія за мною торговъ прошу возвратить мнѣ на руки, или отослать по почтѣ на мой счетъ по мѣсту моего жительства, постоянное жительство имѣю въ N. . . писано въ N. . . число, мѣсяцъ и годъ.

(Подписать четко имя и прозваніе).

Г. Волковышки, Сентября 7 дня 1871 г.
Начальникъ Уѣзда, Поручикъ,
Норвертъ.

N. D. 5807. *Цѣхановское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи распоряженія Плоцкой Казенной Палатѣ отъ 17 Августа сего 1871 г. за N. 55/12895, въ присутствіи сего Управленія 12 (24) Октября с. г., въ четвертой разъ будутъ производится публичные торги (in plus) на продажу по Августіянскихъ земель въ гор. Цѣханове Цѣхановскаго Уѣзда, съ принадлежащими къ онымъ хозяйственными строеніями, пространствомъ 13 морговъ 265 прентовъ.

Публичная продажа начнутся отъ суммы 2,438 руб., и будетъ производиться изустно, но могутъ впрочемъ желающіе пріобрѣсть означенное имущество посредствомъ представленія запечатанныхъ деклараціи на гербовой бумагѣ 30 копѣечн. достоинства, по прилагаемому у сего образцу, которые подлежитъ вручить Начальнику Цѣхановскаго Уѣзда, до 12 часовъ полудня того дня, въ которомъ назначены торги, каковыя декларація будутъ вскрыты тотъ часъ по озончаніи изустныхъ торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить или приложить къ деклараціи на залогъ, наличными деньгами ликвидаціонными листами или иными Го-

сударственными бумагами или же закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества, по нарицательной ихъ цѣнѣ, сумму равняющуюся $^{1}/_{10}$ части стоимости продаваемой недвижимости, или же квитанцію во взносѣ сего залога въ какіе нибудь изъ казначействъ. Всѣ процентныя бумаги должны быть представлены съ принадлежащими къ нимъ неистекшими купонами. Предложившій на торгахъ высшую сумму считается пріобрѣтателемъ сей недвижимости, на залогъ удерживается, если этотъ залогъ состоитъ изъ наличныхъ денегъ, то онъ зачисляется въ счетъ суммы слѣдующей съ покупателя, если же залогъ состоитъ изъ Государственныхъ бумагъ, то покупщикъ обязанъ ихъ обмѣнять, буде сего неисполнитъ казна вправѣ внесенныя имъ бумаги, продажъ черезъ посредство Польскаго Банка на счетъ покупщика. За пріобрѣтенное на торгахъ имущество, покупщикъ обязанъ уплатить единовременно только $^{1}/_{3}$ часть оцѣночной суммы; остальную же часть обезпечить въ IV раздѣлѣ ипотечной кники на 1 мѣстѣ и отъ сего долга платить 5% и кромѣ того 2% на погашеніе капитала въ двухъ полугодовыхъ срокахъ въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ каждаго года.

О прочихъ же условіяхъ настоящихъ торговъ, можно узнать въ Цѣхановскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни исключая праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Образецъ Декларации.

Вслѣдствіе объявленія Цѣхановскаго Уѣзднаго Управленія (выписать число и номеръ) заявляю настоящею декларацiею, что желаю купить по Августiянскiе земли въ г. Цѣхановѣ пространствомъ 13 мор. 265 прен. съ принадлежащими къ онымъ хозяйственнными строеніями поступившіе въ завѣдываніе казны на которое предлагаю рублей серебромъ (выписать предложенную сумму цифрами и прописью) принимая на себя всѣ предлагаемы казною, относительно сей продажи условія.

Квитанцію казачейства (пояснить какого казначейства) на внесенный залогъ (пояснить количество залога цифрами и прописью) при семъ представляю (обозначить годъ, мѣсяцъ и число составленія декларацiи). Далѣе подписать разборчиво имя и фамилію лица отъ имени котораго составлена декларація). Постоянное жительство имѣю (обозначить обстоятельно мѣсто жительства).

Цѣхановъ, Сентября 2 дня 1871 г.

Начальникъ Уѣзда,
Подполковникъ Гуревичъ.

N. D. 5932. *Брезинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 5 (17) Октября с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ ономъ торги (in plus), чрезъ запечатанныя объявленія, на отдачу въ арендное содержаніе, съ 1 (13) Января 1872 г. по таковое же число 1875 г. дохода отъ убоя скота въ городской скотобойнѣ въ гор. Брезинахъ, начиная отъ суммы 1,207 руб. сер. 30 копѣекъ годовой платы.

Лица желающіе приступить къ торгамъ, должны явиться сами, или прислать въ Уѣздное Управленіе въ означенномъ срокѣ, запечатанныя объявленія по ниже указанной формѣ, и съ приложеніемъ квитанціи во внесеніи въ которую либо изъ казенныхъ, или городскихъ касъ залога, въ размѣрѣ $^{1}/_{3}$ части годичной арендной платы, или представить таковой наличными деньгами, торговыя же условія могутъ быть разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи, въ присутственные дни и часы.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Брезинскаго Уѣзднаго Управленія отъ . . . с. г., симъ обязываюсь взять въ арендное содержаніе съ 1 (13) Января 1872 г. по такое же число 1875 года, доходъ отъ убоя скота въ Брезинской городской скотобойнѣ за сумму .... р. . . . коп. (написать прописью), годовой платы подвергаясь всѣмъ обязательствамъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ извѣстны, квитанцію . . . N. . . казначейства на внесенный залогъ (или, наличныя деньги) въ количествѣ . . . руб. коп. прилагаю.

Жительство мое въ N., писалъ въ N., дня . . . . мца, ... года, ... (написать ясно имя и фамилію).

Г. Брезины, 4 (16) Сентября 1871 года.
1—3 Начальникъ Уѣзда, Маіоръ (. . . . . .).

N. D. 5891. *Кѣлецкое Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 27 Сентября (9 Октября) с. г. въ 11 часовъ утра, въ присутствіи сего Управленія, будутъ производиться гласные публичные съ пониженіемъ торги, отъ смѣтной утвержденной суммы 3,166 р. 16½ к. с. на подрядъ починки монастыря девицъ Францишканокъ въ городѣ Хенцинахъ.

Смѣты и условія къ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Кѣлецкомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, за исключеніемъ неприсутственныхъ дней.

Желающій участвовать въ торгахъ обязанъ явиться въ назначенный срокъ и мѣсто и представить временный залогъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 316 р 62 к. с. наличными деньгами, или гарантированными процентными бумагами, а равно представить свидѣтельство мѣстной полицейской власти о состоятельности своей къ производству работъ, и гильдейное свидѣтельство, или же письменное обязательство къ выкупу таковаго въ случаѣ оставленія за собою подряда.

Кѣлецкій Уѣздный Начальникъ, (. . . . .).

N. D. 5867. *Начальникъ Гостынскаго Уѣзда.*

На основаніи распоряженія Варшавской Казенной Палаты отъ 30 Апрѣля с. г., за № 12167, въ Гостынскомъ Уѣздномъ Управленіи назначаются на 22Сентября с. г. въ 11 часовъ утра торги, на отдачу въ двухълѣтнюю аренду пропинаціоннаго дохода, на крестьянскихъ земляхъ Гостынскаго Уѣзда, отъ уменьшенной на ½ часть первоначальной арендной суммы срокомъ съ 1 Января 1871 г. по то-же число 1873 г., въ ниже означенныхъ 18 имѣніяхъ, владѣльцы коихъ до сихъ поръ несоглашались содержать сказаннаго дохода, торги будутъ производиться порознь на каждое имѣніе отъ суммы показанныхъ противъ каждаго, именно:

1. Въ имѣніе Бродне, отъ суммы 44 руб.
2. Въ имѣніе Выробки Гостынскія, отъ суммы 11 руб.
3. Въ имѣніе Витуша, отъ суммы 30 руб.
4. Въ имѣніе Грабе-Польске, отъ суммы 85 руб.
5. Въ имѣніе Камень, отъ суммы 78 руб.
6. Въ имѣніе Кошелевка, отъ суммы 27 руб.
7. Въ имѣніе Кошелевъ, отъ суммы 17 руб.
8. Въ имѣніе Осины Керноскія, отъ суммы 38 руб.
9. Въ имѣніе Потржасковъ, отъ суммы 16 руб.
10. Въ имѣніе Раковъ лит. C. D., отъ суммы 14 руб.
11. Въ имѣніе Рыбе, отъ суммы 33 руб.
12. Въ имѣніе Стржалки, отъ суммы 47 руб.
13. Въ имѣніе Свиняры, отъ суммы 211 руб.
14. Въ имѣніе Сѣрахувекъ, отъ суммы 77 руб.
15. Въ имѣніе Студзененъ, отъ суммы 173 руб.
16. Въ имѣніе Токары, отъ суммы 34 руб.
17. Въ имѣніе Цѣхомице, отъ суммы 130 руб.
18. Въ имѣніе Черно, отъ суммы 204 р. 50 коп.

Итого 1,269 руб. 50 коп.

О чемъ объявляется по всеобщему свѣдѣнію, съ тѣмъ, что торги будутъ производиться изустные, и приступающій къ таковымъ долженъ представить въ предварительный залогъ. Владѣлецъ имѣнія естли беретъ пропинацію, кромѣ своего имѣнія и въ другихъ ¼ часть, а всѣ прочія половуну годовой арендной платы, съ желаемаго взять въ аренду имѣнія, или по общей арендной суммѣ, естли желаетъ торговаться по всѣмъ имѣніямъ. Подробныя условія объ упомянутыхъ торгахъ, можно видѣть въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, въ опредѣленное для занятій время, кромѣ дней неприсутственныхъ

Г. Гостынинъ, Сентября 4 дня 1871 года.
Начальникъ Уѣзда, Капитанъ.
3—3 (. . . . . .).

N. D. 5790. *Млавское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его 6 (18) будущаго Октября въ 12 часовъ дня, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій, на продажу каменнаго дома съ принадлежащими къ нему деревянными постройками, колодцемъ, заборомъ съ воротами и землею, на Варшавской улицѣ подъ № 162 въ городѣ Млавѣ расположеннаго, принадлежащаго почтовому вѣдомству, отъ оцѣночной суммы 1,198 р. с. 16 к. (in plus).

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить при декларацiи залогъ въ суммѣ 239 р. 63 коп., который неудержавшимся при оныхъ тотчасъ послѣ торговъ будетъ возвращенъ; покупщикъ же дома доплативъ сейчасъ послѣ торговъ до представленнаго имъ залога такую сумму которая бы взятая вмѣстѣ съ залогомъ равнялась въ половинѣ всей покупной суммѣ, другую половину оной обязанъ представить въ 14 дневномъ послѣ торговъ срокѣ.

Декларацiи поданныя послѣ 12 часовъ или съ подчистками и описками, а равно въ которыхъ не будетъ обозначена объявленная за домъ сумма прописью, приняты не будутъ.

Подробныя условія для торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, кромѣ воскресныхъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Млава, Августа 31 дня 1871 года.
И. д. Начальника Уѣзда, Лабудинскій.

N. D. 5809. *Яновское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Люблинской Казенной Палаты отъ 7 Августа сего года за N. 11240, Сентября 27 (Октября 9) сего года въ 10 часовъ утра, будутъ производиться въ ономъ Управленіи во второмъ срокѣ изустные торги на продажу казеннаго лѣса вмѣстѣ съ землею, пространствомъ 28 десятинъ 1,008 саженей, въ имѣніи Кавенчинъ, отъ суммы 2,086 руб. 14 коп. Торговыя Условія на эту продажу, могутъ быть пересмотрѣны въ Яновскомъ Уѣздномъ Управленіи въ присутственные дни съ 9 до 3 часовъ.

Яновъ Августа 31 (Сентября 12) д. 1871 г.
Дѣлопроизводитель, Рутковскій.

N. D. 5972. *Магистратъ Губернскаго Города Петрокова.*

Такъ какъ объявленные во второмъ срокѣ торги на отдачу въ 3-хъ лѣтній подрядъ очистки площадей и улицъ въ городѣ Петроковѣ, по неявкѣ соискателей несостоялись, то Магистратъ города Петрокова объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутсвіи его въ третьемъ срокѣ т. е. 6 (18) Октября 1871 г. въ 3 часа по полудни, на вышеупомянутый подрядъ, производиться будутъ посредствомъ запечатанныхъ объявленій, публичные торги на отдачу сего подряда, начиная съ 1 (13) Января 1872 г., по такое же число и мѣсяцъ 1875 г., отъ суммы годичнаго вознагражденія 750 руб. (in minus).

Желающіе торговаться должны до 3-хъ часовъ выше прописаннаго числа представить въ присутствіи Магистрата запечанныя заявленія составленныя по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 15 и копѣечнаго достоинства съ приложеніемъ квитанціи Губернскаго или другого казначейства на внесенный временный залогъ въ количествѣ 75 руб. с. наличными деньгами, или процентными бумагами принимаемыми въ залоги на основаніи существующихъ постановленій.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: „въ Магистратъ города Петрокова, объявленіе на 3-лѣтній подрядъ очистки площадей и улицъ въ городѣ Петроковѣ.

Подробныя условія могутъ быть разсматриваемы въ мѣстномъ Магистратѣ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдстіе опубликованія Петроковскаго городоваго Магистрата симъ объявляю, что обязываюсь взять въ 3-хъ лѣтній подрядъ очистку площадей и улицъ въ городѣ Петроковѣ, начиная съ 1 (13) Января 1872 г., по такое же число и мѣсяцъ 1875 года за годичное вознагражденіе въ суммѣ N., руб. сер. (здѣсь писать сумму цифрами и прописью.

Квитанцію казначейства на представленный залогъ въ количествѣ N. руб. у сего прилагаю.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ NN.

Писалъ въ N., числа и мѣсяца N. 1871 г. (Подписать четко имя и фамилію).

Г. Петроковъ, 8 (20) Сентября 1871 г.
Президентъ Губернскаго города
1—3 Петрокова, Моравскій.

N. D. 5971. *Магистратъ Губернскаго Города Петрокова.*

Такъ какъ объявленные во второмъ срокѣ торги на отдачу въ 3-хъ лѣтнюю аренду дохода отъ городскихъ мѣръ и вѣсовъ въ городѣ Петроковѣ, по неявкѣ соискателей несостоялись, то Магистратъ города Петрокова объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи его въ третьемъ срокѣ т. е. 6 (18) Октября с. г. въ 3 часа по полудни на вышеупомянутую аренду, производиться, будутъ публичные торги на сію аренду, начиная съ 1 (13) Января 1872 г., по такое же число 1875 года, за уплатою въ городскую касу по 77 р. 50 к. с. (in plus).

Лица желающія приступить къ торгамъ, должны представить въ залогъ ⅕ часть сказанной суммы.

Подробныя же условія торговъ, могутъ быть разсмотрѣны въ мѣстномъ Магистратѣ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Г. Петроковъ, 8 (20) Сентября 1871 г.
Президентъ Губернткаго города
1—3 Петрокова, Моравскій.

N. D. 5669. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

До истеченія арендаго срока объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Сентября (9 Октября) сего года съ 3 и до 5 часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата, будутъ производены публичные торги, посредствомъ запечатанныхъ заявленій на откупное содержаніе дохода Люблинской городской касы отъ сбора копытковой пошлины на городскихъ заставахъ въ городѣ Люблинѣ по тарифу на время съ 1 (13) Января 1872 и по такое же число 1875 года, то есть въ теченіе трехъ лѣтъ, отъ суммы донынѣ выручаемой 4,900 руб. въ годъ, въ аукціонъ (in plus).

Каждый представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ, или городской касѣ въ залогъ $^{1}/_{10}$ часть означенной къ торгамъ суммы, и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признанный на торгахъ откупщикомъ обязанъ упомянутый залогъ при заключеніи контракта, пополнить до ⅕ части суммы имъ предложенной, залогъ этотъ оставить въ видѣ депозита въ городской касѣ на все время до истеченія откупнаго срока и сдачи принадлежащимъ заставамъ пяти городскихъ домиковъ въ надлежащемъ порядкѣ

Торговыя кондиціи по сей арендѣ можно пересмотрѣть въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заявленія должны быть вручаемы или присылаемы до открытія торговъ Президенту города на русскомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества, суммы, по ниже указанной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городскаго Магистрата, отъ 24 Августа (5 Сентября) 1871 г. за № 7109, симъ заявляю, что желаю откупить доходъ городской касы отъ сбора копытковой пошлины на городскихъ заставахъ въ городѣ Люблинѣ по тарифу, въ теченіе 3 лѣтъ съ 1 (13) Января 1872 г. и по такое же число 1875 года, за сумму . . . рублей прописью (написать сумму прописью) въ годъ, подвергаясь торговымъ кондиціямъ; касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 490 рублей прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ . . на мой счетъ).

Постоянное мое мѣсто жительства (написать мѣсто жительства) мѣсяца . . . дня . . 1871 г. (четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 24 Августа (5 Сент.) 1871 г.
3—3 Президентъ города, Волинскій.

N. D. 5748. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Люблинскаго Губ. Правленія отъ 23 Іюля (4 Авг.) с. г. за № 7105, Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 28 Сентября (10 Октября) с. г. съ 3 и до 5 часовъ по полудни, въ залѣ присутствія Магистрата, будутъ произведены публичные посредствомъ запечатанныхъ заявленіи торги на продажу городской недвижимости подъ № 102 въ гор. Люблинѣ называемой Гродскою брамою, согласно плану торговымъ кондиціямъ и оцѣнкѣ во аукціонъ, начиная отъ суммы 2,137 руб. 50¾ коп. (in plus). Съ тѣмъ, что дорога для проѣзда черезъ эту недвижимость, составляющая часть городской улицы, исключается изъ продажи, съ оставленіемъ за городомъ для общественнаго употребленія именно для публичнаго проѣзда, и что покупщику сей недвижимости предоставляется право уплатить половину предложенной имъ суммы въ теченіе 10 ти дней съ утвержденія торговъ, другую же половину внести въ продолженіе 3 лѣтъ въ полугодичные сроки съ процентомъ по пять на сто.

Каждый представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ, либо городской касѣ въ залогъ, $^{1}/_{10}$ часть назначенной къ торгамъ суммы, и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признанный на торгахъ покупщикомъ, обязанъ упомянутый залогъ при заключеніи торговаго производства пополнить до ⅕ части предложенной имъ суммы, но залогъ этотъ вслѣдъ за уплатою предложенной суммы либо послѣ ипотечнаго обезпеченія правъ городской касы, согласно 4 ст. торговыхъ кондиціи, будетъ возвращенъ.

Торговыя кондиціи, планъ и оцѣнку назначенной въ продажу недвижимости, можно пересмотрѣть въ Управленіи Магистрата, во всякое время служебныхъ занятіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заявленія должны быть вручаемы, или присылаемы до открытія торговъ Президенту города, на русскомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества суммы по ниже указанной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городскаго Магистрата отъ 25 Августа (6 Сентября) с. г., за № 7188, симъ заявляю, что желаю купить съ публичныхъ торговъ городскую недвижимость подъ № 102 въ гор. Люблинѣ за сумму . . . рублей прописью (написать сумму буквами), подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ указаннымъ и примѣняясь къ 3 ст. торговыхъ условій объ уплатѣ причитающейся отъ меня суммы, (или за наличныя деньги въ полной суммѣ) каковую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 214 руб. прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ положенный залогъ получу, (или желаю высылки въ . . . на мой счетъ). Постоянное мое мѣсто жительства, (написать мѣсто жительства) мѣсяца . . . 1871 г., четко подписать имя и фамилію.

Г. Люблинъ, 25 Авг. (6 Сент.) 1871 г.
2—3 Президентъ города, Волинскій.

N. D. 5668. *Магистратъ Города Плонска.*

Симъ объявляетъ, что въ Плонскомъ Городовомъ Магистратѣ 30 Сентября (12 Октября) с. г. въ 12 часовъ утра, производиться будутъ вторично торги посредствомъ запечатанныхъ декларціи, на отдачу въ 3-хъ лѣтнюю аренду дохода Плонской городской касы съ торговаго и ярмарчнаго сбора, начиная съ 20 Декабря (1 Января) 1871/2 г., по такое же число 1874/5 года, за сумму годичной аренды 575 руб., запечатанные декларацiи должны быть писаны на гербовой бумагѣ 20-и копѣечнаго достоинства, безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ по формѣ при семъ прилагаемой, декларацiи эти будутъ принимаемы въ означенный для торговъ день только до 12 часовъ утра. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны при декларацiяхъ своихъ представить наличными деньгами, или квитанцію казеннаго казначейства, на залогъ 57 р. 50 коп. равняющійся $^{1}/_{10}$ части годичной аренды, залогъ этотъ лицамъ за коими неостанется аренда будетъ возвращенъ, лицо же за которымъ останется аренда, обязаны дополнить этотъ залогъ до ⅕ части арендной суммы, кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Плонскомъ Магистратѣ ежедневно, за исключеніемъ табельныхъ и воскресныхъ дней

Г. Плонскъ, Августа 25 дня 1871 года
2—3 Бургомистръ Г. Плонска, (. . . . .).

Форма декларации.

По случаю публикаціи Плонскаго Городоваго Магистрата, отъ 25 Августа с. г., за N. 2303 симъ объявляю, что я желаю взять въ аренду доходъ съ торговаго и ярмарчнаго въ г. Плонскѣ за сумму (сумма должна быть писана прописью всѣ обязанности налагаемые условіями исполяю безъ отговорочно, квитанцію казначейства N. на внесенный залогъ въ количествѣ 57 р. 50 коп. при семъ прилагаю, если же аренда за мною неостанется, то залогъ прошу мнѣ возвратить, или прислать на мой счетъ въ N. Постоянное мое жительство въ N., эту декларацію писалъ въ N. такого то числа, (подпись по донесеніи съ означеніемъ имени и фамиліи.

N. D. 5929. *Магистратъ Города Радимина*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 30 Сентября с. г. въ 11 часовъ утра въ Управленіи Магистрата города Радимина, будутъ производиться публичные изустные торги на отдачу въ трехлетіе, начиная съ 1 Января 1872 г. арендное содержаніе скотобойни въ городѣ Радиминѣ отъ суммы 592 руб.

Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ, могутъ быть разсматриваемы соревнователями ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и высокоторжественныхъ дней въ Управленіи Магистрата города Радимина.

Радиминъ, Августа 31 д. 1871 г.
и. д. Бургомистра, Пиранскій.

N. D. 5568. *Магистратъ Города Блашки.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что на основаніи Указа Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 29 Іюня с. г. за N. 3090, въ присутствіи Магистрата гор. Блашки 20 Сентября (2 Октября) с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться новые во второмъ срокѣ торги, посредствомъ запечатанныхъ декларацій, по ниже показанной формѣ, на отдачу въ трехъ-лѣтнее откупное содержаніе, начиная съ 1 Января 1872 г. по такое же число 1875 года сборовъ: торговаго, ярмарочнаго и мостильнаго въ городѣ Блашкахъ.

Торги начнутся отъ суммы 1,627 руб. 98 коп. настоящей годовой аренды (in plus).

Соискатели обязаны представить при декларацiи написанной на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства, квитанцію городской касы или Губернскаго казначейства, на внесенный ими залогъ въ количествѣ 163 руб. наличностію.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Управленіи Магистрата въ служебное время.

Форма декларации.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата города Блашки, отъ 20 Августа с. г. за № 797, представляя при семъ квитанцію городской касы или Губернскаго казначейства за № на внесенный мною залогъ въ количествѣ 163 руб., симъ объявляю, что обязуюсь взять въ трехъ лѣтнее откупное содержаніе, начиная съ 1 Января 1872 г., доходъ съ торговаго, ярмарочнаго и мостильнаго сборовъ въ городѣ Блашкахъ за сумму N. (прописью) руб. въ годъ, соглашаясь со всѣми условіями торговыхъ кондиціи, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны.

Постоянное мое жительство въ N, выставить число, мѣсяцъ и годъ.

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Блашки, Августа 20 дня 1871 года
Бургомистръ города Блашки,
2—3 Кононовичъ.

N. D. 5615. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

Въ Сувалкскомъ Городовомъ Магистратѣ Сентября 19 дня с. г. въ 11 часовъ утра во второмъ срокѣ, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ 3-хъ лѣтнѣе съ 1-го Января 1872 г., арендное содержаніе дохода здѣшней городской касы со скотобойни и убоя на ней разнаго рода скота, начиная торги отъ суммы 2,802 р. въ годъ. Почему желающіе взять въ арендное содержаніе скотобойню и доходъ съ убоя скота обязаны къ производству торговъ назначеннаго числа въ 11 часовъ дня явиться въ Магистратъ съ залогомъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части предложенной къ торгамъ суммы

Подробныя кондиціи торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ Управленіи Магистрата въ присутственные дни

Форма объявленія.

Вслѣдствіе вызова къ торгамъ Сувалкскаго Городоваго Магистрата припечатаннаго въ N. Губернскихъ вѣдомостей или въ N. Варшавскаго Дневника объявляю, что соглашаюсь принять въ 3-хъ лѣтнѣе съ 1 Января 1872 г., арендное содержаніе дохода Сувалкской городской касы съ скотобойни и убоя по ней всякаго рода скота за сумму руб. (написать прописью) въ годъ подвергаясь всѣмъ условіямъ изъясненнымъ въ торговыхъ кондиціяхъ. Залогъ въ количествѣ руб. при семъ прилагаю, въ случаѣ неоставленія за мною торговъ, прошу залогъ возвратить мнѣ на руки или отослать по почтѣ, (означить куда).

Постоянное мое жительство въ N. годъ, мѣсяцъ и число.

(Имя и фамилія).

Г. Сувалки, Августа 22 дня 1871 года.
2—3 Президентъ, (. . . . . .).

N. D. 5805. *Люблинское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи тогоже Управленія, съ разрѣшенія Люблинской Казенной Палаты, отъ 2 Марта с. г. за N. 2424, 5 (17) Октября с. г. съ 10 часовъ дня будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса, а именно:

1. Въ дачѣ Менковице изъ лѣсосѣки № 10, дѣлянка лит. в), отъ 94 р. 97 коп.

Въ дачѣ Менковице изъ лѣсосѣки № 11, дѣлянка лит. а), отъ 109 р. 35 коп.

Въ дачѣ Менковице изъ лѣсосѣки № 11, лит. д) отъ 130 р. 34½ коп.

Въ дачѣ Менковице изъ лѣсосѣки № 11, дѣлянка лит. в), отъ 349 р. 35 коп.

Въ дачѣ Менковице изъ лѣсосѣки № 12, отъ суммы 514 р. 62½ коп.

2. Въ дачѣ Хмѣль изъ лѣсосѣки № 6, отъ суммы 415 р. 45 коп.

Въ дачѣ Хмѣль изъ лѣсосѣки № 7, отъ суммы 250 р. 70 коп.

3. Въ дачѣ Ежинецъ изъ лѣсосѣки № 15, отъ суммы 1,381 р. 21 коп.

4. Въ дачѣ Неменице, изъ лѣсосѣки № 10, отъ суммы 139 р. 97½ коп.

Въ дачѣ Неменице, изъ лѣсосѣки № 11, отъ суммы 153 р. 64 коп.

Итого отъ 3,539 р. 61½ коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны предварительно представить залогъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части назначенной для торговъ суммы.

Торги будутъ производится отдѣльно на каждую дѣлянку, лѣсосѣку, или на все вообще по желанію покупщиковъ.

Подробныя условія для сей продажи можно видѣть въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно, въ присутственное время.

въ дер. Кржчоновъ, 3 Сентября 1871 г.
2—3 Старшій Надлѣсничій, Ежовскій.

N. D. 5806. *Люблинское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи тогоже Управленія, съ разрѣшенія Люблинской Казенной Палаты отъ 2 Марта с. г. за № 2424, 7 (19) Октября с. г., съ 10 часовъ дня будутъ производиться публичные торги, на продажу лѣса, а именно:

Въ 1. дачѣ Ментовъ изъ лѣсосѣки № 9, отъ суммы 81 р. 5 коп.

Въ дачѣ Ментовъ изъ лѣсосѣки № 10, отъ суммы 68 р. 3 коп.

Въ дачѣ Ментовъ изъ лѣсосѣки № 11, отъ суммы 122 р. 7 коп.

Въ дачѣ Ментовъ изъ лѣсосѣки № 12 отъ суммы 175 р. 71 коп.

2. Въ дачѣ Ржечица, I округѣ, изъ лѣсосѣки № 1, отъ суммы 80 р. 3½ коп.

Въ дачѣ Ржечица, II округа, изъ лѣсосѣки № 1, отъ суммы 112 р. 53 коп.

3. Въ дачѣ Быстржеевице изъ лѣсосѣки № 1, отъ суммы 169 р. 24½ коп.

Въ дачѣ Быстржеевице изъ лѣсосѣки № 2, отъ суммы 112 р. 69 коп

Въ дачѣ Быстржеевице изъ лѣсосѣки № 3, отъ суммы 144 р. 1 коп.

Итого отъ суммы 1,065 р. 37 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны предварительно представить залогъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части назначенной для торговъ суммы.

Торги будутъ производиться отдѣльно на каждую лѣсосѣку, или на все вообще по желанію покупщиковъ.

Подробныя условія для сей продажи можно видѣть въ Лѣсномъ Управленіи, ежедневно въ присутственное время.

въ дер. Кржчоновъ, 3 Сентября 1871 г.
2—3 Старшій Надлѣсничій, Ежовскій.

N. D. 5880. *Гарволинское Лѣсное Управленіе.*

Въ присутствіи Гарволинскаго Лѣснаго Управленія 19 Октября сего 1871 г., будутъ производиться торги на продажу лѣса.

1. Въ участкѣ Воля, округа IV.

Лѣсосѣки № 8, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 334 р. 52 коп. сер.

Лѣсосѣки № 9, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 274 р. 76 к. с.

Лѣсосѣки № 10, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 221 р. 21 к. с.

2. Въ участкѣ Уснікъ, округа II лѣсосѣки № 1, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 72 р. 61 к. с.

Лѣсосѣки № 2, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 74 р. 11 к. с.

Лѣсосѣки № 3, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 52 р. 61 к. с.

3. Въ участкѣ Сточекъ, округа IV.

Лѣсосѣки № 7, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 166 р 36 к. с.

4. Въ участкѣ Вылковня, округа I.

Лѣсосѣки № 7, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 440 р. 20 к. с.

Лѣсосѣки № 8, оцѣночная сумма съ коей начнутся торги 416 р. 35 к. с.

Всего на сумму 2,052 руб 73 к. с.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ до $^{1}/_{10}$ части продажной суммы. Подробныя условія будутъ предъявлены во всякое время въ канцеляріи Лѣснаго Управленія.

Гута Гарволинская, 3 Сентября 1871 г.
Надлѣсничій, Надворный Совѣтникъ,
1—3 Норовскій.

N. D. 5521. *Секвестраторъ Цѣхановскаго Уѣзда.*

Объявляетъ, что для пополненія разнаго рода недоимки числящейся за Изабелинскимъ свеклосахарнымъ заводомъ, а также недоимки податей и прочихъ сборовъ числящейся на имѣніи Глиновецкѣ въ Цѣхановскомъ Уѣздѣ, 21 Сентября (3 Октября) с. г., будутъ производиться торги въ деревнѣ Глиновецкѣ, гмины Млоцкъ, Цѣхановскаго Уѣзда, на продажу въ зернѣ хлѣба, экипажей, экипажныхъ лошадей, мебели и разнаго прочаго имущества.

Г. Цѣхановъ, Августа 16 дня 1871 г.
2—3 Секвестраторъ, (. . . . .).

N. D. 5953. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wolfa Blanksztejna, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1089 lit. D, położonej, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego urzędującego, w Warszawie przy ulicy Ś-to Jerskiej pod Nr. 1777 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sum rs. 4,500 i rs. 3,094 kop. 75 czyli razem rs. 7,594 kop. 75 z procentem prawnym co do sumy rsr. 7,044 kop. 75 od dnia 1 Listopada n. s. 1868 r., a od reszty czyli rs. 550 od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1870 roku liczącym się, oraz kosztów od Konstantego Hr. Grabowskiego, właściciela dóbr Wyczółki w Okręgu Warszawskim położonych, w dobrach Turnie Guberni Grodzieńskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Józefa Stabrowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1778 zamieszkałego, obrane mającego, po wydanym pod dniem 26 Czerwca (8 Lipca) 1871 roku nakazie subhastacyjnym, protokułem Antoniego Tymeckiego, Komornika z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1871 r. w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Wyczułki, w parafji Rzymsko-Katolickiej Służew, gminie Falenty, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcyą Sądu Pokoju Wydziału III Miasta Warszawy położone, prawem własności do exekwowanego dłużnika Konstantego Hrabi Grabowskiego należące i w posiadaniu jego zostające, a na rok ekonomiczny 1870/1 za czynsz roczny rs. 750 kolonistom z wsi Wyczułki t. j. Piotrowi Walendzik, Antoniemu Łagodzkiemu i Antoniemu Zawlodzkiemu za umową prywatną bez daty wydzierżawione.

Dobra zajęte Wyczułki składają się z jednego kawała gruntu i rozległość ich obejmuje około morgów trzysto prętowych 141 prętów 278. Globa żytnia klasy pierwszej.

Na gruncie tych dóbr wysiewa się: żyta korcy 70, owsa korcy 90, kartofli korcy 20.

Na gruncie dóbr Wyczułki znajdują się następujące zabudowania:

1. Dwór na podmurowaniu z cegły palonej na wapno z drzewa w słupy zbudowany, parterowy z mieszkaniami poddasznemi pod gontem o dwóch kominach. Z frontu tego domu znajduje się staw.

Pomiędzy kanałami obok dworu do stawu wodę sprowadzającemi znajduje się kępa czyli wyspa na powierzchni której zbudowana jest:

2. Kaplica murowana o jednych drzwiach wchodowych i dwóch oknach kolorowych blachą cynkową pokryta. W bliskości tej kaplicy znajduje się pomnik Tuchaczewskiego Mikołaja i krzyż ogrodzony.

3. Dom parterowy z drzewa tynkowany pod gontem.

4. Brama dwuskrzydłowa wjazdowa z łat na słupach wsparta.

Od tyłu dworu i powyższego domu znajduje się obszerny ogród z początku dziki, a następnie fruktowo-warzywny, w którym drzew około sztuk 400. Ogród ten oddzielony jest od pola częścią parkanem murowanym, a częścią parkanem z łat.

Zabudowania gospodarskie:

5. Dom folwarczny na podmurowaniu z drzewa zbudowany, w części deskami szalowany, a częścią tynkowany pod gontem o jednym kominie.

6. Chlewik przy szczycie powyższego domu z drzewa w słupy postawiony.

7. Stodoła z drzewa w słupy murowane zbudowana, słomą kryta, o dwóch klepiskach, na wrota dwuskrzydłowe na przestrzał zamykane.

8. Holenderniа z drzewa w słupy murowane postawiona, gontem kryta.

9. Parkan z drzewa w słupy postawiony z furtką.

10. Stajnie i wozownia z drzewa w słupy murowane zbudowana, gontem kryta.

11. Kuźnia murowana z cegły palonej na wapno pod dachem deskami krytym, o jednym kominie murowanym.

12. Parkan z drzewa w słupy zbudowany, w którym przy końcu znajdują się wrota dwuskrzydłowe.

13. Studnia balami z drzewa cembrowana pod dachem gontem krytym, na słupach drewnianych wspartym.

14. Dom drewniany w węgieł zbudowany pod gontem, o jednym kominie murowanym.

W ogrodzie ad 11 wymienionym, znajduje się altana w słupy z łat ażurowo postawiona i słup z daszkiem stożkowym cynkiem krytym.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa, w Warszawie pod N-rem 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Pawłowi Załuskiemu, Wójtowi gminy Falenty, we wsi Jankach, Okręgu Warszawskim zamieszkałemu, do której to gminy zajęte dobra należą, na ręce Aleksandra Wandel Pisarza tejże gminy.

2. Emerykowi Kozierskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, obudwom d. 16 (28) Sierpnia 1871 roku, ostatniemu na ręce własne.

Wniesiono zajęcie do księgi wieczystej dóbr Wyczułki w Warszawie, dnia 18 (30) Sierpnia 1871 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyż zajętych dóbr, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549, o godz. 10 z rana, w Wydziale I, d. 25 Października (6 Listopada) 1871 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 1 (13) Września 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 1 (13) Września 1871 r.
R. Linowski.

N. D. 5963. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Petroneli z Rutkowskich Bronisława Piętki, urzędnika Wydziału Celnego przy Kancelarji Przybocznej Księcia Namiestnika Królestwa małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącej, wspólnie z nim w Warszawie pod N-rem 1580b zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ignacego Kardolińskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, pod Nr. 1771a zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 4,250 z procentem od dnia 1 Stycznia 1869 r. liczącym się i kosztów od Eljasza Wejchledera, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 903 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1048 zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokułem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 6 (18) Października 1869 roku sprządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy rogu ulic Chłodnej i Wroniej pod Nr. 903, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie do Skarbu Królestwa czynszu rs. 7 kop. 1½, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym VII (Wolskim), pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Eljasza Wejchleder należąca, zaś za kontraktem urzędowym przed Janem Jasińskim Rejentem w Warszawie, w d. 10 (22) Stycznia 1869 r. zeznanym, Judce Zymelman w tymże domu zamieszkałemu, na lat trzy, to jest od dnia 1 Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. za cenę roczną rsr. 300, w dzierżawne posiadanie wypuszczona, ogólnej powierzchni gruntu około łokci kwadr. 2590 mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości, stoją następujące Zabudowania:

1. Dom masiv z cegły palonej na wapno o parterze, z facjatkami oraz piwnicą zbudowany, pod dachem dachówką karpiówką krytym, o trzech kominach murowanych.

2. Dom frontowy z cegły palonej na wapno murowany, o parterze, o dwóch kominach murowanych, nad dach dachówką holenderką kryty wyprowadzonych.

3. Przystawka z drzewa pod dachem blachą krytym, o jednym kominie murowanym.

4. Parkan z drzewa szalowany z bramą dwuskrzydłową.

5. Kloaka na śmietniku z bali postawiona, pod dachem gontami krytym, o trzech sedesach.

6. Oficyna poprzeczna z drzewa tynkowana pod pół dachem gontami krytym, o dwóch kominach murowanych.

7. Wozownia z bali w słupy zbudowana, pod dachem gontami krytym.

8. Komórki z bali w słupy pod pół dachem gontami krytym.

9. Komorka z bali w słupy pod półdachem.

10. Chalupa z cegły palonej na wapno postawiona, pod dachem dachówką holenderką krytym o jednym kominie murowanym, z przystawką drewnianą.

11. Studnia balami cembrowana z przykryciem i korbą drewnianą.

12. Podwórze w połowie kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej mieści się 10-ciu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Ignacego Kardolińskiego Adwokata, w Warszawie pod Nr. 1771 a, zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. W. Wojciechowi Brochockiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, tamże pod N-rem 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 13 (25) Października 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż za

jętej nieruchomości w Warszawie d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Ignacy Kardoliński, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 9 (21) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 9 (21) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbytych trzech publikacjach zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 24 Kwietnia (6 Maja), 8 (20) Maja i 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r., oraz przygotowawczem przysądzeniu w dniu 10 (22) Lipca 1870 r., nastąpiła ostateczna sprzedaż w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) 1871 r., w którym to terminie Trybunał nieruchomości Nr. 903 w Warszawie Klemensowi Głębockiemu, Obrońcy przy Senacie za najwyżej postąpioną sumę rs. 5,298 przysądził, poczem tenże Obrońca złożył przed Pisarzem Trybunału Cywilnego deklarację, iż wzmiankowaną nieruchomość zalicytował na rzecz i osobę Petroneli Piętka, Bronisława Piętki obywatela małżonki, która gdy warunków kupna nie dopełniła, Josek Tenenbaum obywatel w Warszawie pod Nr. 331 zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania relicytacyjnego u Leona Krysińskiego, Patrona w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 489c zamieszkałego, obrane mający, w poszukiwaniu dwóch sum rs. 450 pod Nr. 2 i rs. 150 pod Nr. 3 wykazu hypotecznego nieruchomości Nr. 903 w Warszawie ubezpieczonych, z procentem od dnia 1 Stycznia n. s. 1868 r. od obu tych sum zalegającym, pozyskał pod dniem 29 Lipca (10 Sierpnia) 1871 roku świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie niedopełnienia warunków kupna przez Petronelę Piętka stwierdzające i na podstawie takowego w myśl art. 737 i innych K. P. S. przedsięwziął relicytację nieruchomości Nr. 903 w Warszawie na ryzyko tejże Petroneli Piętka.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży relicytacyjnej, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w miejscu zwykłych posiedzeń w Wydziale I, d. 10 (22) Września 1871 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą relicytacyjną kieruje Leon Krysiński Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1871 r.

w z. Łącki, Podpisarz.

Po odbyciu w dniu 10 (22) Września 1871 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży relicytacyjnej nieruchomości Nr. 903 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tejże dacie wydanym termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 24 Września (6 Października) 1871 r. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549, w Wydziale I wyznaczył.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 3,532.

Warszawa d. 11 (23) Września 1871 r.

R. Linowski.

N. D. 5998. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Kazimierza Walentego Mikułowskiego obywatela z własnych funduszów utrzymującego się w Warszawie pod Nr. 1618a zamieszkałego, oraz Walentego Miklaszewskiego Doktora prawa i Professora Szkoły Głównej Warszawskiej, w Warszawie pod Nr. 1618a zamieszkałego, jako głównego opiekuna nieletniego Antoniego Władysława Mikułowskiego, tudzież Maurycego Mikułowskiego obywatela, z własnych funduszów utrzymującego się, w Warszawie pod Nr. 302 zamieszkałego, jako przydanego opiekuna powyższego nieletniego, w imieniu i na rzecz tegoż nieletniego Antoniego Władysława Mikułowskiego działających; wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Konstantego Borzewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 552 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 1,125 i 450 z większej sumy rs. 1,380 pochodzącej, obudwom z procentem prawnym od d. 12 (24) Czerwca 1864 r. i kosztów od Józefy Emilji Edmundy z Czarneckich Stępnickiej i Emilji Róży Weroniki trzech imion Czarneckiej panny pełnoletniej, właścicielek dóbr ziemskich Jaworek, z przyległościami w Powiecie Siennickim, obwodzie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położonych tamże zamieszkałych, protokółem Ludwika Wiehrowskiego, Komornika: przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 8 (20), 9 (21) Stycznia 1869 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Jaworek, do których jako przyległość należą Duży Bór wraz z innemi przyległościami, w powiecie Siennickim, obwodzie Stanisławowskim, gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Nowo-Mińsku,, Okręgu Sądowym Siennickim, gubernji Siedleckiej, pod względem Administracyjnym, a w gubernji Warszawskiej pod względem Sądowym, w gminie Ossowno parafji Wierzbno położone, prawem własności do egzekwowanych dłużniczek Józefy Emilji Edmundy z Czarneckich Edwarda Stępnickiego małż. i Emilji Róży Weroniki 3-ch imion Czarneckiej należących i w tychże posiadaniu zostających, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości mórg 1009 prętów 116 miary nowopolskiej obejmującej.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa parterowy o piwnicy gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Podwórze, w którym są klomby z bzu i róż dzikich.
3. Piwnica w ziemi z kamienia polnego murowana, gontami kryta, przed piwnicą jest wystawka z kamieni polnych wystawiona, gontami kryta.
4. Kloaka z drzewa deskami kryta.
5. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.
6. Dzwonek na słupie drewnianym.
7. Chlewy kurniki i drwalnia z drzewa kleńcem kryte.
8. Podwóże płotem z żerdzi ogrodzone.
9. Ogród owocowy, w którym uli pszczół trzy pustych, 18 kwatery warzywne, szpaler garbowy, drzew owocowych 513 i dwie skrzynie po inspektach, oraz szkółka drzewek, ogród płotem z żerdzi a w części sztachetami ogrodzony.
10. Chlewy z drzewa słomą poszyte.
11. Studnia drzewem cembrowana z żorawiem, kubłem i drągiem.
12. Stajnic i wozownie jedno zabudowanie stanowiące, z drzewa słomą dekowane.
13. Sadzawka zarybiosa.
14. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem, przy której są dwa koryta.
15. Owczarnia z drzewa słomą pokryta.
16. Stodoła z drzewa słomą dekowana, w której jest młockarnia i sieczkarnia.
17. Stodoła z drzewa słomą dekowana.
18. Spichrz z drzewa słomą dekowany.
19. Czworak z drzewa słomą poszyty, z kominem murowanym.
20. Obora z drzewa słomą poszyta.
21. Ściana po takiejże oborze pozostała.
22. Piwnica z drzewa gontami kryta.
23. Podwórze płotem z żerdzi ogrodzone.
24. Trzy sadzawki, z tych jedna zarybiona.
25. Cztery kępy chrustu, z tych jedna do włościan naeżly.

Wieś Jaworek

Zabudowania w tejwsi są następujące:

26. Karczma z drzewa słomą poszyta, o jednym kominie murowanym.
27. Szopa z drzewa słomą poszyta.
28. Obora z drzewa słomą poszyta.
29. Kuźnia z drzewa deskami obita z kominem murowanym, przed kuźnią jest wystawka, w kuźni tej zamieszkuje Franciszek Rumuński, który za pomieszkanie i jeden mórg gruntu na kartofle oraz pół morgi, płaci dominium rs. 18, z obowiązkiem wykonywania drobnych reperacji bez opłaty.
30. Chałupa z drzewa słomą poszyta, z kominem murowanym.
31. Chlewik z drzewa słomą poszyty.

Włościan w tej wsi osiadłych jest 17 Najwyższym Ukazem uwłaszczonych, z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających.

c) Nomenklatura,

albo wieś Duży Bór.

Przyległość ta obejmuje ogólnej rozległości około mórg 184 prętów 116, z tej przestrzeni należy do uwłaszczonej Tekli Wąsowskiej mórg 75, reszta zaś 109 mórg prętów 116 posiadają prawem wieczystej dzierżawy, a mianowicie: bracia Wielondek około włók 2-ch z obowiązkiem opłacania wieczystem czasem czynszu po rs. 3 kop. 60.

Sukcesorowie Józefa Wąsowskiego gruntu mórg 45 z obowiązkiem opłacania czynszu rocznie po rs. 2 kop. 70.

Zabudowania na gruntach tych wieczystych posiadaczy, są ich wyłączną własnością.

Nomenklatura ta znajduje się w posiadaniu osób wyżej powołanych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaży dyrygującego Konstantego Borzewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 552 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Sobiepanek Wójtowi gminy Ossowno do której dobra ziemskie Jaworek należą w Wierzbnie urzędującemu zaś we wsi Cminie zamieszkałemu, na ręce własne, d. 13 (25) Marca 1869 r.

2. Bolesławowi Miaskowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku tamże urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce Juljana Ulanieckiego Podpisarza tegoż Sądu, dnia 14 (26) Marca 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 2 (14) Czerwca 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Konstanty Borzewski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonych dóbr Jaworek w d. 2 (14) Czerwca, 16 (28) Czerwca 30 Czerwca (12) Lipca 1869 r. Trybunał wyrokiem w d. 30 Czerwca (12 Lipca) t. r. termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Jaworek z przyległościami na d. 2 (14) Września 1869 r. o godz. 10 z rana wyznaczył. Termin powyższy odbędziesię na Audjencji Trybunału Cywilego w Warszawie, pod N. 549 posiedzenia swe odbywającego w Wydziale pierwszym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 6,000.

Warszawa d. 19 (31) Lipca 1869 r.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym termin do przygotowawczego przysądzenia w którym dobra Jaworek z przyległościami temczasowo Konstantemu Borzewskiemu Adwokatowi za summę rs. 6,000 przysądzone zostały, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym termin do ich ostatecznego przysądzenia na dzień 15 (27) Października 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin powyższy w skutek założonej apelacji spadł. Po oddaleniu sporów przez Sąd Apelacyjny wyrokiem dnia 2 (14) Czerwca 1870 r. i 7 (19) Sierpnia r. b. Trybunał wyrokiem swym na illację popierających o sprzedaż zapadłym termin powtórny do ostatecznego przysądzenia dóbr Jaworek z przyległościami na dzień 19 (31) Listopada 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin powyższy odbędzie się na Audencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale pierwszym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 6,000 lub od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 26 Września (8 Listopada) 1870 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W skutek odwołania się do Rządzącego Senatu termin powyższy spadł, po oddaleniu takowego wyrokiem w d. 13 (25) Lutego 1871 r. Trybunał na ilację popierających wyrokiem z d. 17 (29) Marca 1871 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższych dóbr na d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1871 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin rzeczony odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale pierwszym pod Nr. 549. Licytacja zacznie się od sumy rs. 21,419 kop. 36. Vadium rs. 3,000.

Następnym zaś wyrokiem na ilację zapadłym 17 (29) Kwietnia 1871 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia dókr Jaworek z przyległościami na d. 19 (31) Maja 1871 r. godzinę 10 z rana w wydziale pierwszym oznaczonym został. Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 21,419 kop. 36.

Vadium rs. 3,000.

Pisarz Trybunału,

R. Linowski.

Z powodu sporu termin powyższy spadł po odaleniu którego przez Trybunał, następnie przez Sąd Apelacyjny wyrokiem z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1871 r., Trybunał na ilacją popierających wyrokiem z d. 8 (20) Września 1871 r. termin do ostatecznego przysądzenia powyższych dóbr na d. 18 (30) Października 1871 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rsr 21,419 kop. 36. Vadium rs. 3,000.

R. Linowski.

N. D. 5960. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Rotholtz i Jakóba Mamelok, handlujących w mieście gubernjalnym Kaliszu zamieszkałych, i zamieszkanie prawne do tego interesu w temże mieście Kaliszu u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim do prowadzenia subhasty ustanowionego obrane, mających, z mocy obligu urzędowego daty 19 Września (1 Października) 1867, oraz dwóch cesji z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) t. r. i 27 Maja (8 Czerwca) 1868 roku, po doręczeniu w d. 6 (18) Listopada 1870 nakazu subhastacyjnego, protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Wiktora Lipskiego w dniach: 12 (24), 13 (25), 14 (26), 15 (27), 16 (28), 18 (30), 19 (31), Stycznia, 20 i 22 Stycznia (1 i 3 Lutego) 1871 roku sporządzonym, w poszukiwaniu sumy rsr. 17,666 kop. $66\frac{2}{3}$, z procentami, wyżej wymienionym Rotholtzowi i Mamelokowi od Wirginji Teodory dwóch imion hrabianki Bielińskiej panny pełnoletniej właścicielki niżej wymienionych dóbr i Wirginji Anny z Dobrzyckich Bielińskiej wdowy po Janie Nepomucenie hrabi Bielińskim dożywotniczki tychże dóbr, we wsi Grodzcu powiecie Słupeckim zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających należnej, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego sądowego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Grodziec z przyległościami składające ię: z wsi i folwarku Grodziec, folwarku Janno vel Janowo, Zwierzyńca przyległości: Mokre, Stara Huta, Nowa Huta; holendrów Borowiec Stary i Nowy, z wsi i folwarku Krolikowo, z wsi i folwarku Lądek, z wsi folwarku Łagiewniki, oraz wsi i folwarku Lipice, z przyległościami: Kuśnica, młyna Guśnica, Holendry, Konary, osady Wiory, Holendrów, Grądy stare, Grądy nowe, przyległość Wielołęka i Ciswickie nowe i stare holendry, kolonja Nowe Janno, Zaguśnica; położone w okręgu Pyzdrskim, powiecie Słupeckim, gubernji Kaliskiej gminie Grodziec, parafji Grodziec i Królikowo, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, inwentarzem żywym i martwym do gruntu przywiązanym, zasiewami, rybołówstwem, polowaniem, propinacją, czynszami; w ogóle z tem wszystkiem co całość tych dóbr stanowi, bez żadnego wyłączenia.

Dobra wyżej wymienione Grodziec z przyległościami miały jednę księgę wieczystą łączną, która w roku 1870 rozdzieloną została na cztery oddzielne księgi wieczyste w Kancelarji ziemiańskiej w Kaliszu znajdujące się a mianowicie: 1) dóbr Grodziec z przyległościami, 2) Lądek 3) Królików, i 4) Łagiewniki. Podzielone są na pięć oddzielnych gospodarstw. Podług wykazów hypotecznych właścicielką tych dóbr, jest Wirginja Teodora hr. Bielińska, a Wirginja Anna hrabina Bielińska ma zapisane prawo dożywocia. Zajęcie zatem dopełniono w pięciu oddziałach następujących:

ODDZIAŁ I.

DOBRA ZIEMSKIE

Grodziec, z przyległościami: osada Polesie zwana, nomenklatura, młyn Guśnica v. Mokre, Zwierzyniec, Tartak, folwark Janno vel Janów, kolonje Grądy Stare i nowe, Konary i Wiory, Huta stara i nowa, Borowiec stary i nowy, Ciswica stara i nowa, Zaguśnica, Nowe Janno, Mokra kolonja Wielołęka, Cegielnia w polu przy Wielołęce; położone w powiecie Słupeckim okręgu Pyzdrskim gubernji Kaliszskiej parafji Grodziec, gminie Grodziec, oprócz kolonji Wielołęki należącej do gminy Dobroszyn z powiatu Konińskiego.

Folwark Grodziec obejmuje rozległości pod ogrodami włók 2 mórg 21, pod zabudowaniami i podwórzami dworskiemi włók 1 mórg 5 prętów 100, gruntu ornego włók 32 m. 20, łąk wł. 11 m. 10, łąk w lesie wł. 7 m. 10, gruntu przez ludzi dworskich używanego wł. 1 m. 10, pastwisk włók 8 m. 10, Zwierzyńca ogrodzonego wł. 3 morg 10, zarośli m. 26 pr. 200, wody wł. 1 m 24, boru i lasu łącznie z Lipickim wł. 49 m 20, zagajników po wyciętym lesie wł. 65 m. 10 pr. 100; za gajników brzozowych wł 3 m 20, dróg, granic i nieużytków wł. 4 m. 20 pr. 20, folwark Janno vel Janów gruntu ornego pod zabudowaniami i ogrodem łącznie włók 10 mórg 5, pręt. 200, łąk wł. 6 mórg 5, w Starej Hucie gruntu dla borowego mórg 9, w Wielołęce gruntu dla borowego i karczmarza mórg 6; w ogóle włók 211 mórg 3 prętów 20 miary nowopolskiej w przybliżeniu. W innych nomenklaturach wyżej wymienionych gruntów dworskich nie ma.

W Grodźcu są liczne zabudowania dworskie, w zajęciu szczegółowo opisane; pałac, gorzelnia i browar z aparatami, kuźnia, oranżerja, łazienka, ogrody, oberża, pasieka pszczół, stawy, zwierzyniec, olearnia, tartak a na folwarku Janno zabudowania folwarczne i w Wielołęce karczma, oraz w Cegielni piec i zabudowania.

W Grodźcu zajęto inwentar. gruntowy owiec sztuk 465, koni fornalskich 30, wołów 12, krów 15, buhaja 1, jałowizny sztuk 3, wozów fornalskich 6, sani 7, pługów 13, radeł 4, bron żelaznych 12 i drewnianych 16, młocarnię 1 i 2 sieczkarnie kompletne, w zwierzyńcu jeleni 3, danieli 40, i sarn 3, w Janowie owiec sztuk 375, jałowizny 7, żrebaka 1, młocarnię i sieczkarnię kompletne.

W posiadaniu tych dóbr zostaje właścicielka Wirginja Teodora hrabianka Bielińska, która z takowych prawem wieczysto czynszowem: Marcinowi Szteinbrenner mórg 30 Michałowi Mencel mórg $7\frac{1}{2}$, Juljanowi Żankowskiemu mórg $60\frac{1}{2}$, Gustawowi Brandt mórg 3, Edmundowi Nowakowskiemu mórg 5, gruntu, i Gotlibowi Robackiemu łąki mórg 5, dalej Samuelowi Rebiger mórg 4, Wojciechowi Buź mórg 4, Gotfridowi Leske m. 3, Annie Dorocie Millerowej m. 3, Krystyanowi Leske mórg $4\frac{1}{2}$, Wilhelmowi Fengler m. 4, Gotlibowi Jeske m. $7\frac{1}{2}$, Michałowi Messel m. 2, Gotlibowi Rier m. 3, Krystjanowi Leske m. 10, Gotlibowi Rausz m. 5, Krystjanowi Rejman m. 4, Augustowi Splistiser m. 6, Krystjanowi Lempke m. 5, Gotlibowi Hajder m. 5, i Karolowi Messal m. 5, gruntu od przedała; Gustaw Brandt gruntu m 8 i łąki m 1, Marcin Rachuj gruntu m. 20 pręt 150 na Ciswicy Fryderyk Marks, Samuel Marks, Gotlib Hantschel po 1 mordze, Daniel Kuk Jerzy Buchsz po 2 mor. i Karol Wojak 3 mor. łąki na kolonji Stare Grądy prawem wieczystej dzierżawy posiadają. Karol Zenger ma nadany prawem wieczystej dzierżawy wiatrak i 3 morgi gruntu w Grodźcu egzystujący, a Andrzej Kwieciński takimże prawem 2 morgi gruntu posiada, ks. Wojciech Górecki ma prawo zastawu 44 mórg 182 pr. gruntu z łąką w procencie od sumy rs. 1,162, posiadają prawem wieczystej dzierżawy łąki: Mikołaj Durzyński m. 3, Wojciech Jakubowicz m 3, Majcher Gruchowski m. 3, Gotfrid Nerling m. 3, Wojciech Jakubowicz m. 6, Antoni Jakubowicz m. 3, Marcin Rachuj z kontraktu prywatnego ma prawo wieczystej dzierżawy 16 mórg gruntu po wyciętym borze Gustaw Brandt gruntu morgę 1 pr. 90 za wsią Grodzcem przy wygonie. Wszyscy wieczyści dzierżawcy opłacają czynsze dworowi.

Browar z wszelkiemi utensyljami w Grodzcu dzierżawi na lat 3 Karol Chmielewski. Edmund Nowakowski zajmuje przy oberży mieszkanie, 2 morgi gruntu i jedną morgę łąki, płaci dworowi rs 30, a Hofman z 2-ch pokoi płaci rocznie rs. 20. Oberżę z zajazdem dzierżawi Anioł Gorczyński na lat 3, z 2 morgami gruntu i 2 morgami łąki, płaci rocznie rsr. 660, Walenty Trzebuchowski mieszka w osadzie leśnej Polesie w procencie od należnej mu sumy. Młyn Mokre vel Guśnica dzierżawi Wojciech Biedasiewicz, przy tartaku dom z gruntem dzierżawi Andrzej Dropik; Jan Kissman prywatnie ma oddane w dzierżawę w procencie od sumy mieszkanie, 6 mórg gruntu i 2 morgi łąki w Grodźcu. Propinację w kolonji stare Grądy dzierżawi Piotr Dzikowski, w Nowych Grądach Jan Milicki, w Konorach i Wiorach Edward Karwize w Starej Hucie Karol Senger, w Starej Ciswicy Gotfrid Hejder w Grodźcu propinację poddzierżawia Karol Senger a w Wielołence Józef Łęczny. Na Nowej Ciswicy Franciszek Łuczak półtory morgi gruntu, a Wojciech Laube dwie morgi prawem wieczysto czynszowem posiadają.

ODDZIAŁ II.

DOBRA LIPICE

składające się z wsi i folwarku Lipice, należą do dóbr Grodźca, położone w Okręgu Pyzdrskim Powiecie Słupeckim gminie Grodziec parafji Królików, mają jedną łączną księgę wieczystą z Grodźcem. Rozległość tych dóbr jest następująca: gruntu ornego łącznie z ogrodami i pod zabudowaniami włók 4 mórg 10, łąk mórg 18, dróg, wody, rowów i nieużytków mórg 15, razem włók 5 mórg 13 miary nowopolskiej. Zabudowania dworskie potrzebom odpowiednie znajdują się. Inwentarza niema. Pozostają w posiadaniu dzierżawnem Franciszka Suchorzewskiego, właścicielką ich jest Wirginja Teodora hrabianka Bielińska, propinacją w oberży dzierżawi Ignacy Pełczyński.

ODDZIAŁ III.

DOBRA LĄDEK

składające się z wsi i folwarku Lądek, mają księgę wieczystą, są położone jak wyżej w Okręgu Pyzdrskim powiecie Słupeckim gminie Grodziec parafji Królików, mają rozległości pod zabudowaniami dworskiemi ogrodami warzywnym i owocowym oraz podwórzem mórg 10, gruntu ornego włók 10, łąk wł. 1 m. 8, pastwisk m. 10, zarośli m. 2, bagien piasku i nieużytków m. 4, dróg i granic m 12, wody m. 5, razem wł. 12 m. 21. Zabudowania dworskie odpowiednie znajdują się. Dobra te dzierżawi Antoni Koszutski od właścicielki Wirginji Teodory hrabianki Bielińskiej, mieszka w takowych i posiada własne inwentarze.

ODDZIAŁ IV.

DOBRA KROLIKÓW

składające się z wsi i folwarku Królików, mające księgę wieczystą, położone w okręgu Pyzdrskim, powiecie Słupeckim gminie Grodziec parafji Królików, rozległe w ogrodach warzywnych i owocowych włók 1, mórg 5, pod zabudowaniami dworskiemi i podwórzami mórg 8, prętów 100, w gruncie ornym wł. 20 m. 10, w łąkach m. 20, pastwiskach wł. 2, m. 27 zaroślach wł. 1 m. 3, pr. 200, bagnach piaskach i nieużytkach m. 9, lasach wł. 30 m. 20, zagajnikach wł. 38 m. 10, drogach i granicach wł. 1, m. 3 pr. 200, wodach m. 15 pr. 100; razem włók 97 mórg 12.

Zabudowania dworskie gospodarstwu odpowiednie znajdują się, inwentarze należą do własności zastawnych posiadaczy małżonków Rudnickich. Dobra te pozostają w zastawnem posiadaniu Władysławy i Bolesława małżonków Rudnickich od sumy rs. 15,150. Wiatrak w tych dobrach będący dzierżawi Józef Nowakowski i płaci czynsz dworowi. Dzierżawcą propinacji jest Senger, w kuźni mieszka kowal dworski Tomasz Śmiechowski. W lesie Krolikowskim właścicielka tych dóbr Wirginja Teodara hrabianka Bielińska sprzedała Adolfowi Kempner boru mórg 28.

ODDZIAŁ V.

DOBRA ŁAGIEWNIKI

składające się z wsi i folwarku Łagiewniki mające księgę wieczystą, położone w okręgu Pyzdrskim powiecie Słupeckim gubernji Kaliskiej gminie Grodziec, parafji Królików. Mają rozległości ogrodu owocowego i warzywnego mórg 4, gruntu ornego włók 9 mórg 4 łąk m. 12, pastwisk m. 6, zarośli, bagien i nieużytków m. 24, dróg, granic i rowów m 23, pod zabudowaniami dworskiemi m. 4, pr. 200, lasów czyli obecnie zagajników wł. 14 m. 2, wody m. 3 pr. 200, gruntu pod cegielnią i kopalnią gliny m. 10 pr. 150, razem włók 26 m. 2 pr. 250. Zabudowania dworskie potrzebom odpowiednie w dobrach tych znajdują się. Inwentarz należy do własności dzierżawcy Zawadzkiego. Dobra te pozostają w dzierżawnem posiadaniu Józefa Zawadzkiego. Propinację dzierżawi Karol Zenger. Właścicielką jest Wirginja Teodora hrabianka Bielińska.

Na skutek Najwyższego Ukazu z 1864 r włościanie w tych dobrach osiedli uwłaszczeni zostali i indemnizacja za nich wypłacona. Wieś Szadek ma prawo wolnego wrębu w lasach do dóbr Krolikowa i Lipice należących.

Granice wymienionych wyżej po szczególe dóbr ze wszech stron są jawne i odznaczone, w zajęciu opisane.

Podatki, chociaż hypoteka rozdzieloną została, dotąd nie rozsegregowane i takowe opłaca dominjum Grodziec do kasy powiatowej w Koninie w ilości rs. 2,509 kop. 57 i za dzierżawioną w całych tych dobrach od rządu propinację rs. 745 kop. 50.

Szczegółowy opis zajętych jak wyżej dóbr z budowlami mieści się w protokóle zajęcia i w biórze objaśnień, który z warunkami sprzedaży jest do przejrzenia u Patrona sprzedaż prowadzącego Hipolita Grodzieckiego i u Pisarza Trybunału.

Dozorcą sądowym nad zajętemi dobrami ustanowiony Benjamin Nadel.

Ponieważ Izrael Rotholz sumę swoję zbył osobie trzeciej, subhastę tę prowadzi dalej współextrahent Jakób Mamelok na czele tego protokułu wymieniony za pośrednictwem Patrona Hipolita Grodzieckiego, w poszukiwaniu swojej należności rs. 8,833 kop. $33\frac{1}{3}$ wynoszącej, od Wirginji Teodory hr. Bielińskiej i Wirginji Anny hr. Bielińskiej wdowy przypadającej, na satysfakcję której wraz z procentami i kosztami zajęcie powyższych dóbr nastąpiło.

Protokuł zajęcia wyżej z daty powołany doręczono w kopjach: Wójtowi Gminy Grodziec w Grodźcu Wojciechowi Hintz w d 9 (21) Marca 1871 i Pisarzowi Sądu Pokoju w Pyzdrach Juljanowi Bromskiemu w d. 10 (22) t. m. i r. Następnie wniesiono takowy do ksiąg wieczystych dóbr Grodziec z przyległościami, tudzież dóbr Lądek, Królików i Łagiewniki w d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1871 roku, a w d. 8 (20) Kwietnia tegoż r. w kancelarji Trybunału tutejszego zaregestrowano.

Sprzedaż odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi na tejże audjencji w dniu 2 (14) Czerwca 1871 roku o godzinie 10-ej zrana

Kalisz d. 9 (21) Kwietnia 1871 roku.

Warunki sprzedaży trzy razy ogłoszono w dniach 2 (14) 16 (28) Czerwca i 30 Czerwca (12 Lipca) 1871 roku na audjencji Trybunału. W dniu 2 (14) Września 1871 roku Trybunał dobra powyższe, a mianowicie: W oddziale I dobra ziemskie Grodziec i Lipice z przyległościami za rsr. 50,000, w oddziale II dobra Lądek na rsr. 6,000, w oddziale III dobra Królików za rsr. 12,000, w oddziale IV dobra Łagiewniki za rs. 7,000 Patronowi Hipolitowi Grodzieckiemu przygotowawczo przysądził, a spory o nieważność subhasty przez wywłaszczane wniesione pod rygorem tymczasowej wykonalności oddalił. Termin do stanowczego przysądzenia oznaczony został na dzień 19 (31) Października 1871 roku godzinę 10 z rana, w którym sprzedaż nastąpi w czterech powyższych oddziałach, a licytacja rozpocznie się od sumy do każdego oddziału na przygotowawczem przysądzeniu jak wyżej podanej.

Kalisz, d. 3 (15) Września 1871 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 5962. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wawrzyńca Lipowskiego obywatela, jako Ojca i głównego opiekuna nieletniej córki swej Wiktorji Teofili dwóch imion Lipowskiej we wsi Woli Grzymkowej. tudzież Wilhelma Libelt obywatela przydanego opiekuna powyższej nieletniej we wsi Sokołowie obydwóch w powiecie Łodzińskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawnie do tego interesu u Aleksandra Czyńskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mających, od których tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Ziemskich Zalew z przyległościami w poszukiwaniu summy rsr. 1500 z procentem jaki się należnym okaże popierając, protokułem Komornika Trybunału Romualda Pinowskiego w dniu 4 (16) Maja 1871 r. sporządzonym, na mocy aktów urzędowych a mianowicie: 1) dnia 4 16 Lipca 1852 r. przed Celestynem Stokowskim Rejentem w Szadku zeznanego; 2) dwóch wyjątków z wykazu hypotecznego dóbr ziemskich Zalew pierwszego co do działu I-go i II go przez Pisarza Kancellarji Ziemiańskiej w Kaliszu dnia 5 17 Stycznia 1871 r. wydanego, a drugiego co do pozycji 16 b z działu IV przez tegoż Pisarza d. 3 (15) Lutego 1871 r. wydanego; 3) Rady familijnej w interesie nieletniej Wiktorji Teofili dwóch imion Lipowskiej d. 10 (22) Czerwca 1870 r. w Sądzie Pokoju w Łodzi nastąpionej, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Z A L E W,

składające się z folwarku Zalew, karczmy we wsi Zalewie, osady karczemnej i osady kowalskiej w Wygodzie, oraz wsiów uwłaszczonych Zalew, Legendzin i Wygoda, z których wedle wykazu hypotecznego Legendzin z dwóch części A i B składały się, wraz z wszelkiemi gruntami, łąkami lasami, pastwiskami propinacją i wszelkiemi użytkami i służącemi prawami, czyli z goła z tem wszystkiem co tylko całość tych dóbr i własność folwarczną stanowi i stanowić może, z wyłączeniem jedynie gruntów i zabudowań na uposażenie iwłasności uwłaszczonych włościan przeszłych.

Dobra te w jurysdykcji Sądu Pokoju w Szadku Trybunału Cywilnego w Kaliszu, powiecie Łaskim gubernji Petrokowskiej, gminie Lutomirsk, parafji Mikołajewice położone, oddzielną mają księgę wieczystą w Kancelarji Ziemiańskiej Trybunału Cywilnego w Kaliszu znajdującą się, w której tytuł własności uregulowany jest na egzekwowaną Anielę Witkowską i pozostają w jej posiadaniu.

Zabudowania na folwarku Zalew są następujące: dwór na podmurowaniu z kamieni polnych i cegły palonej gontami kryty, do dworu tego przybudowany jest kuchnia z drzewa gontami kryta, ogród owocowy i warzywny w części płotem z desek a w części wałem z ziemi ogrodzony, szopa w tymże ogrodzie do uli dla pszczół z drzewa słomą kryta obejmująca 14 uli lecz bez pszczół, sklep również w ogrodzie w ziemi z cegły i z drzewa słomą kryty, kloak z drzewa deskami obity słomą kryty, dom przy ogrodzie Nr. 2 oznaczony z drzewa słomą kryty za kontraktem prywatnym na dniu 15 Sierpnia 1870 r. sporządzonym wydzierżawiony Antoniemu Pazibot ogrodnikowi wraz z ziemią pod ogrodem na lat trzy poczynając od Ś go Michała 1870 r. za czynsz dzierżawny w pierwszym roku na rs. 15, a w następnych latach na rs 30 ustanowiony, obok czego ma obowiązek dawania dworowi potrzebną ilość włoszczyzny, oraz marchwi pół korca, buraków 2 korce i cebuli pół korca, za co ma obowiązek utrzymywania na pańskiej oborze 2 krowy, a w dodatku otrzymuje jeszcze od dworu gruntu 3 pręty na kartofle i 1 zagon na len, studnia balami ocembrowana z żurawiem, stajnie i wozownia z drzewa gontami kryte, część budynku tego, która świeżo w prostej linji takowego pobudowaną została i całość stanowić będzie, obecnie jest nie pokrytą, owczarnia i obory z cegły palonej, surówki i kamieni polnych pod jednym dachem dranicami kryte, pomiędzy powyższemi budynkami poprzeprowadzane są płoty z desek, spichrz w części z cegły palonej w słupy, a w części z drzewa słomą kryty, stodoła 4 klepiskach z cegły palonej słomą kryta w której urządzoną jest maszyna młocarnia w komplecie, pomiędzy powyższemi budynkami są płoty z desek dalej przy drodze we wsi Zalew jest chałupa trojaki Nr. 4 oznaczona z drzewa słomą kryta zamieszkała przez służbę dworską, dom karczma Nr. 3 oznaczony z drzewa słomą kryty zamieszkały przez ludzi dworskich, wyszynk trunków dworskich w takowym prowadzi Józef Kacprzak, który tytułem wynagrodzenia za prowadzenie szynku otrzymuje 4 pręty roli na kartofle obok tej karczmy.

W kolonji czyli wsi Wygoda są zabudowania dworskie następujące:

Karczma łącznie z zajazdem pod jednym dachem dawniejszym Nr. 3 a teraźniejszym 7 oznaczona, z cegły palonej, jedna strona dachu gontem, a druga słomą kryta, w której mieszka i szynkuje trunki dworskie Karol Nowacki, odrabiając dworowi bezpłatnie 2 dni w tydzień ręcznie, za co otrzymuje od dworu przy tej karczmie trzy morgi gruntu, stodoła przy powyższej karczmie z drzewa słomą kryta, kuźnia dawniejszym Nr. 4 a teraźniejszym 2 oznaczona, z drzewa gontami kryta, w której mieszka Franciszek Malinowski kowal, którego wszystkie narzędzia kowalskie są własnością, któren stosownie do kontraktu z d. 28 Marca 1870 r. ma sobie oddany grunt obsiany żytem około morgi 1, obok tego pobiera od dworu ordynarją, za co ma obowiązek wszelką dworską robotę u skuteczniać bezpłatnie.

Rozległość ogólna powierzchni dóbr zajętych do dworu należąca wynosi ogólnej miary nowopolskiej około włók 26, grunta są klasy II, III, IV i V.

Grunta na mocy Najwyższych Ukazów na uposażenie i własności włościan dóbr tych przeszłe i w dziale I wykazu hypotecznego na rzecz tychże włościan odkreślone wynoszą łącznie mórg 158, pr. 198, którym to włościanom na gruntach dworskich folwarcznych żadne służebności nie służą Grunta tychże włościan od gruntów dworskich folwarcznych są odsegregowane miedzami i drogami odgraniczone.

Dobra te graniczą na wschód z dobrami Prusinowice, na południe z dobrami Żytowicami i dobrami Janowice, na zachód z dobrami Mikołajewice i na północ z dobrami Prusinowiczki i dobrami Lutomiersk, pomiędzy któremi to dobrami, a dobrami zajmującemi się Zalew, granice stanowią, kopce, miedze graniczne i drogi, w szczególności od granicy dóbr sąsiednich Mikołajewice granicę stanowi trakt bity z miasta Łasku do osady Konstantynów prowadzący.

Odległe są od m. Pabianice wiorst 12, miasta powiatowego Łasku wiorst 17, miasta gubernjalnego Petrokowa mil 7, m. Zduńskiej-Woli mil 4, miasta powiatowego Sieradza mil 6, miasta gubernjalnego Kalisza mil 13, miasta powiatowego Łodzi gdzie jest stacja drogi żelaznej mil 3. Inwentarz żywy i martwy na gruncie dóbr tych obecnie znajdujący się jest taki: koni roboczych 12, wołów 5, krów dójnych 13, owiec około sztuk 300, maszyna młocarnia konna, młynek do czyszczenia zboża, wozów fornalskich 4, pługów 6, radeł 5, sań bosych 2, bron 10, skrzyń do kartofli 2.

Wysiewa się rocznie pszenicy korcy 20, żyta korcy 96, jęczmienia korcy 20, grochu korcy 20, owsa korcy 120, tatarki korcy 10, rzepaku kor. 1, siemienia konopnego i lnianego garncy 24, koniczyny kor. 1, wyki i mieszaniny na paszę kor. 1, kartofli kor. 80.

Podatki do kasy okręgowej Łodzińskiej opłacane rocznie wynoszą rs. 206 kop. $1\frac{1}{2}$ właścicielką hypoteczną zajętych dóbr jest Aniela Witkowska w dobrach Zalewie zamieszkała, której Komornik zarząd Sądowy oddał.

Szczegółowy opis dóbr zajętych znajduje się w protokule zajęcia i u popierającego sprzedaż Patrona Aleksandra Czyńskiego w Kaliszu i biórze Pisarza Trybunału, gdzie ze zbiorem objaśnień i warunkami przejrzany być może.

Protokół zajęcia doręczył woźny d. 24 Maja (5 Czerwca) 1871 r. Wójtowi gminy Lutomiersk, kandelarją w osadzie Lutomiersk mającemu na ręce zastępcy Wójta Feliksa Pawłowskiego ławnika. Pisarzowi Sądu Pokoju w Szadku Józefowi Gadomskiemu tegoż dnia, następnie zajęcie to do księgi wieczystej dóbr Zalew w d. 4 (16) Czerwca 1871 r. wniesione, a d. 18 (30) Czerwca 1871 r. w księdze przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej zaregestrowane zostało.

Sprzedaż odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu posiedzenia swego w pałacu Sądowym przy ulicy Józefa odbywającego.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży i licytacji odbędzie się na audjencji rzeczonego Trybunału w d. 4 (16) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych do sprzedaży w drodze przymuszonego wyłaszczenia dóbr Zalew w dniach 4 (16) Sierpnia, 18 (30) Sierpnia i 1 (13) Września r. b. termin do temczasowego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 19 (31) Października r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony został.

Popierający sprzedaż za dobra rzeczone podaje rs. 5,000.

Kalisz d. 1 (13) Września 1871 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 5999. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Walentego Rościszewskiego właściciela dóbr Sobowa, w tejże wsi Okręgu Lipnowskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego obrane mającego u Władysława Rutkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku w temże mieście zamieszkałego, w poszukiwaniu sumy rs. 6,000 jako resztującego szacunku z kupna części dóbr Myślakowo Wielkie lit. B. pochodzącej, z procentem prawnym i kosztami od Beera Majera Nejman, właściciela lasu na Mysłakowie Podolem zwanego, w mieście Mławie zamieszkałego i tamże zamieszkanie obrane mającego, według księgi wieczystej dóbr Mysłakowo Wielkie, protokółem Józefa Lubinkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku w dniu 23 Lutego (7 Marca) 1871 r. rozpoczętym, a w dniu 25 Lutego (9 Marca) t. r. ukończonym, zajęty został na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

Kawał gruntu z lasem

czyli część ziemska od dóbr Mysłakowo Wielkie odcięta lit. B. oznaczona Podole zwana, do własności Beera Majera Nejman należąca, w posiadaniu i zarządzaniu jego zostająca, położona w gminie Skępe parafji Ligowo w Okręgu Sądu Pokoju Lipnowskiego, w odległości od dawniejszego miasta a teraźniejszej osady Skępe mil 2, od miasta okręgowego i powiatowego Lipna mil 3, od miasta powiatowego Sierpca mil 3.

Na części tej znajdują się następujące zabudowania:

a) W pierwszym siedlisku: 1. Dom mieszkalny z drzewa pobudowany, dachem słomianym pokryty, o sześciu izbach czyli mieszkaniach, w których mieszkają właściciel Beer, Majer Nejman i jego służący. 2. Domek mały z drzewad obudowany deskami pokryty, zamieszkały przez służących dworskich, w bliskości pierwszegodomu. 3. Domek mały czyli barak z bali pobudowany, obladrami pokryty. 4. Szopa z drzewa dachem słomianym pokryta. 5. Stajnia z drzewa dachem słomianym kryta, a obok niej: 6. Wystawa czyli wozarka z drzewa i obladrów na słupach, pokryta także obladrami, do zataczania porządków gospodarskich. 7. Drwalnia z drzewa słomą kryta. 8. Sklep w ziemi z drzewa obladrów wydylowany, ziemią obsypany. 9. Studnia balami ogrodzona z żurawiem i drągiem do ciągnienia wody.

b) W drugiem siedlisku: 10. Stodoła z drzewa o dwóch klepiskach dachem słomianym pokryta, w której jest sieczkarnia drewniana o dwóch kosach. 11. Barak z drzewa obladrów postawiony, z dachem obladrami i ziemią pokrytym, zamieszkały przez służących dziedzica, a obok niego: 12. Trzy chlewiki z drzewa obladrów i obladrami również pokryte. 13. Barak drugi z drzewa obladrów z dachem obladrami pokrytym, zamieszkały przez Waltera torfiarza, który mając dodanego gruntu pod kartofle mórg jeden, obowiązany jest za to kopać torf za wynagro dzeniem po złp. 2 gr. 18 czyli kop. 39 od klaf try. 14. Studnia balami wygrodzona.

Siedliska są dwa, które wraz z gruntem znajdującym się pod zabudowaniami wyżej opisanymi i podwórzem w pośród tychże będącym, obejmują przybliżonej rozległości około morgów 2 prętów 120.

Ogródek mały przy domu dworskim płotem z drągów ogrodzony, zawierający drzewek owocowych 7, obejmuje około prętów 80.

Grunta orne wykrudowane z boru, nie są jeszcze pod względem gospodarskim uregulowane, część tylko pola od granicy Mysłakowa zasiana jest żytem, a reszta gruntu ornego zostawiona na pola jarzynne i ugorowe, położona jest pod granicę wsiów Źródła i Skępe; grunta te obejmują przybliżonej rozległości około morgów 78.

Las w którym znajduje się drzewo sosnowe młodociane zwane Zagajnikiem, położony pod granicę wsi Źródeł i dóbr Skępego, obejmuje przybliżonej rozległości około morgów 48.

Kawał gruntu na którym odbywa się kopanie torfu, obejmuje około morgów 27 prętow 100.

Nieużytki stanowią: kawał gruntu błotnistego przy torfiarni, obejmujący około morgów 6 prętów 120; grunta po wyciętym lesie odłogiem leżące, przy gruntach ornych położone, obejmujące przybliżonym sposobem około morgów 87. Tym sposobem ogólna rozległość kawała gruntu z lasem, czyli części ziemskiej od dóbr Mysłakowo Wielkie odciętej lit. B. oznaczonej, Podole zwanej, wynosi około morgów 249 prętów 120 czyli włók 8 morgów 9 prętów 120 miary nowopolskiej.

Ludności wiejskiej ani uwłaszczonych włościan na powyższym gruncie niema.

Inwentarz gruntowy na pomienionej części ziemskiej stanowią: koni roboczych 4, wołów roboczych 4, krów 2, wozów szybowanych 2, pługów do uprawy roli z żelazami 4, drabi żniwnych do zwózki zboża 4.

Grunta o jakich wyżej mowa, graniczą na wschód z gruntami wsi Mysłakowo Wielkie do Gintera, na południe i zachód z dobrami Skępskiemi do Zielińskiego, a na północ z dobrami Źródła do Dobrowolskiego należącemi.

Z gruntów tych opłaca się podatków skarbowych rocznie w ogóle rs. 35 kop. $51\frac{1}{2}$, a zaległość w podatkach wynosi w ogóle rs. 16 kop. $20\frac{1}{2}$.

Protokół zajęcia doręczono w kopjach: 1. Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie i 2. Gotlibowi Krzesińskiemu Wójtowi gminy Skempe, obu w dniu 19 (31) Marca 1871 r.

Akt zajęcia wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Mysłakowo Wielkie lit. B. w Okręgu Lipnowskim położonych, w dniu 23 Kwietnia (5 Maja) r. b., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień warunków licytacyjnych przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia części ziemskiej od dóbr Mysłakowo Wielkie odciętej lit. B. oznaczonej Podole zwanej, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana w dniu 22 Czerwca (4 Lipca) 1871 r.

Płock d. 5 (17) Maja 1871 r.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 5 (17) Maja 1871 r.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

Po odbyciu publikacji warunków licytacyjnych, w terminie przygotowawczego przysądzenia tych dóbr Mysłakowo Wielkie lit. B. Podole zwanych w dniu dzisiejszym odbytym, dobra te przygotowawczo przysądzone zostały Władysławowi Rutkowskiemu Patronowi przy Trybunale tutejszym na własność za sumę rs. 7,500 i termin do stanowczego przysądzenia oznaczony został na dzień 7 (19) Stycznia 1872 r. godzinę 10 rano na audjencji tutejszego Trybunału, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,500.

Płock d. 3 (15) Września 1871 r.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

N. D. 5997. Prawnie zajęte objekta, jako to: kolczyki złote z rantami, kanapy, krzesła, komody, stoły, łóżka, odzież męzka i żeńska, w Warszawie na placu targowym Muranów, w dniu 16 (28) o godzinie 11-ej z rana, na placu targowym Rynek Starego Miasta, w dniu 17 (29) Września 1871 r. o godzinie 11 z rana i na placu za Żelazną Bramą, w dniu 17 (29) t. m. i r. o godzinie 3-ej z południa, przez publiczną licytację sprzedane będą.

G. *Zawadzki*, Komornik.

N. D. 5995. Prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację sprzedane będą, a mianowicie dnia 14 (26) Września r. b. o godzinie 11 z rana na placu targowym za Żelazną Bramą w Warszawie pianino palisandrowe, meble palisandrowe, mahoniowe, zegary i t. p., a dnia 20 Września (2 Października) r. b. o godzinie 11-ej na placu Sewerynów w Warszawie. meble różne, samowar i t. p. przedmiota.

W. *Rzewnicki*, Komornik.

N. D. 5994. Prawnie zajęte przedmiota, to jest garderoba męzka, bielizna, kamaszki, parasol, meble jesionowe, sosnowe, machoniowe, lustra, sprzedane będą przez publiczne licytacje w Warszawie na targach: pod trzema Krzyżami w d. 14 (26) Września r. b. o godzinie 10 z rana, w rynku Starego Miasta w d. 17 (29) Września r. b. o godzinie 12 w południe i na Muranowie w d. 22 Września (4 Października) r. b. o godzinie 10 rano.

A. *Nowicki*, Komornik pod Nr. 543.

N. D. 5959. W dniu 15 (27) Września 1871 r. o godzinie 10-ej z rana, na targu Grzybów, ruchomości w zastaw dane jako to: płaszcz wojskowy i kolczyki złote stare, wmoc postanowienia Sądu. W dniu 16 (28) b. m. i roku o godzinie 10-ej z rana, w Rynku Starego miasta prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, garderoba, różne naczynia, lustra i t. p. W dniu 17 (29) b. m. i r. o godzinie 10-ej z rana, na targu za Żelazną bramą, meble machoniowe, fortepian. w tymże dniu o godzinie 11-ej z rana na targu Grzybów, wzastaw dane szale wełniane, bielizna, wmoc postanowienia Sądu, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 5996. W dniu 16 (28) Września r. b. o godzinę 10 z rana zaczynając, sprzedawane będą przed podpisanym Rejentem w Warszawie naprzód w sklepie w domu pod Nr. 1813 daszki, skórzanne, papierowe, podpinki jedwabne, kokardy wojskowe, felba, pudła i t. p. a potem w domu pod Nr. 1798; w mieszkaniu różne meble; naczynia kuchenne, bielizna męzka i t. p., przedmiota, do spadku po Mendlu Wyszogrod należące, a to z mocy uchwały rady familijnej, i upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Waszrawie, oraz na żądanie Opieki nieletnich.

W. Helcman, Rejent.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.

ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 5585, Starsrszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia SS-rów Jana Ratold Olechowskiego jako to: 1. Sylwestrę z Olechowskich i Łucjana małżonków Kowalskich dawniej we wsi Krępa Górna okręgu Soleckim gubernji Radomskiej. 2. Paulinę z Olechowskich Ichnatowską wdowę dawniej we wsi Pętkowicach w tymże okręgu. 3. Józefę z Gawlikowskich Olechowską wdowę. 4. Ludwikę z Olechowskich i Ksawerego małżonków Malinowskich. 5. Melanję Olechowską pannę doletnią, ad 3 4 i 5 dawniej w Skaryszewie okręgu i gubernji Radomskiej zamieszkałych, wszystkich na teraz z pobytu i zamieszkania niewiadomych, oraz współsukcesora Piotra Nowosielskiego, to jest: 6. Wincentego Nowosielskiego syna Jana dawniej we wsi Kopciowej Woli okręgu i gubernji Kieleckiej zamieszkałego, na teraz również z pobytu i zamieszkania niewiadomego, iż ze strony Cesarsko-Krolewskiego Rządu Krajowego w mieście Krakowie na rzecz Szpitala S-go Łazarza na Wesołej przy, Krakowie czyniącego, w odwołaniu się od wyroków Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 16 (28) Stycznia 1870 r. i Trybunału Cywilnego w Radomiu z dnia 13 (25) Stycznia 1866 r. w przedmiocie sporu o rs. 4,500 zapadłych, zapozwy po nich wydane, w Kancelarji Naczelnego Prokuratora IX Departamentu Rządzącego Senatu w d. 4 (16) Sierpnia 1871 roku złożone zostały.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1871 r.
w zast. Hermanowicz.

N. D. 5836. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Приглашаетъ симъ Винкентія Квятковскаго, лѣтъ 39 отъ роду, постояннаго жителя усадьбы Бяла гмины Маріямполь, нынѣ же по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ продолженіи 30 дней считая со дня настоящаго объявленія, въ здѣшній Судъ явился для опубликованія ему рѣшенія, состоявшагося по его собственному дѣлу, въ противномъ же случаѣ, будутъ приняты противъ нему болѣе строгія мѣры.

Варшава, Сентября 4 (16) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Мочидловскій.

* * *

Wzywa niniejszym Wincentego Kwiatkowskiego, lat 39 mającego, stałego mieszkańca osady Biała gminy Marjanów, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby wciągu dni 30 od daty dzisiejszej, do Sądu tutejszego przybył, w celu ogłoszenia mu wyroku w sprawie własnej; w przeciwnym bowiem razie, sroższe środki przeciwko niemu użyte będą.

Warszawa d. 4 (16) Września 1871 r.
Radca Dworu, Moczydłowski.

N. D. 5934. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ депозитѣ здѣшняго Суда находятся разные Вещи отобраны извѣстному лицу, а именно:

1. Три наволочки красные.
2. Двѣнадцать носовыхъ платковъ.
3. Пѣчать мѣдная къ сюргучу.
4. Три мѣлкіе старые монеты.
5. Портмоне въ которой три гроша.
6. Двѣ фотографическія карточки.
7. Золотой крестикъ въ двухъ кускахъ оснященной матеріи, съ вышитымъ имѣнемъ Пресвятой Дѣвы.
8. Клѣщи.
9. Два ключа.
10. Разныя письма.
11. Бѣлыхъ пуговицъ болѣе трехъ дюжинъ.

Вызываетъ симъ хозяина поименованыхъ вещей, дабы съ документами собственности въ продолженіи 30 дней считая со дня настоящаго обявленія, явился въ здѣшній Судъ за полученіемъ таковыхъ. По истеченіи же назначеннаго срока, съ вѣщами этими поступлено будетъ по закону.

Варшава, Августа 24 (5 Сентября) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Коллежскій Ассесоръ, Жижневскій.

* *

W depozycie Sądu tutejszego, znajdują się niektóre rzeczy pewnej osobie zakwestjonowane a mianowicie:

1. Trzy powłoczki czerwone.
2. Dwanaście chustek do nosa.
3. Pieczęć od laku mosiężna.
4. Trzy drobne sztuki starej monety.
5. Portmona w której trzy grosze.
6. Dwie fotografje.
7. Krzyżyk złoty zaszyty w skaplerzu.
8. Obcęgi.
9. Dwa klucze.
10. Różne listy.
11. Białych fajansowych guzików przeszło trzy tuziny.

Wzywa przeto właściciela wymienionych rzeczy, ażeby w przeciągu dni 30, rachując od daty niniejszego ogłoszenia, z dowodami własność jego usprawiedliwiającemi, do Sądu tutejszego zgłosił się po odbiór takowych. Po upływie bowiem oznaczonego czasu z rzeczami temi podług prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 24 Sierp. (5 Września) 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

N. D. 5751. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

25 Августа (7 Мая) с. г. препровождено транспортнымъ порядкомъ изъ города Блоня въ Правленіи Войта Гмины Чисте, безъ всякаго легитымаціоннаго вида, женщину, лѣтъ около 40, волосовъ темно русыхъ, роста посредственнаго, телосложенія умеренная, одѣтую въ порванную юбку, кафтанъ, рубаху, которая эта женщина назвала себя Маріанною Варуссовъ, происходящею изъ гмины Чисте, а будучи изъ давна одержима болѣзнаю, на другой день умерла.

Но такъ какъ по наведенной справкѣ, никакая Варуссовъ не оказалась въ книгахъ народонаселенія гмины Чисте, и никому изъ жителей она не знакомая; то Судъ вызываетъ всякаго ктобы зналъ какую нибудь подробность о происхожденіи сказанной женщины, чтобы ею сообщилъ ему или ближайшему Суду мѣста своего проживанія.

Варшава, Августа 31 (12 Сент.) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Мочидловскій.

*

W d. 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. z miasta Błonia do urzędu Wójta gminy Czyste, została przesłana transportem bez żadnej legitymacji kobieta, około lat 40 licząca, włosów ciemno-blond, wzrostu średniego, budowy miernej, ubrana w nędzną spudnicę, kaftan i koszulę, która to kobieta nazwała siebie Marjanną Warusów, pochodzącą z gminy Czyste, a będąc mocno osłabioną w skutek trapiącej ją oddawna choroby, na drugi dzień umarła.

Ponieważ po bliższem sprawdzeniu okazało się, że żadna Warusów do ksiąg ludności gminy Czyste nie jest zapisaną, i nikomu nie jest znaną, Sąd przeto wzywa każdego, ktoby miał jakąkolwiek wiadomość, o pochodzeniu rzeczonej kobiety ażeby ją Sądowi tutejszemu lub najbliższemu Sądowi miejsca swego zamieszkania, zechciał udzielić.

Warszawa d. 31 Sierp. (12 Wrześ.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący
Radca Dworu, Moczydłowski.

N. D. 5830. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Крестьянами деревни Лаха, гмины Зегроже, Пултускаго уѣзда, 5 (17) Августа сего года задержанъ былъ, безъ всякаго письменнаго вида, подозрѣваемый въ кражѣ денегъ, какой то человѣкъ, прозывающій себя Мацькомъ (Maciek), незнающій своей фамиліи, вѣроисповѣданія, состоянія, мѣста постояннаго жительства, именъ родителей и вообще другихъ данныхъ для узнанія личности. Съ оправданія даннаго этимъ Мацькомъ по обвиненію въ кражѣ денегъ, оказывается, что онъ не лишенъ умственныхъ способностей, а слѣдовательно рождается подозрѣніе, не хочетъ ли онъ, принимая столь дурную роль, скрить свою личность для избѣжанія отвѣтственности за пополненныя вѣроятно преступленія. Мацекъ показываетъ, что онъ съ давнаго времени проживалъ въ городѣ Варшавѣ, гдѣ шатался по улицамъ, не имѣя никакихъ опредѣленныхъ занятій, что получалъ пищу даромъ отъ неизвѣстныхъ ему лицъ, что въ лѣтнее время ночевалъ гдѣ-то нибудь на дворѣ, зимою же по кухнямъ и пекарнямъ, но указать ихъ не можетъ, что имѣетъ въ Варшавѣ сестру Маріянну, служанку, а только незнаетъ на которой улицѣ и у кого она живетъ что люди въ Варшавѣ, по фамиліи неизвѣстные, его знаютъ и на улицѣ, зовутъ его „Мацекъ" что въ началѣ Августа мѣсяца сего года, онъ удалился изъ Варшавы съ намѣреніемъ остаться гдѣ-то сельскимъ пастухомъ, но былъ задержанъ въ гминѣ Зегроже по неимѣнію письменнаго вида.

Потому Судъ вызываетъ всѣхъ, коимъ известны фамилія и происхожденіе этого человѣка, сообщить о томъ сказанному Суду, или какой нибудь ближайшей власти въ теченіе 30 дней со дня опубликованія.

Примѣты Мацька: лѣтъ отъ роду приблизительно 25, ростъ средній, лице круглое, волосы темные, глаза голубые, носъ умѣренный, подбородокъ продолговатый, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Одежда: рубашка и штаны бѣлые холщевые, синее суконное старое пальто съ подкладкою, шапка тоже старая суконная съ множествомъ диръ.

г. Пултускъ, 31 Авг. (12 Сентяб.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 5574. *Судъ Простой Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ Симъ Ивана Янчевскаго, прежде въ гор. Плоцкѣ проживающаго, нынѣ съ мѣста своего пребыванія неизвѣстнаго, дабы по собственному дѣлу явился въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней или же увѣдомилъ Судъ о мѣстѣ своего жительства, ибо въ противномъ случаѣ по миновании назначеннаго срока, по законамъ будетъ поступлено.

Плоцкъ, Августа 16 (28) д. 1871 г.
Подсудокъ, Буковицкій.

* * *

Zapozywa Jana Janczewskiego ostatecznie w Płocku zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby dla złożenia tłomaczenia w własnej sprawie stawił się w Sądzie tutejszym w ciągu dni 30, lub w tymże terminie o miejscu teraźniejszego pobytu doniósł, wrazie bowiem przeciwnym dalsze środki prawne przedsiewzięte zostaną.

Płock d. 16 (28) Sierpnia 1871 r.
Podsędek, Bukowicki.

N. D. 5826. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Симъ вызываетъ Паулину Яскульскую прежде проживающую въ деревни Коссеминѣ Серпецкаго Уѣзда, а въ настоящее время не извѣстную, чтобы въ продолженіи 30 дней считая со дня настоящаго вызова, явились въ Плоцкомъ Судѣ Исправительной Полиціи для снятія съ нѣй показанія по дѣлу Франца Сѣминскаго бѣжавшаго изъ Плоцкаго тюремнаго замка, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нею будетъ по закону.

Плоцкъ, Августа 18 (30) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Новодворскій.

* * *

Wzywa niniejszym Paulinę Jaskulską poprzednio we wsi Koseminie powiecie Sierpeckim zamieszkałą, a obecnie z pobytu niewiadomą, iżby w przeciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc stawiła się w Sądzie tutejszym celem złożenia tłomaczenia wsprawie Franciszka Siemińskiego zbiegłego z więzienia Płockiego w razie bowiem przeciwnym, postąpione z nią będzie podług prawa.

Płock d. 18 (30) Sierpnia 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 5827. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Симъ вызываетъ: 1. Іосифа Шафранскаго и 2. Франца Вернеровскаго, жителей деревни Кробя гмины Добржевице Липновскаго Уѣзда, въ настоящее время изъ мѣста пробыванія неизвѣстныхъ, чтобы въ продолженіи 30 дней считая со дня настоящаго вызова, явились въ Плоцкомъ Исправительномъ Судѣ, для допроса по собственному дѣлу, въ противномъ же случаѣ, поступлено съ ними будетъ по закону.

Плоцкъ, Августа 20 (Сент. 1) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

*

Zapozywa 1 Józefa Szafrańskiego i 2 Franciszka Wernerowskiego poprzednio we wsi Krobia gminie Dobrzejewice Powiecie Lipnowskim zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomych, iżby w przeciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, stawili się w Sądzie tutejszem do złożenia tłomaczenia w sprawie własnej, w razie bowiem przeciwnym, postąpiono z niemi będzie podług prawa.

Płock d. 20 Sierpnia (1 Września) 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 5756. *Тыкоцинскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ Анну Маевскую цыланку жительницу дер. Бржоски-Татары, гмины Шепетово, Мазовецкаго уѣзда, дабы явилась въ здѣшній Судъ небольше какъ въ продолженіи 30 дней со дня вызова для выслушанія рѣшенія здѣшняго Суда въ здѣлѣ объ ней о кражу и неимѣніе письменнаго вида а также для принятія некоторыхъ вещей находящися въ храненій здѣшняго Суда, въ противномъ случаѣ будетъ поступлено по законамъ.

Г. Тыкоцинъ, 31 Авг. (12 Сент.) 1871 г.
За Подсудья, Кумчинскій.

N. D. 5550. *Сейнскій Мировой Судъ*

Приглашаетъ симъ Іосефу Леваховскую, лѣтъ отъ роду 25 имѣющую незамужнюю изъ дер. Форнетка, Задорышковской гмины, нынѣ неизвѣстную изъ мѣста жительства, явится въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, со дня сего вызова, или донести Суду о мѣстѣ своего пребыванія, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Примѣты: Лѣтъ 25 отъ роду, вѣроисповѣданія римско-католическаго, работница, росту болѣе средняго, лицо продолговатое, волосы русые, носъ и ротъ умѣрунные.

Г. Сейны, 16 (28) Августа 1871 года.
Предсѣдательствующій, Грабовскій.

N. D. 5572. *Ломжинскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Симъ розыскивается б. чиновникъ Ломжинскаго Гражданскаго Трыбунала Ѳома Тросинскій въ г. Ломжѣ проживающій, нынѣ по мѣсто прежыванія неизвѣстный, для объявленія ему приговора Апеляціоннаго Суда Царства Польскаго отъ 5 (17) Апрѣля с. г. коимъ въ поддѣлкѣ писма на основаніи ст. 1202, 46, 48, 49, 51, 85, Улож. о Нак. Угол. и Исправитель. приговоренъ въ арестантскія роты на одинъ годъ.

Примѣты его: лѣтъ отъ роду 47, росту средняго, голосы черные, носъ большой длинный съ небольшомъ горбомъ, глаза сѣрые, борода круглая.

Потому просить военныя и полицейскія власти слѣдить за Просинскимъ, и въ случаѣ поимания его доставить въ здѣшній Судъ или ближайщее полицейское управленія.

Г. Ломжа, 20 Августа (1 Сент.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Туровичъ.

N. D. 5575. *Гарволинскій Судъ Простой Полиціи.*

Въ депозитѣ здѣшняго Суда находится лошадь подозрительнымъ лицамъ въ корчмѣ Шуберка подъ Гарволиномъ, отобранная а именно: кобыла съ упражею небольшаго роста, черно-гнѣдая, 12 лѣтъ съ звѣздкою бѣлую на лбу, и двукольная телега (bidka) съ дугою одно колесо испорчено. Потому вызываетъ владѣльца вышесказанной лошади и телеги, дабы въ теченіи 30-и дней, явился въ Судъ съ доказательствами собственности, въ противномъ случаѣ съ этими предмѣтами будетъ поступлено по существующимъ занонамъ.

Г. Гарволинъ, 24 Авг. (4 Сент.) 1871 г.
Подсудокъ, Списбахъ.

N. D. 5699. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжѣ.*

Вызываетъ Юлюша Гопманъ, машиниста желѣзной дороги прежде въ Лапахъ Барвикахъ, а потомъ въ Ковнѣ прожива ющаго, а нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, дабы въ продолженіи 30 дней считая отъ дня припечатанія настоящаго вызова, явился въ здѣшнемъ Судѣ для выслушанія окончательнаго приговора по дѣлу его о побояхъ, послѣдовавшаго ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Ломжа, 25 Авг. (6 Сентября) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

N. D. 5835. *Судъ Простой Полиціи въ Бѣлѣ.*

Вслѣдствіе отзыва Начальника Бѣльскаго Уѣзда 23 Августа сего года и прослушанныхъ флисовъ въ Брестской Уѣздной Полиціи 13 (26) Апрѣля сего года близъ посады Славатыче во время сильнаго дождя и бури случайно упалъ съ чолна въ рѣку Бугъ флисъ крестьяникъ деревни Мельникова Волынской губерніи Алексѣй Ѳедоровъ Дударчукъ, тѣло его до сихъ поръ не найдено, Судъ вызываетъ всѣхъ и еслибы кто имѣлъ какое свѣдѣніе о найденномъ тѣлѣ Дударчука, долженъ заявить нашему Суду или ближайшему своего жительства. Примѣты Дударчука слѣдующіе лѣтъ 52, ростъ средній, волосы темно-русые, носъ умѣревный, подбородокъ круглый, примѣтъ особенныхъ неимѣетъ.

Бѣла 1 (13) Сентября дня 1871 г.
Подсудокъ, Бѣлякъ.

* * *

Wedle odezwy Naczelnika Powiatu Bielskiego daty 23 Sierpnia roku bieżącego i przesłuchanych flisów w Brzeskiej Powiatowej policji w dniu 14 (26) Kwietnia roku bieżącego pod osadą Sławatyczami w czasie ulewnego deszczu i burzy, przypadkowo wpadł z galaru do rzeki flis włościanin Gubernii Wołyńskiej, wsi Melnikowa Aleksy syn Teodora Dudarczuk, ciało jego dotąd niewynalezione Sąd wzywa każdego, ktoby posiadał jaką wiadomość o znalezieniu tego Dudarczuka, iżby takową udzielił Sądowi naszemu albo najbliższemu swego zamieszkania. Rysopis Dudarczuka jest następujący: lat 52, wzrost średni, włosy ciemno-blond, oczy szare, nos miarny, broda okrągła, znaków szczególnych żadnych.

Biela dnia 1 (13) Września 1871 r.
Podsędek Bielak.

N. D. 5833. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ симъ Станислава Кохановскаго 30 лѣтъ отъ роду католика проживающаго въ послѣднее время за Прускимъ пашпортомъ въ дер. Околовицахъ гминѣ Конецполь Новорадомскомъ уѣздѣ, въ настоящее время неизвѣстнаго по мѣсту своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ или доставилъ свѣдѣніе о вынѣшнемъ своемъ мѣстопребываніи, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Петроковъ, Авгус. 28 (Сент. 9) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
з. м. Ассесоръ, Наглеръ.

* * *

Wzywa Stanisława Kochanowskiego, lat 30, mającego, katolika, w ostatnich czasach za paszportem pruskim we wsi Okołowice, Powiecie Nowo-Radomskim zamieszkałego, aby w ciągu dni 30-stu stawił się w Sądzie tutejszym, lub doniósł o miejscu teraźniejszego swego zamieszkania pod skutkami prawa.

Petroków d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
w z. Asesor, Nagler.

N. D. 5832. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ Богумила Кемпхенъ жителя гмины Житно Новорадомскаго уѣзда, въ настоящее время неизвѣстнаго, по мѣстопребываніи, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ или доставилъ свѣдѣніе о нынѣшнемъ своемъ мѣстопребываніи въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Петроковъ, Авгус. 28 (Сент. 9) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
з. м. Наглеръ.

*

Wzywa Bogumiła Kempchen, stałego mieszkańca gminy Żytno, Powiatu Nowo-Radomskiego, aby w ciągu dni 30-stu stawił się w Sądzie tutejszym, lub dostarczył wiadomość o miejscu teraźniejszego swego zamieszkania, pod skutkami prawa.

Petroków d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
w z. Asesor, Nagler.

N. D. 5858. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Вызываетъ симъ Михаила Маковскаго, управляющаго винокуреннымъ Яженицкомъ заводомъ, въ деревни Яженицу, гминѣ Жарки въ Бендинскомъ уѣздѣ проживающаго, неизвѣстно отсутствующаго, чтобы въ теченіи 30 дней по собственному дѣлу явился въ сей или ближайшій Судъ, ибо по истеченіи означеннаго срока поступится съ нимъ по закону.

г. Хенцины, 31 Августа (12 Сент.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мержеевскій.

N. D. 5797. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Гирша Гольдблюмъ, прежде въ гор. Владыславовѣ въ Владыславовскомъ Уѣздѣ проживающаго, а нынѣ неизвѣстнаго помѣсту жительства, дабы для выслушанія приговора по его дѣлу состоявшагося въ теченіи 30 дней явился въ сдѣшнемъ Судѣ, присовокупляя что въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Кальварія, Августа 30 (Сент. 11) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
и. д. Родкевичъ.

*

Zawozywa Hirszy Geldbluma, poprzednio w mieście Władysławowie w powiecie Władysławowskim zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby dla wysłuchania wyroku w sprawie p-ko niemu zapadłego w ciągu dni 30 przed Sądem tutejszym stawił się, w przeciwnym bowiem razie jak prawo mieć chce postąpionem będzie.

Kalwarja d. 30 Sierp. (11 Wrześ.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, w. z. Rodkiewicz.

N. D. 5796. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Дороту Клинцъ прусскую подданную, прежде въ деревни Ходорки гминѣ Довспуда проживающую, а нынѣ неизвѣстную помѣсту жительства, дабы для выслушанія приговора по дѣлу его состоявшагося въ теченіи 30 дней явилась въ здѣшнимъ Судѣ, присовокупляя что въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Кальварія, Августа 30 (Сент. 11) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
и. д. Родкевичъ.

* *

Zapozywa Dorotę Klino poddaną Pruską poprzednio we wsi Chodorki gminie Dowspuda zamieszkałą, a obecnie z pobytu niewiadomą, aby dla wysłuchania wyroku w sprawie p-ko niej zapadłego w ciągu dni 30 stawiła się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa postąpionem będzie.

Kalwarja d. 30 Sierp. (11 Wrześ.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, w zast. Rodkiewicz.

N. D. 5795. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.

Вызываетъ Юрія и Розалію Богдановичевъ, прежде проживающихъ въ деревни и гминѣ Томашбуда, а нынѣ неизвѣстныхъ по мѣсту жительства, дабы для выслушанія приговора по дѣлу ихъ состоявшагося въ теченіи 30 дней непремѣнно явилися въ здѣшнемъ Судѣ присовокупляя, что въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Кальварія, Августа 31 (Сент. 12) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
и. д. Родкевичъ.

*

Zapozywa Jerzego i Rozalję Bochdanowiczów poprzednio we wsi i gminie Tomaszbuda powiecie Władysławowskim zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomych, aby dla wysłuchania wyroku w sprawie p-ko nim zapadłego w ciągu dni 30 przed Sądem tutejszym stawili się w przeciwnym bowiem razie wedle prawa postąpionem będzie.

Kalwarja d. 31 Sierp. (11 Wrześ.) 1871 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, w zast. Rodkiewicz.

N. D. 5860. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Симъ вызываетъ Станислава Кордашевскаго б. Надсмотрщика акцизнаго, окончательно въ д. Улина Мала, гминѣ Ржежусня въ Олькушскомъ уѣздѣ проживающаго, нынѣ неизвѣстно куда отлучившагося дабы въ продолженіи 30 дней, считая съ настоящаго явился въ здѣшнимъ Судѣ для снятія съ него показанія по собственному дѣлу или заявилъ о мѣстѣ своего жительства, въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

г. Хенцины, 1 (13) Сентября 1870 г.
Предсѣдательствующій. Судья,
Мержеевскій.

* * *

Wzywa Stanisława Kordaszewskiego b. Nadsmotrszczyka Akcyznego ostatecznie we wsi Ulina Mała Gminie Rzerzuśnio w Powiecie Olkuskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 licząc od daty dzisiejszej stawił się w Sądzie tutejszym dla złożenia tłomaczenia wsprawie własnej, lub też zawiadomił o miejscu swego zamieszkania, w przeciwnym bowiem razie podług prawa z nim postąpionem będzie.

Chęciny dnia 1 (13) Września 1871 roku.
Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 5857. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Вызываетъ симъ Валентія Зегаву изъ дер. Вѣлька весь и Бенедикта Піонтаго изъ деревни Рендзины, происходящихъ изъ гм. Рацлавице, Кѣлецкаго уѣзда, неизвѣстно отсутствующихъ, чтобы въ теченіи 30 дней по собственному дѣлу, явились въ сей или ближайшій Судъ, ибо по истеченіи сего срока, будетъ поступлено по закону.

Г. Хенцины, 3 (15) Сентября 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мержеевскій.

*

Zapozywa niniejszem Walentego Zegawę z wsi Wielka wieś i Benedykta Piontego z wsi Rendzin, pochodzących z gminy Racławice, Powiatu Kieleckiego z pobytu niewiadomych, ażeby w ciągu dni 30, w własnej sprawie, zgłosili się do tutejszego lub najbliższego Sądu a bowiem po upływie tego terminu podług prawa będzie postąpionem.

Chęciny dnia 3 (15) Września 1871 roku.
Sędzia Prezydujący. Mierzejewski.

N. D 5821. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Ленчицѣ.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что подъ надзоромъ войта гмины Попень Брезинскаго уѣзда, находится бѣлая корова у подозреваемаго въ кражѣ лица, задержана вѣроятно въ 1870 году у неизвѣстнаго владѣльца понрадена.

Г. Ленчица, 1 (13) Сентября 1871 года.
Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

N. D. 5828. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.

Вызываетъ Андрея Зимонъ жителя дер. Андзина, гмины Блендурко, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, дабы въ продолженіи 30 дней, отъ ниже писаннаго числа явился въ сей Судъ, ибо иначе поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Плоцкъ, 25 Августа (6 Сентяб.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

N. D 5831. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Благоволитъ всѣ военныя и гражданскія власти на Маріянною Левандовскою, жительницу дер. Борки, гмины Пяски, нынѣ неизвѣстной съ мѣста проживанія обращать особенное вниманіе, а въ случаѣ задержанія ее въ здѣшній, или ближайшій Судъ доставить.

Примѣты ее слѣдующіе: лѣтъ 40, ростъ средній, глаза сѣые, волосы темные, носъ я ротъ умѣренные, на лицо рыбая.

Г. Брестъ, 1 (13) Сентября 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Коллежскій Совѣтникъ, Тринищевскій.

N. D. 5897. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Осипа Ярошинскаго, отставнаго рядоваго 23 пѣхотнаго Низовскаго полка, 53 лѣтъ отъ роду имѣющаго, въ дер. Дзержанги гмины Бугзы Плоцке Прасныш каго Уѣзда проживающаго, въ настоящее время неизвѣстнаго по мѣсту своего проживанія, дабы въ теченіи 30 дней со дня сего обявленія явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Пултускъ, Сентября 6 (18) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 5945. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжѣ.*

Симъ приглашается Янъ Гумбентскій житель прежде деревни Добржиялово Розенецкой гмины Кольненскаго Уѣзда, а нынѣ по пребыванію неизвѣстный, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшнемъ Судѣ для объявленія ему приговора Апелляціоннаго Суда по собственному его дѣлу, въ противномъ ибо случаѣ, Судъ поступитъ по закону.

Ломжа, Сентября 7 (19) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

N. D. 5823. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Карла и Элизавету супруговъ Цизманъ, прежде въ дер. Малшицахъ, гмины Добржеевице, Липновскаго уѣзда проживающихъ, отлучившихся въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явились въ здѣшній Судъ, по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ воступлено будетъ съ ними по законамъ.

Г. Плоцкъ, 25 Августа (6 Сент.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

N. D. 5824. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Ксаверя Домбровскаго, лѣтъ отъ роду 29, вѣроисповѣданія католическаго, женатаго въ городѣ Плоцкѣ проживающаго, гвозочника, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

г. Плоцкъ, 25 Августа (6 Сент.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья
Новодворскій.

N. D. 5600. *Судъ Простой Полиціи въ Конинѣ.*

Симъ объявляетъ, что въ сохраненіи здѣшняго Суда находятся: задержанная въ гор. Конинѣ гнѣдая лошадь шести лѣтъ, въ деренни же Пересинѣ, гмины Піоруновъ, задержанъ жеребенокъ двухъ лѣтъ темно-рыжей масти, неизвѣстно кому принадлежащія. Потому вызываетъ законнаго владѣльца означенныхъ зошадей, явиться въ здѣшній Судъ съ доказательствомъ на собственность таковыхъ въ продолженіе 30-и дней, со дня припечатанія настоящаго объявленія, предостерегая, что по истеченіи сего срока, означенныя лошади будутъ проданы съ торговъ въ пользу казны.

Г. Конинъ, 5 (17) Августа 1871 года.
Подсудокъ, Грущинскій.

LISTY GONCZE.

СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 5859. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Благоволятъ все военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ и безопасностію въ краѣ, тщательно слѣдить Шимона Вѣпржицкаго, онъ же Рымарчика, жителя осады Влодовицъ, Бендинскаго уѣзда, обвиняемаго въ кражѣ, а въ случаѣ поимки доставить его въ здѣшній Судъ.

Примѣты 20 лѣтъ отъ роду, исповѣданія Римско-католическаго, роста средняго, волосовъ темно-русыхъ, глазовъ карихъ, лица продолговатаго или круглаго; особые примѣты, на левой щекѣ имѣетъ небольшой шрамъ, одѣтъ въ пальто дроповой черный.

г. Хенцины, 24 Августа (5 Сент.) 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мержеевскій.

*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby Szymona Rymarczyka v. Wierzyckiego mieszkaniec posady Włodowie Powiatu Bendinskiego o kradzież obwinionego, ściśle śledziły i wrazie wyśledzenia go, pod strażą Sądowi tutejszemu dostawiły.

Rysopis: lat ma 20, wyznania Rzymsko katolickiego, wzrostu średniego, włosów na głowie ciemno blond, oczów czarnych nosa i ust miernych, twarzy okrągłej, znaki osobiste, ma na lewej szczęce niewielki znak blizny. Ubrany w palto czarne centkowane.

Chenciny d. 24 Sierpnia (5 Września) 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 5754. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и полицейскія власти, тщательно слѣдить Леонарда Романъ, жителя деревни Красне гмины Залѣсе Праснышскаго Уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, въ случаѣ поимки онаго, доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты Романа: лѣтъ онаго 24, ростъ средній, лице продолговатое, волосы рыжие, глаза карые.

Пултускъ, Августа 4 (16) д. 1871 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

*

Wzywa wszelkie władze tak wojenne jako i cywilne, aby Leonarda Poman, mieszkańca wsi Krasne, gminy Zalesie, powiatu Przasnyskiego obecnie z pobytu niewiadomego i przed odpowiedzialnością Sądową ukrywającego się ściśle śledziły i pod ścisłą strażą Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły. Rysopis Romana, lat ma około 24, wzrost średni, twarz ściągła, włosy rude, oczy czarne.

Pułtusk d. 4 (16) Sierpnia 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Szkłarski

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

N. D. 5812. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 30105 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 2 Października r. b. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

N. D. *5964. Sprostowanie.*

W numerze 193 Dziennika Warszawskiego, w ogłoszeniu Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dodatku, na stonicy 1317, w szpalcie 3-ej w wierszu 80 od dołu zaszła pomyłka w tem, iż datę pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oznaczono na dzień 25 Października (Listopada) 1871 r., w miejsce 25 Października (6 Listopada) 1871 r., co się niniejszem prostuje.